

๒๕.๐๒
๑๕๕/๗

ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วย
ของนักศึกษามหาวิทยาลัย

ปริญญานิพนธ์

ของ

สุรศักดิ์ เอี่ยมเก็บ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาพัฒนาการ

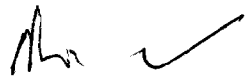
พฤษภาคม 2541

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกจิตวิทยาพัฒนาการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วัฒนา ศรีสัตย์วาจา)

..... กรรมการ
(อาจารย์ สมเกียรติ ทิพย์ทัศน)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วัฒนา ศรีสัตย์วาจา)

..... กรรมการ
(อาจารย์ สมเกียรติ ทิพย์ทัศน)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปรีชา ธรรมา)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตวิชาเอกจิตวิทยาพัฒนาการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

วันที่ ๒ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2541

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความช่วยเหลือในการให้ข้อคิดเห็น ตลอดจนคำแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อย่างดียิ่ง จาก ผศ. วัฒนา ศรีสัตย์วาจา ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ อาจารย์สมเกียรติ ทิพย์ทัศน์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้วิจัยรู้สึกทราบซึ่งในความกรุณา และขอกราบขอบพระคุณไว้เป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ ผศ. ดร. ปรีชา ธรรมา ที่ได้กรุณารับเป็นกรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติม

ขอกราบขอบพระคุณ ผศ. ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร ที่ให้ความช่วยเหลือในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ และอาจารย์ทุกท่านที่ให้คำแนะนำต่าง ๆ เกี่ยวกับการทำปริญญานิพนธ์ในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณบดีและอาจารย์มหาวิทยาลัยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และขอขอบคุณนักศึกษาทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ร่วมชั้นปีเดียวกันกับผู้วิจัย วิชาเอกจิตวิทยาพัฒนาการทุกท่านที่เป็นที่ปรึกษาและให้กำลังใจด้วยดีตลอดมา

ท้ายที่สุดนี้ผู้วิจัยขอโน้มรำลึกถึงพระคุณของบิดา มารดา ที่ได้อบรมสั่งสอนให้ความรักความห่วงใย พร้อมกันนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณ คุณอรพิมล เอี่ยมเก็บ คุณดลวิภาส อริยพรบำรุง และคุณปาริฉัตร อริยพรบำรุง ที่คอยช่วยเหลือในการพิมพ์และเก็บข้อมูล ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ศูนย์รถพยาบาล เอ เอส ซี ทุกท่านที่ช่วยบริการขนส่งเอกสารในการเก็บข้อมูล

สุรศักดิ์ เอี่ยมเก็บ

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	4
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	4
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
	นิยามปฏิบัติการ.....	7
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
	✓แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ.....	10
	✓ความหมายของทัศนคติ.....	10
	✓ลักษณะของทัศนคติ.....	12
	✓องค์ประกอบของทัศนคติ.....	12
	✓การเกิดทัศนคติ.....	14
	✓ทฤษฎีทัศนคติ.....	15
	เอกสารที่เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น.....	16
	ความหมายของวัยรุ่น.....	16
	การแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่น.....	17
	พัฒนาการของวัยรุ่น.....	18
	✓พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น.....	23
	การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น.....	41
๕	✓การศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	44
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น.....	44
	กรอบแนวคิดที่ใช้ในการทำวิจัย.....	61
	สมมติฐานที่ใช้ในการทำวิจัย.....	62

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	64
ลักษณะประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	64
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	66
การหาคุณภาพของแบบสอบถาม.....	70
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	72
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้.....	72
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	73
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	73
5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	90
จุดมุ่งหมายของการวิจัย.....	90
สมมติฐานการวิจัย.....	90
วิธีดำเนินการ.....	91
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	92
อภิปรายผล.....	93
ข้อเสนอแนะ.....	99
ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป.....	100
บรรณานุกรม.....	100
ภาคผนวก.....	109
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	118

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

- 1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปร ประเภทของมหาวิทยาลัย สาขาวิชาที่ศึกษา ระดับการศึกษา เพศ สถานที่พักอาศัย สภาพการอยู่ร่วมกันของ บิดามารดา การรับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจของนักศึกษา การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม พฤติกรรมทางเพศของลูก และลักษณะมุ่งอนาคต..... 65
- 2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วย จำแนกตามตัวแปร สาขาวิชาที่ศึกษา ระดับการศึกษา เพศ สถานที่พักอาศัย สภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดา การรับรู้ ฐานะทางเศรษฐกิจของนักศึกษา..... 74
- 3 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลทดสอบที เพื่อเปรียบเทียบคะแนน ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของ นักศึกษามหาวิทยาลัย จำแนกตาม ประเภทของมหาวิทยาลัย สาขาวิชาที่ศึกษา และเพศ..... 76
- 4 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลทดสอบเอฟ เพื่อเปรียบเทียบคะแนน ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของ นักศึกษามหาวิทยาลัย จำแนกตามระดับการศึกษา..... 77
- 5 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ระหว่างค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อการมีเพศ สัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของนักศึกษามหาวิทยาลัย จำแนกตามระดับการศึกษา..... 78
- 6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลทดสอบเอฟ เพื่อเปรียบเทียบคะแนน ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของ นักศึกษามหาวิทยาลัย จำแนกตามสถานที่พักอาศัย..... 79
- 7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลทดสอบเอฟ เพื่อเปรียบเทียบคะแนน ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของ นักศึกษามหาวิทยาลัย จำแนกตาม สภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดา..... 80

8	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างกันเป็นรายคู่ ระหว่างค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของนักศึกษามหาวิทยาลัย จำแนกตามสภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดา.....	81
9	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบเอฟ เพื่อเปรียบเทียบคะแนนทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของนักศึกษามหาวิทยาลัย จำแนกตามการรับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจของนักศึกษา.....	82
10	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ระหว่างค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของนักศึกษา จำแนกตามการรับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจของนักศึกษา.....	83
11	แสดงค่าความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมพฤติกรรมทางเพศของลูก กับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วย ทั้งในกลุ่มรวม และจำแนกตาม ประเภทของมหาวิทยาลัย สาขาวิชาที่ศึกษาระดับการศึกษา เพศ สถานที่พักอาศัย สภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดา การรับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจของนักศึกษา.....	84
12	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างลักษณะมุ่งอนาคตกับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของนักศึกษา ทั้งในกลุ่มรวม และจำแนกตาม ประเภทของมหาวิทยาลัย สาขาวิชาที่ศึกษาระดับการศึกษา เพศ สถานที่พักอาศัย สภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดา การรับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจของนักศึกษา.....	87

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในปัจจุบันสังคมไทยได้เปลี่ยนแปลงจากสังคมเกษตรกรรมมาเป็นสังคมอุตสาหกรรมใหม่ (NIC - Newly Industrialized Country) มีการเปลี่ยนแปลงทางสังคมเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้คนในสังคมปรับตัวไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ทำให้เกิดปัญหาขึ้นหลายประการ เช่น การหลั่งไหลเข้ามาของอาชกรรมตะวันตก วัยรุ่นมักจะคล้อยตาม แต่ผู้ใหญ่และคนสูงอายุไม่ยอมรับและต่อต้านเพื่อรักษาอาชกรรมดั้งเดิมของตนเอง เรื่องที่ก่อให้เกิดปัญหาขัดแย้งกันมากก็คือ เรื่องเกี่ยวกับทัศนคติและพฤติกรรมทางเพศ อาชกรรมไทยเห็นว่าเด็กหรือวัยรุ่นไม่ควรรู้และไม่ควรสนใจเกี่ยวกับเรื่องเพศจนกว่าจะแต่งงาน หากใครมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานก็จะถูกสังคมประณาม ไม่ยอมรับ แต่ในอาชกรรมตะวันตกถือว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องปกติธรรมดา ไม่ใช่เรื่องที่จะต้องมาปิดบังไม่ให้วัยรุ่นรับรู้การมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศเป็นสิ่งจำเป็นในการดำเนินชีวิตของมนุษย์ตั้งแต่เกิด พฤติกรรมทางเพศของมนุษย์เป็นส่วนหนึ่งของพฤติกรรมทางสังคม ซึ่งจำเป็นต้องมีการเรียนรู้ที่ถูกต้องเพื่อให้เกิดทัศนคติที่ดี เรื่องเพศมีความหมายและขอบเขตที่กว้างขวางมาก และมีผลต่อการเจริญเติบโต บุคลิกภาพ ความรัก และพัฒนาการของมนุษย์ไม่ว่าเด็กเล็ก วัยรุ่น หรือผู้ใหญ่ ดังจะเห็นได้จากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับบุคคลในวัยดังกล่าวอย่างต่อเนื่องทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม อย่างไรก็ตาม ในทัศนะของคนอีกจำนวนมากที่ยังไม่เข้าใจเรื่องเพศได้อย่างกว้างขวางและลึกซึ้งมากนัก เห็นว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับความต้องการทางเพศ หรือความรู้สึกทางเพศ และยังเป็นเรื่องอันตราาย ไม่ควรเรียนรู้ เพราะเป็นดาบสองคม หรือเป็นการชี้นำให้กระรอกต่อเด็กซึ่งคำว่า “ดาบสองคม” นี้ เสนอ อินทรสุขศรี (ปาริณัตต์ ครอบจันทร์ 2539:1 ; อ้างอิงมาจาก เสนอ อินทรสุขศรี. ม.ป.ป.) ได้ให้ข้อสังเกตว่า ความรู้เรื่องเพศศึกษาจะเป็นดาบสองคมแก่ผู้ที่ไม่รู้จริงและหลงผิดเท่านั้น กล่าวคือ การเรียนรู้เรื่องเพศอาจเป็นโทษได้ ถ้าเด็กได้รับความรู้และความเข้าใจไปอย่างผิดๆจนเกิดทัศนคติที่ไม่เหมาะสม ทางแพทย์พบว่าบุคคลที่มีความบกพร่องทางเพศทั้งชายและหญิงจะไม่สามารถนำความสุขมาสู่คู่สมรสได้ นำไปสู่ปัญหาครอบครัวและการหย่าร้าง ซึ่งครอบครัวนั้นเป็นส่วนประกอบที่สำคัญที่สุดในสังคม เนื่องจากเป็นแหล่งผลิตสมาชิกของสังคม เป็นแหล่งที่ให้การอบรมสั่งสอนสมาชิกใหม่ของสังคม

เนื่องจากพฤติกรรมทางเพศเริ่มมีขึ้นเมื่อมนุษย์เจริญเติบโตเข้าสู่วัยรุ่น ซึ่งเป็นช่วงต่อระหว่างวัยเด็กตอนปลายและวัยผู้ใหญ่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ ที่สำคัญคือการกระตุ้นจากฮอร์โมนเพศทำให้เกิดความรู้สึกทางเพศ ความสนใจเพศตรงข้าม และมีความรักระหว่างเพศ (สุชาติ โสมประยูร. 2531:56) วัยรุ่นจึงเป็นวัยที่มีความต้องการทางเพศสูง ทั้งนี้เพราะรังไข่และอัณฑะจะผลิตฮอร์โมนทางเพศออกมามากนั่นเอง ความต้องการทางเพศของวัยรุ่นชายช่วงอายุ 15-20 ปี จะมีความต้องการทางเพศสูงกว่าปกติ โดยที่สังคมไทยยังมีความนิยมของความเป็นชายชาตรีอย่างผิดๆ เช่น การยกย่องความเป็นชายชาติอาชาไนย ต้องมีการกินเหล้าสูบบุหรี่ ต้องมีความสามารถทางเพศเป็นเลิศ ไปที่ไหนก็ต้องได้พิชิตที่นั่น ต้องถึงที่ ถึงที่ในที่นี้หมายถึงถึงเรื่องผู้หญิง ค่านิยมทางเพศของสังคมไทยเช่นนี้จะทำให้เด็กหนุ่มรู้สึกหวั่นไหวว่าเขาจะสามารถสวมบทบาทตามที่สังคมกำหนดได้หรือไม่ แต่ก็มีความหวั่นไหวที่ต้องเก็บไว้ในใจไม่ให้ใครรู้ จึงต้องออกไปหาความรู้และประสบการณ์ทางเพศอย่างผิดๆ เช่น การอ่านหนังสือโป๊ ภาพยนตร์ หรือวิดีโอการร่วมเพศ การเที่ยวสถานเริงรมย์ต่างๆ เช่น โรงน้ำชา ซ่องโสเภณี สถานอาบอบ นวด (อุคคศิลป์ ศรีแสงนาม. 2532:2-3) ประกอบกับสังคมไทยปัจจุบันการแสดงพฤติกรรมทางเพศโดยเฉพาะการถูกเนื้อต้องตัว การโอบกอดระหว่างหนุ่มสาว กระทำได้โดยเปิดเผยทำให้เกิดความใกล้ชิดสนิทสนมมากขึ้น จึงมีแนวโน้มที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน (วันทนี วาสิกะสัน. 2527: 27) *กวน*

สังคมไทยเป็นสังคมประเพณีเช่นเดียวกับสังคมเอเชียอื่นๆ และมีลักษณะที่เด่นชัดในการอบรมสมาชิกของสังคม คือ เน้นการเชื่อฟังผู้ใหญ่ โดยไม่จำเป็นต้องถือเรื่องเหตุผล แต่ถือความอาวุโส สุรางค์ จันทน์อม กล่าวถึงบุคลิกภาพของคนไทยไว้ว่า สิ่งที่จะขาดเสียมิได้ก็คือ เด็กไทยจะต้องเคารพและเชื่อฟังในผู้สูงอายุกว่าเสมอ ไม่ว่าจะเป็นใครก็ตาม แม้แต่เมื่อถึงคราวมีครอบครัวผู้หญิงไทยจะต้องให้ผู้ใหญ่เป็นผู้เห็นชอบด้วยและจัดการให้ และเมื่อเป็นภรรยาก็ต้องเชื่อฟังและซื่อสัตย์ต่อสามี สังคมไทยจึงเป็นแบบ Negativism อีกนัยหนึ่ง คือ Traditionalism คือความต้องการพื้นฐาน เช่น เรื่องเพศต้องถูกจัดหรือเก็บกดไว้โดยเฉพาะฝ่ายหญิง ลักษณะสังคมจึงเน้น“ข้อห้าม” เป็นหลักใหญ่ ตั้งแต่วัยเด็กจนถึงวัยผู้ใหญ่ จะต้องเชื่อฟังผู้ใหญ่ตลอดเวลา เป็นลูกที่ดีอยู่ในโอวาท การเลือกคู่ครองก็ต้องตามใจพ่อแม่ หากพ่อแม่ไม่ยินยอมหรือเห็นชอบ มีครอบครัวไปก็จะมีไม่มีความสุข รวมความแล้วสังคมไทยเรามีการปลูกฝังเรื่องความเชื่อตามผู้ใหญ่ทุกระยะ จัดว่าเป็นบรรทัดฐานของสังคมไทยจนเบี่ยงเบนได้ยาก (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2528.)

นอกจากนี้การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของครอบครัว จากครอบครัวขยาย (Extended Family) ที่มีคนอยู่รวมกันหลายรุ่นในบ้านเดียวมาเป็นครอบครัวเดี่ยว (Nuclear Family) ที่มีแต่เพียงพ่อ แม่ ลูก มากขึ้นทำให้สถาบันครอบครัวที่มีการทำหน้าที่ดูแล แนะนำ ให้ความรัก ความอบอุ่น

และความเข้าใจซึ่งกันและกัน ไม่สามารถทำหน้าที่ได้เต็มประสิทธิภาพเช่นเดิมอันเนื่องมาจากความจำเป็นทางด้านเศรษฐกิจ การทำมาหากิน จึงไม่ค่อยมีเวลาให้กัน ความสัมพันธ์และความผูกพันระหว่างคนในครอบครัวลดน้อยลง หน้าที่ในการอบรมเลี้ยงดูจึงลดประสิทธิภาพลง เด็กขาดที่ปรึกษาทางใจ และห่างเหินจากพ่อแม่และสังคม สภาพแวดล้อมก็เต็มไปด้วยสิ่งส่งเสริมการมรณกิจต่างๆเหล่านี้ ทำให้เกิดพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานโดยมิได้เตรียมตัวล่วงหน้า (สุพร เกิดสว่าง. 2520) นอกจากนี้ในยุคของการติดต่อสื่อสาร มีการเคลื่อนไหวของข้อมูลและการแลกเปลี่ยนข่าวสารจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์มากมาย การเข้ามาของกระแสความคิดจากตะวันตก โดยเฉพาะอย่างยิ่งความคิดเกี่ยวกับปัจเจกบุคคล และความคิดแนวเสรีนิยม ซึ่งมีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดของวัยรุ่นไทยเป็นอย่างมาก จนทำให้เกิดความคิดเป็นอิสระ อันจะสังเกตได้จากการที่วัยรุ่นไทยในปัจจุบันมีพฤติกรรมเปิดเผยและแสดงออกอย่างเสรีในเรื่องเพศ * ประกอบกับการเผยแพร่ความรู้เรื่องเพศในหนังสือ วารสาร และสื่อต่างๆ ได้เน้นที่การนำเสนอในลักษณะของการตอบสนองความต้องการทางกามารมณ์มากกว่าการเสนอความรู้ทางวิชาการ ซึ่งผลที่ได้รับก็คือ วัยรุ่นได้รับข้อมูลที่ผิดพลาดมากขึ้นและก่อให้เกิดปัญหาตามมามากมาย เช่น ปัญหาเกี่ยวกับการประพฤติดนไม่สมควรแก่วัย ปัญหาอาชญากรรมทางเพศ ปัญหาการตั้งครรภ์นอกสมรส ปัญหาโรคติดต่อจากเพศสัมพันธ์ รวมทั้งโรคเอดส์ (ปาริฉัตต์ ครองจันทร์. 2539: 4) *

เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่า สถานะเรณูธรรมต่างๆ อาจนำไปสู่การเสพของมีนเมา สารเสพติด และการมั่วสุมทางเพศ ทำให้วัยรุ่นที่อยู่ในวัยอยากรู้อยากเห็นมีโอกาที่จะตัดสินใจมีเพศสัมพันธ์ได้ง่าย มีการประมาณการว่าจำนวนเด็กและเยาวชนที่เข้าไปมั่วสุมตามสถานเรณูธรรมในกรุงเทพมหานครแต่ละคืนมีประมาณ 7,500 คน ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มวัยรุ่นอายุ 12-17 ปี และแนวโน้มของจำนวนเด็กที่เข้าไปเที่ยวตามสถานเรณูธรรมต่างๆมีมากขึ้นทุกขณะ จากการวิจัยของมหาวิทยาลัยมหิดล พบว่า วัยรุ่นกลุ่มอายุ 16-18 ปี ตั้งครรภ์โดยไม่ได้ตั้งใจสูงถึงร้อยละ 21.4 ซึ่ง 1 ใน 4 นี้เคยมีความพยายามทำลายทารกในครรภ์มาก่อน ปัญหาการตั้งครรภ์นอกสมรสนี้ทำให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพกายและสุขภาพจิตของมารดาวัยรุ่นและทารกในครรภ์ที่จะเกิดมา

การศึกษาถึงทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะแต่งงานด้วยมีความจำเป็นเพราะวัยรุ่นเป็นเยาวชนที่เปรียบเสมือนศักยภาพในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ การที่ประชากรมีคุณภาพที่ดีทั้งร่างกายและจิตใจย่อมจะส่งผลกระทบต่ออนาคตของประเทศและระบบสังคมในอนาคตด้วย การเข้าใจปัญหา การเรียนรู้ทัศนคติและการอบรมเลี้ยงดูย่อมจะเป็นข้อมูลพื้นฐานในการเตรียมแนวทางแก้ไขปัญหาให้แก่วัยรุ่นตลอดจนอาจจะให้ประโยชน์ในการวางแผนพัฒนาสร้างประชากรวัยรุ่นที่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการเสริมสร้างทัศนคติที่ถูกต้องและพฤติกรรมที่ดีงาม อันจะนำไปสู่การลดปัญหาการคลอดบุตรแล้วทิ้ง หรือไม่เลี้ยงดู ซึ่งจะนำไปสู่

ปัญหาต่างๆอันจะเป็นภาระของสังคม เมื่อไม่เกิดปัญหาต่างๆ วัยรุ่นก็จะมีศักยภาพในการพัฒนาประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรืองต่อไป/สมดังคำที่ว่า เด็กดีเป็นศรีแก่ชาติ เด็กฉลาดชาติเจริญ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาระดับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของกลุ่มตัวอย่างที่แยกตาม ประเภทของมหาวิทยาลัย สาขาวิชาที่ศึกษา ระดับการศึกษา เพศ สถานที่พักอาศัย สภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดา การรับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจของนักศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของนักศึกษามหาวิทยาลัยซึ่งแตกต่างกันตามตัวแปร ประเภทของมหาวิทยาลัย สาขาวิชาที่ศึกษา ระดับการศึกษา เพศ สถานที่พักอาศัย สถานภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดา การรับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจของนักศึกษา
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของนักศึกษามหาวิทยาลัยกับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมพฤติกรรมทางเพศของลูก
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังว่าจะสมรสด้วย ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกับลักษณะมุ่งอนาคต

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. ผลการวิจัยจะทำให้ได้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของนักศึกษามหาวิทยาลัย อันจะเป็นแนวทางในการเปลี่ยนทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วย ให้เป็นไปในทิศทางที่พึงประสงค์ของสังคม
2. ผลการวิจัยจะทำให้ได้ทราบข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วย ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมพฤติกรรมทางเพศของลูก เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาเป็นพื้นฐานการตัดสินใจในการอบรมเลี้ยงดูบุตรของบิดา มารดา
3. ผลการวิจัยจะทำให้ทราบข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วย ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกับลักษณะมุ่งอนาคตของนักศึกษา เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาเป็นแนวทางพื้นฐานในการพัฒนาประชากรวัยรุ่น

~~X~~ขอบเขตของการศึกษากันว่า

1. ประชากรเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร

2. กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี จากมหาวิทยาลัยของรัฐบาล และมหาวิทยาลัยเอกชน โดยสุ่มจากสาขาวิชาทางด้านวิทยาศาสตร์ จำนวน 400 คน จากสาขาวิชาที่ไม่ใช่สาขาทางด้านวิทยาศาสตร์ จำนวน 400 คน รวม 800 คน

3. ตัวแปรในการศึกษา แบ่งเป็น 2 พวก คือ

3.1 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาเปรียบเทียบ

3.1.1 ตัวแปรต้น

✓ 1. ประเภทของมหาวิทยาลัย แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1) มหาวิทยาลัยรัฐบาล

2) มหาวิทยาลัยเอกชน

2. สาขาวิชาที่ศึกษา แบ่งเป็น 2 สาขา คือ

1) สาขาทางด้านวิทยาศาสตร์

2) ไม่ใช่สาขาทางด้านวิทยาศาสตร์

3. ระดับการศึกษา แบ่งเป็น 4 ระดับ คือ

1) ชั้นปีที่ 1

2) ชั้นปีที่ 2

3) ชั้นปีที่ 3

4) ชั้นปีที่ 4

✓ 4. เพศ แบ่งเป็น 2 เพศ คือ

1) เพศชาย

2) เพศหญิง

✓ 5. สถานที่พักอาศัย แบ่งเป็น 3 ประเภท คือ

1) อาศัยอยู่กับบิดามารดา

2) อาศัยอยู่กับญาติ

3) ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดามารดาหรือญาติ

6. สภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดา แบ่งเป็น 4 ประเภท

1) บิดามารดาอยู่ด้วยกัน

2) บิดามารดาแยกกันอยู่

3) บิดามารดาเสียชีวิต

4) บิดาหรือมารดาเสียชีวิต

7. การรับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจของนักศึกษา แบ่งเป็น 3 ประเภทคือ

1) ขาดแคลน

2) พอใช้

3) เหลือใช้

3.1.2 ตัวแปรตาม คือ ทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วย

3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาหาความสัมพันธ์

1. การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมพฤติกรรมทางเพศของลูก

2. ลักษณะมุ่งอนาคต

3. ทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นักศึกษามหาวิทยาลัย หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร

2. ประเภทของมหาวิทยาลัย หมายถึง มหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุมัติจากทบวงมหาวิทยาลัยให้เปิดดำเนินการสอนนักศึกษาระดับอุดมศึกษา แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1) มหาวิทยาลัยรัฐบาล

2) มหาวิทยาลัยเอกชน

3. สาขาวิชาที่ศึกษา หมายถึง สาขาวิชาที่นักศึกษาได้ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2540 แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1) สาขาวิชาทางด้านวิทยาศาสตร์ หมายถึง สาขาวิชาที่มีการศึกษาวิชาวิทยาศาสตร์เป็นหลัก เช่น ชีววิทยา ฟิสิกส์ เคมี ฯลฯ ไม่ต่ำกว่า 24 หน่วยกิต

2) ไม่ใช่สาขาวิชาทางด้านวิทยาศาสตร์ หมายถึง สาขาวิชาไม่ได้ศึกษาวิชาวิทยาศาสตร์เป็นหลัก มีการศึกษาวิชาทางด้านวิทยาศาสตร์ต่ำกว่า 24 หน่วยกิต

4. ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับชั้นปีที่นักศึกษา กำลังเรียนอยู่ แบ่งเป็น 4 ระดับ คือ

1) ชั้นปีที่ 1

2) ชั้นปีที่ 2

3) ชั้นปีที่ 3

4) ชั้นปีที่ 4

5. เพศ คือ สถานภาพทางเพศของนักศึกษา แบ่งเป็น
 - 1) เพศชาย
 - 2) เพศหญิง
6. สถานที่พักอาศัย คือ ที่ซึ่งนักศึกษาใช้เป็นสถานที่ในการอยู่กินหลับนอน แบ่งเป็น 3 ประเภท คือ
 - 1) อาศัยอยู่กับบิดามารดา
 - 2) อาศัยอยู่กับญาติ
 - 3) ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดา มารดา หรือ ญาติ
7. สภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดา คือ สภาพความเป็นจริงในการอยู่ร่วมกันของบิดามารดาตามพุดินัย ซึ่งแบ่งเป็น 4 ประเภท คือ
 - 1) บิดามารดาอยู่ด้วยกัน
 - 2) บิดามารดาแยกกันอยู่
 - 3) บิดามารดาเสียชีวิต
 - 4) บิดาหรือมารดาเสียชีวิต
8. การรับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจของนักศึกษา หมายถึง การรับรู้เกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินในแต่ละเดือน ของนักศึกษาซึ่งแบ่งเป็น 3 ลักษณะ คือ
 - 1) ขาดแคลน
 - 2) พอใช้
 - 3) เหลือใช้
9. การสมรส หมายถึง การที่ชายหญิงตกลงใจที่จะใช้ชีวิตร่วมกันฉันท์สามี ภรรยา ตามแบบแผนของขนบธรรมเนียมประเพณี พิธีการทางศาสนา และวิธีการทางกฎหมาย
10. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส หมายถึง การที่หญิงชายมีความเกี่ยวข้องกัน มีความสัมพันธ์กันอย่างลึกซึ้ง ทางด้านร่างกาย จนถึงขั้นมีการร่วมเพศกันก่อนจะมีการสมรส

นิยามปฏิบัติการ

1. ทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วย หมายถึง ความคิดหรือความรู้สึกที่เห็นด้วยอย่างยิ่งจนถึงไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งของนักศึกษาที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วย ซึ่งสามารถวัดได้โดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 20 ข้อ แต่ละข้อมีมาตราส่วน 5 หน่วย โดยแบ่งระดับตามค่าเฉลี่ยของคะแนนดังนี้

$\bar{X}$	ระดับทัศนคติ
1 - 1.5	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1.6 - 2.5	ไม่เห็นด้วย
2.6 - 3.5	ไม่แน่ใจ
3.6 - 4.5	เห็นด้วย
4.5 - 5	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

2. การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมพฤติกรรมทางเพศของลูก หมายถึง การที่บิดามารดา คอยสั่งสอน ควบคุม และจำกัดไม่ให้ลูกไปมีพฤติกรรมทางเพศกับเพศตรงข้าม สามารถวัดได้ โดยใช้ แบบสอบถามเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมพฤติกรรมทางเพศของลูก ซึ่งผู้วิจัยดัดแปลงมาจากแบบวัดการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมของดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจักษ์ปัจฉิม (2520 : 233) จำนวน 15 ข้อ แต่ละข้อมีมาตราส่วน 5 หน่วย รวม 75 คะแนน ผู้ที่ได้คะแนนสูงแสดงว่า ถูกอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมพฤติกรรมทางเพศมาก ผู้ที่ได้คะแนนต่ำ แสดงว่าถูกเลี้ยงดูแบบควบคุมพฤติกรรมทางเพศน้อย

3. ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง นิสัยบังคับตนเองให้อดได้ รอได้ หรือเลือกที่จะไม่รับประโยชน์เล็กน้อยในทันที แต่จะรอรับประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่หรือสำคัญกว่าที่จะตามมาภายหลัง สามารถวัดได้โดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับ แบบวัดลักษณะมุ่งอนาคต ของดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจักษ์ปัจฉิม (2520 : 228) ซึ่งมีจำนวน 20 ข้อ แต่ละข้อมีมาตราส่วน 11 หน่วย รวม 220 คะแนน ผู้ที่ได้คะแนนสูงแสดงว่ามีลักษณะมุ่งอนาคตสูง ผู้ที่ได้คะแนนต่ำ แสดงว่ามีลักษณะมุ่งอนาคตต่ำ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของนักศึกษามหาวิทยาลัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยเรียงลำดับการนำเสนอตามหัวข้อดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ
 - 1.1 ความหมายของทัศนคติ
 - 1.2 ลักษณะของทัศนคติ
 - 1.3 องค์ประกอบของทัศนคติ
 - 1.4 มิติของทัศนคติ
 - 1.5 การเกิดทัศนคติ
 - 1.6 ทฤษฎีทัศนคติ
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น
 - 2.1 ความหมายของวัยรุ่น
 - 2.2 การแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่น
 - 2.3 พัฒนาการของวัยรุ่น
 - 2.4 ความต้องการของวัยรุ่น
 - 2.5 ทฤษฎีระบบทางเพศ
 - 2.6 พฤติกรรมทางเพศ
 - 2.7 พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น
 - 2.8 สาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น
 - 2.9 ปัญหาที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น
 - 2.10 การอบรมเลี้ยงดูแบบกำหนดและควบคุมพฤติกรรมในเรื่องเพศของสังคมไทย
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

* แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ

1. ความหมายของทัศนคติ

ศักดิ์ สุนทรเสณี (2528 : 1) ทัศนคติ (Attitude) มาจากคำว่า "Aptus" ในภาษาละติน ซึ่งตรงกับคำว่าความเหมาะสม (Fitness) หรือการปรองดอง (Adaptedness) ทัศนคติ เป็นพฤติกรรมเตรียมพร้อมทางสมองในการที่จะกระทำซึ่งจะบ่งบอกถึงหน้าที่ของสภาวะจิตใจ หรือสภาพของอารมณ์ที่สลับซับซ้อน ก่อนที่คนเราจะตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่งในการแก้ปัญหา โดยส่วนใหญ่แล้วจะขึ้นอยู่กับทัศนคติที่จะคงไว้ซึ่งสิ่งที่ตนเองมีประสบการณ์มา เพื่อที่จะรักษาทัศนคติที่ถูกต้องไว้จากประสบการณ์ที่ผ่านมาว่า ความถูกต้องหรือไม่ถูกต้องเป็นอย่างไร ตามระดับความเชื่อถือหรือระดับความรู้สึที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จะเห็นได้ว่าทัศนคติเป็นนามธรรมที่เป็นพฤติกรรมภายในของคนเรา

ฟิชไบน์ (Fishbien. 1967:8) ให้ความหมายว่า ทัศนคติ หมายถึง สภาพความพร้อมของสมองและประสาท การจัดระบบมวลประสบการณ์ อิทธิพลภายนอกหรือภายในที่มีต่อบุคคล ในการที่จะตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งต่อสภาวะการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งนั้นๆ

กูด (Good. 1960:241) ให้ความหมายว่า ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกของคนเราที่มีความคิดเห็นต่อสิ่งต่างๆรอบๆตัวในด้านความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ เห็นหรือไม่เห็นด้วยต่อสิ่งต่างๆ

การ์ลสมิท (Garlsmith. 1960:246) ให้ความหมายว่า ทัศนคติ หมายถึงสภาวะทางจิตและประสาทเกี่ยวกับความพร้อม ซึ่งเกิดขึ้นโดยอาศัยประสบการณ์เป็นตัวนำหรือมีอิทธิพลเหนือการตอบสนองของแต่ละบุคคลที่มีต่อวัตถุและสถานการณ์ต่างๆที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน

โสภา ชูพิกุลชัย (2518:26) ทัศนคติ เป็นระบบที่ต่อเนื่องกัน ซึ่งรวมถึงส่วนของการรับรู้ความรู้สึกและของแนวโน้มที่เกี่ยวข้องกับการกระทำพฤติกรรม ส่วนของการรับรู้นี้จะประกอบไปด้วยความเชื่อ ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งของหรือความคิดเห็นต่างๆ และความรู้สึกอาจเกี่ยวกับอารมณ์ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับความเชื่อและแนวโน้มด้วย

ศักดิ์ สุนทรเสณี (2528: 2-3) สรุปความหมายได้ดังนี้

1. ทัศนคติ หมายถึง ความสลับซับซ้อนของความรู้สึก ความอยาก ความกลัว ความเชื่อมั่น ความลำเอียงหรือการมีอคติของบุคคลในการที่จะสร้างความพร้อมที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งตามประสบการณ์ของบุคคลนั้นที่ได้รับมา

2. ทัศนคติ หมายถึง ความโน้มเอียงที่จะมีปฏิกิริยาต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางที่ดีหรือต่อต้านสภาพแวดล้อมที่จะมาทางหนึ่งทางใด

3. ในด้านพฤติกรรมของคนเรา ทัศนคติ หมายถึง การเตรียมตัวหรือความพร้อม

ในการที่จะตอบสนองกล่าวคือ

3.1 เป็นการบ่งแสดงถึงการตอบสนองที่จะเกิดขึ้นภายในบุคคลนั้น ซึ่งจะยังไม่เกิดขึ้นทันทีทันใดและสามารถสังเกตได้จากพฤติกรรมภายนอก การบ่งแสดงถึงการตอบสนอง อาจจะแสดงออกมาอย่างรู้สึกตัวหรือไม่รู้สึกตัว ทางด้านวาจาหรือจากสิ่งเร้าภายในร่างกาย สิ่งที่แสดงออกแต่ละอย่างเป็นส่วนหนึ่งของการตอบสนองทางทัศนคติ และแนวโน้มอื่นๆภายในตัวบุคคล

3.2 การตอบสนองทั้งหมด เป็นการแสดงออกโดยการกระตุ้นให้แสดงออกซึ่งทัศนคติ อาจจะกระทำภายในหรือภายนอกบุคคลนั้น การกระตุ้นด้วยการพูดหรือวิธีอื่นๆ

3.3 การตอบสนองทั้งหมดเป็นผลของวิถีชีวิต แรงขับที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมที่จะทำให้เกิดการตอบสนอง เป็นการสร้างภาพพจน์ต่างๆตามนิสัยของคนๆนั้น

ทัศนคติ จึงเป็นการรวบรวมเกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิด ความคิดเห็น (Opinion) ความเชื่อ (Beliefs) และความจริง (ซึ่งได้แก่ความรู้ต่างๆ) รวมทั้งความรู้สึก ซึ่งอาจเป็นการประเมินทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกันแล้วบรรยายให้รู้ถึงจุดแกนกลางของวัตถุนั้น ความรู้และความรู้สึกเหล่านี้มีแนวโน้มจะก่อให้เกิดพฤติกรรมชนิดใดชนิดหนึ่งขึ้นต่อไป

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2525:389) ได้ให้ความหมายของคำว่าทัศนคติว่า หมายถึง ความรู้สึกส่วนตัวที่เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เป็นคำสมาสระหว่างคำว่า ทัศนะ ซึ่งแปลว่า ความเห็น กับ คติ ซึ่งแปลว่า แบบอย่าง หรือ ลักษณะ เมื่อรวมกันเข้าจึงแปลว่า ลักษณะของความเห็น

อัลพอร์ท (Allport. 1985) กล่าวว่า ทัศนคติ หมายถึง สภาวะความพร้อมทางจิต ซึ่งเกิดจากประสบการณ์ สภาวะความพร้อมนี้จะเป็แรงกำหนดทิศทางของปฏิกิริยาของบุคคล ที่จะมีต่อบุคคล หรือสิ่งของ หรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง

เธอร์สโตน (ประภาเพ็ญ สุวรรณ. 2520:1 ; อ้างอิงมาจาก Thurstone. 1946) กล่าวว่า ทัศนคติเป็นระดับของความรู้สึกมากน้อยในด้านบวกและลบที่มีต่อสิ่งหนึ่ง (Psychological Object) ซึ่งอาจจะเป็นอย่างใดหลายอย่าง เช่น สิ่งของ บุคคล องค์การ บทบาท ความคิด ฯลฯ ความรู้สึกเหล่านี้ ผู้รู้สึกสามารถบอกความแตกต่างว่าเห็นด้วยหรือไม่

โรเซนเบิร์ก (วีระชัย บัวผัน. 2534:12 ; อ้างอิงมาจาก Rosenberg. 1956) กล่าวว่า ทัศนคติ คือ การตอบสนองด้านความรู้สึกที่บุคคลมีต่อสรรพสิ่งต่างๆ ซึ่งความรู้สึกเหล่านั้นเกี่ยวข้องกับความคิดและความเข้าใจของบุคคลนั้น

3

2

กิลฟอร์ด (Guilford. 1939:336) กล่าวว่า ทักษคติเป็นอารมณ์ที่ซับซ้อนของบุคคลที่จะยอมรับหรือไม่ยอมรับ ชอบหรือไม่ชอบเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ เช่นบุคคล สถาบันหรือเรื่องราวต่างๆทางสังคม

อนาตาซี (Anastasi. 1968:479-480) กล่าวว่าทัศนคติเป็นความโน้มเอียงที่แสดงออกในทางที่ชอบหรือไม่ชอบสิ่งต่างๆ เช่น เชื้อชาติ ประเพณี หรือสถาบันต่างๆ ทัศนคติไม่สามารถสังเกตได้โดยตรง แต่อ้างอิงได้จากพฤติกรรมภายนอกที่แสดงออกทางภาษาและไม่ใช้ภาษา

นิวคอมบ์ (ณัฐวดี วิจิตรธรรม. 2539 ; อ้างอิงมาจาก Newcomb. 1954:128) กล่าวว่า ทัศนคติเป็นความโน้มเอียงทางจิตใจที่มีต่อประสบการณ์ที่ได้รับ อาจจะมีมากหรือน้อยในทางพึงพอใจ เห็นด้วยหรือชอบ ซึ่งเรียกได้ว่าเห็นไปในทางบวก ถ้าไม่พึงพอใจ ไม่เห็นด้วยหรือไม่ชอบก็เรียกว่าเป็นทัศนคติทางลบ ถ้ารู้สึกเฉยๆ ไม่ชอบ ไม่เกลียด ก็เรียกว่า เป็นทัศนคติในทางกลางๆ

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2518:4) ให้ความหมายว่า ทัศนคติ คือ ความพร้อมในการกระทำของบุคคลต่อสิ่งใด บุคคลใด ความพร้อมดังกล่าวของบุคคลเห็นได้จากพฤติกรรมที่บุคคลนั้นแสดงต่อสิ่งนั้นว่า ชอบหรือไม่ เห็นด้วยหรือไม่

สรุป ผู้วิจัยขอสรุปความหมายของทัศนคติ คือ ความโน้มเอียง ความรู้สึกนึกคิด ที่เกิดขึ้นต่อบุคคล หรือสถานการณ์หนึ่งๆ ซึ่งอาจจะเป็นกลาง บวก หรือลบก็ได้

2. ลักษณะของทัศนคติ

ทิตยา สุวรรณขุ (2520:602-603) กล่าวถึงลักษณะที่สำคัญของทัศนคติ 4 ประการ คือ

ก. ทัศนคติเป็นสภาวะก่อนพฤติกรรมตอบโต้ต่อเหตุการณ์หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยเฉพาะ เป็นสภาวะที่พร้อมจะมีพฤติกรรมจริง

ข. ทัศนคติมีความคงตัวอยู่ในชั่วระยะเวลา คือ มีความมั่นคงถาวรพอสมควร เปลี่ยนแปลงได้ยาก แต่มิใช่ว่าจะไม่มีเปลี่ยนแปลง

ค. ทัศนคติเป็นตัวแปรที่นำไปสู่ความสอดคล้องระหว่างพฤติกรรมกับความรู้สึกนึกคิดไม่ว่าจะเป็นในรูปของการแสดงออกโดยทางวาจา หรือความรู้สึก ตลอดจนการที่จะต้องเผชิญหรือ หลีกเลี่ยงสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ง. ทัศนคติมีคุณสมบัติของแรงจูงใจในอันที่จะทำให้บุคคลประเมินและเลือกสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งรวมถึงกำหนดทิศทางของพฤติกรรมจริงด้วย

3. องค์ประกอบของทัศนคติ

3. องค์ประกอบของทัศนคติ

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2523) ได้อธิบายถึง องค์ประกอบของทัศนคติว่ามี 3 องค์ประกอบดังนี้ คือ

1. องค์ประกอบทางด้านความรู้หรือความคิด (Cognitive Component) หมายถึง ทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้น จะต้องประกอบด้วยความรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้นเป็นอันดับแรก และความรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้นในด้านที่ว่า สิ่งนั้นมีคุณหรือโทษมากน้อยเพียงใด เป็นความรู้หรือความเชื่อที่ใช้ประเมินสิ่งนั้น

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Effective Component) หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ พอใจหรือไม่พอใจ ความรู้สึกนั้นจะเกิดขึ้นโดยอัตโนมัติเมื่อบุคคลมีความรู้เกี่ยวกับคุณหรือโทษของสิ่งนั้นแล้ว

3. องค์ประกอบด้านความพร้อมที่จะกระทำ (Action - Tendency Component) หมายถึง ความพร้อมหรือความโน้มเอียงที่บุคคลนั้นจะประพฤติปฏิบัติเมื่อบุคคลมีความรู้เชิงประเมินค่าและมีความรู้สึกชอบ ไม่ชอบในสิ่งนั้นแล้ว สิ่งที่มาตามก็คือ ความพร้อมในการกระทำ การที่สอดคล้องกับความรู้สึกของตนต่อสิ่งนั้น

4. มิติของทัศนคติ (Dimension of Attitude)

ศักดิ์ สุนทรเสนี(2528:6) กล่าวว่า โดยทั่วไปแล้ว “ทัศนคติ” มีคุณสมบัติมากมายหลายอย่าง ถ้าเรามองทัศนคติในแง่ของมิติ (Dimension) ต่างๆ จะสามารถมองทัศนคติได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้นและเข้าใจทัศนคติได้ดีขึ้น การมองทัศนคติในแง่หรือมิติต่าง ๆ นั้นทำได้หลายวิธี อย่างไรก็ตาม มิติที่น่าสนใจ และสมควรกล่าวถึงมี 7 ประการ คือ

1. ด้านความเข้มข้น (Intensity) คือ มีลักษณะอื่นๆของทัศนคติเข้ามาประกอบทำให้เกิดความเข้มข้น ส่วนมากมักจะมีสิ่งอื่นเข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น ความมั่นใจ ความสำคัญของจุดมุ่งหมายที่มีต่อวัตถุของทัศนคติ เช่น ทัศนคติที่มีต่อบิดามารดาของเราย่อมเข้มข้นกว่าทัศนคติต่อบิดามารดาของบุคคลอื่น

2. ด้านขนาดหรือปริมาณ (Magnitude) คือ ปริมาณการชอบหรือไม่ชอบว่ารุนแรงเพียงใด คือชอบมาก ชอบน้อย หรือไม่ชอบเลย

3. ด้านความเด่น (Salience) คือ ความพร้อมที่จะแสดงทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่นเราเป็นคนไทยนับถือพุทธศาสนา เมื่อมีคนมาว่าพุทธศาสนาไม่ดีเราพร้อมที่จะตอบโต้

4. ด้านความเป็นแกนสำคัญของชีวิต (Centrality) ทัศนคติบางอย่างมีสถานภาพที่สูงมาก การที่บุคคลมองโลกมองชีวิตจะใช้ทัศนคตินี้เป็นหลักในการมอง ทัศนคติ

5. ด้านมิติทั้งสามขององค์ประกอบทัศนคติ คือ ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความรู้สึกและด้านการกระทำ (Cognitive, Affective and Action - Tendency Trichotomy) การมองทัศนคติทั้งสามนี้เป็นการมองในด้านความเชื่อความคิดเห็น ในความรู้สึกและในด้านการกระทำหรือพฤติกรรมนั่นเอง

6. ด้านจิตสำนึก (Consciousness) ตามมิตินี้ทัศนคติจะถูกมองว่า ทัศนคตินั้นอยู่ในสภาวะจิตสำนึกหรือจิตไร้สำนึก หรืออยู่ในสำนึกเพียงบางส่วนหรือไม่อย่างไร

7. ด้านความมั่นคง (Stability) การพิจารณาทัศนคติตามมิตินี้ก็ดูได้จากว่า ทัศนคตินั้นๆ มีความทนทานยืดหยุ่น หรือยากง่ายต่อการเปลี่ยนแปลงมากน้อยขนาดไหนอย่างไร

มิติทั้ง 7 ที่กล่าวมานี้เป็นส่วนหนึ่งที่สามารถจะใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับทัศนคติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการศึกษาเกี่ยวกับการวัดทัศนคติมิติเหล่านี้จะมีประโยชน์มาก

5. การเกิดทัศนคติ

ฟอสเตอร์ (Foster. 1952) ได้สรุปแนวความคิดเกี่ยวกับการเกิดทัศนคติว่า ขึ้นอยู่กับสาเหตุ 2 ประการ คือ

1. ประสบการณ์ที่บุคคลมีต่อบุคคล หรือสถานการณ์ ทัศนคติจึงเกิดจากการได้พบเห็น ชื่นชอบ สัมผัส ได้ทดลอง เป็นต้น ถือเป็นประสบการณ์ตรง (Direct Experience) และการได้ยิน ได้ฟัง ได้เห็นรูปภาพ หรือ ได้อ่านจากสิ่งต่างๆ แต่ไม่ได้พบเห็น หรือสัมผัสโดยตรงด้วยตัวเอง ถือเป็นประสบการณ์อ้อม (Indirect Experience)

2. ค่านิยมและการตัดสินใจ ค่านิยม เนื่องจากกลุ่มคนแต่ละกลุ่มมีพื้นฐานแตกต่างกัน ค่านิยมและการตัดสินใจจึงไม่เหมือนกัน ค่านิยมของกลุ่มต่อสิ่งเดียวกันอาจแตกต่างกัน

ทัศนคติเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ของบุคคล อัลพอร์ท (Allport. 1985 :8) เสนอความคิดเห็นว่า ทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของคนเกิดขึ้นได้ ตามเงื่อนไข 4 ประการ คือ

1. กระบวนการเรียนรู้ที่ได้จากการเพิ่มพูนและบูรณาการของการตอบสนองแนวความคิดต่างๆ เช่น ทัศนคติจากครอบครัว โรงเรียน ครู การเรียนการสอน และอื่นๆ

2. ประสบการณ์ส่วนตัวขึ้นอยู่กับความแตกต่างของบุคคล ซึ่งมีประสบการณ์ที่แตกต่างกันไป นอกจากประสบการณ์ของคนจะสะสมขึ้นเรื่อยๆ แล้วยังทำให้มีกระบวน (Pattern) เป็นของตัวเองด้วย ดังนั้นทัศนคติบางอย่างจึงเป็นเรื่องเฉพาะของแต่ละบุคคลแล้วแต่พัฒนาการและความเจริญเติบโตของคนๆ นั้น

3. การเลียนแบบ การถ่ายทอดทัศนคติของคนบางคนได้มาจากการเลียนแบบ

ทัศนคติของคนอื่นที่ตนพอใจ เช่น พ่อ-แม่ พี่น้อง และบุคคลอื่นๆ

4. อิทธิพลของกลุ่มสังคม คนย่อมมีทัศนคติคล้ายตามกลุ่มสังคมที่ตนอาศัยอยู่ตามสภาพแวดล้อม เช่น ทัศนคติต่อศาสนา สถาบันต่างๆ เป็นต้น

6. ทฤษฎีทัศนคติ

คัทลีย์ สุนทรเสณี (2528: 8-12) ทัศนคติไม่ได้เกิดโดยกำเนิดหรือพันธุกรรม แต่ทัศนคติเกิดขึ้นภายหลัง อาจเกิดจากการเรียนรู้ การเลียนแบบหรือเกิดจากการได้รับแรงเสริมก็ได้ ทฤษฎีทัศนคติมีมากมายหลายทฤษฎี ซึ่งพอจะแบ่งออกเป็น 3 ทฤษฎีใหญ่ๆ ได้คือ

1. ทฤษฎีการวางเงื่อนไขและการใช้แรงเสริม (Conditioning and Reinforcement Theories)

เป็นทฤษฎีทัศนคติที่ใช้หลักการเรียนรู้ที่มีเงื่อนไขและแรงเสริม คือ จะให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งใดก็นำสิ่งนั้นมาเป็นเงื่อนไขหรือนำไปเกี่ยวโยง (Associate) กับอีกสิ่งหนึ่งที่ชอบ หรือสิ่งที่เขามีทัศนคติที่ดีอยู่ก่อนแล้ว เขาจะเชื่อมโยงของสองสิ่งดังกล่าว และจะชอบในสิ่งที่เป็นเงื่อนไขนั้นด้วย

2. ทฤษฎีเครื่องล่อใจ (Incentive Theories)

สิ่งจูงใจต่างๆจะทำให้คนเรามีทัศนคติต่อสิ่งนั้นๆในทางใดทางหนึ่ง เช่น ผื่นเป็นสิ่งจูงใจหรือเครื่องล่อใจอย่างหนึ่ง ทัศนคติของคนทั่วไปจะมีทัศนคติต่างจากพวกชาวเขาที่ปลูกผื่น คนเราจะมีทัศนคติต่อสิ่งต่างๆในทางที่ดีต่อสิ่งที่เป็นประโยชน์ หรือสิ่งที่ทำให้เราเกิดความพอใจ ชาวเขาที่ปลูกผื่นจะมีทัศนคติที่ดีต่อผื่น เพราะว่าผื่นทำให้พวกเขาได้รับประโยชน์มากมายจากการปลูกผื่น คนเราจะมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งใดเราต้องเชื่อแล้วว่าสิ่งนั้นจะมีประโยชน์ หรือสร้างความพอใจแก่เรา

3. ทฤษฎีการสอดคล้องของการรู้ (Cognitive Consistency Approach)

เป็นเรื่องเกี่ยวกับการคิดหรือการรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่ง ทำให้เกิดความรู้หลายๆด้าน หรือมีส่วนประกอบของการรู้ (Cognitive Element) หลายอย่าง รู้ในทางที่ดีหรือไม่ดี ถ้าเรารู้สิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางที่ดีมากกว่าในทางที่ไม่ดีก็จะเกิดความสอดคล้องของการรู้ขึ้น ทำให้เราเกิดทัศนคติที่ดีในสิ่งนั้น หรือถ้าเรารู้ในทางที่ไม่ดีมากกว่าในทางที่ดีก็จะเกิดความไม่สอดคล้องของการรู้ขึ้น ทำให้เรามีทัศนคติที่ไม่ดีหรือไม่ชอบสิ่งนั้น และเมื่อเรารู้สิ่งหนึ่งสิ่งใดในทางที่ดีและไม่ดีพอๆกัน จะทำให้เราเกิดความขัดแย้งของการรู้ขึ้นเรียกว่า เกิดความไม่สอดคล้องของการรู้ขึ้น (Cognitive Dissonance) ดังนั้นเราจะต้องรู้ในทางที่ดีมากกว่าทางที่ไม่ดี เราจึงมีเจตคติในทางที่ดีมากกว่า

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น

1. ความหมายของวัยรุ่น

วัยรุ่น หมายถึง วัยที่เข้าสู่สภาวะทางเพศอย่างสมบูรณ์ เด็กหญิงจะเข้าสู่สภาวะทางเพศเมื่ออายุ 13-15 ปี ในขณะที่เด็กชายเข้าสู่วัยรุ่นตอนต้นเมื่ออายุ 15 ปี สำหรับในประเทศไทย กลุ่มวัยรุ่นหมายถึงบุคคลที่มีอายุระหว่าง 13-19 ปี เนื่องจากเป็นช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายไปสู่ลักษณะเป็นหนุ่มเป็นสาว หรืออาจกล่าวได้ว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่สิ้นสุดความเป็นเด็ก เป็นวัยที่เปรียบเสมือนสะพานไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ ไม่มีเวลากำหนดแน่นอนว่าเริ่มและสิ้นสุดเมื่อใด แต่ได้กำหนดความเปลี่ยนแปลงทางร่างกายเป็นสำคัญคือตอนที่เด็กหญิงเริ่มมีประจำเดือนและมีขนที่อวัยวะเพศ ส่วนเด็กชายถือเอาตอนที่เริ่มมีน้ำอสุจิ (สุชา จันทร์อม. 2527:18).

คำว่า วัยรุ่น ในภาษาอังกฤษใช้คำว่า Adolescence มาจากภาษาละตินว่า Adollescere หมายความว่า To Grow into Maturity แปลว่า การเจริญเติบโตสู่สภาวะหรือเป็นวัยที่พัฒนามาจากสภาวะความเป็นเด็กไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ (Hurlock. 1974:391) ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของโครว์ (Crow. 1961:113) ได้ให้ความหมายของวัยรุ่นว่า “วัยรุ่น หมายถึง การเจริญเติบโตอันเป็นระยะหัวเลี้ยวหัวต่อระหว่างวัยเด็กกับวัยผู้ใหญ่ เด็กจะพัฒนามาจากการพึ่งพิงผู้ใหญ่ไปสู่ความเป็นอิสระอย่างเห็นได้ชัดในทุกๆด้าน” และการที่เด็กจะบรรลุถึงขั้นสภาวะนั้น มิใช่เจริญเติบโตแต่ทางร่างกายอย่างเดียวเท่านั้น ทางด้านจิตใจก็เจริญเป็นเงาตามไปด้วย นั่นคือ ต้องมีพัฒนาการทั้ง 4 ด้านไปพร้อมๆกัน ได้แก่ ทางด้านร่างกาย อารมณ์ สติปัญญา และสังคม

ฮอลล์ (Hall. 1964) ได้กล่าวถึงวัยรุ่นว่า “เป็นวัยพายุบูแคม” เป็นวัยของการกระทำที่เหมือนเด็กแต่ก็เหมือนผู้ใหญ่ด้วย ระยะเวลาของวัยรุ่นเป็นระยะที่เริ่มตั้งแต่วัยเด็กตอนปลายจนย่างเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ ในช่วงเวลาดังกล่าว อาจจะมีการกระทำที่แสดงออกถึงความเป็นเด็กอยู่หลายอย่าง แม้ว่าจะเป็นเวลาที่เด็กเจริญเติบโตขึ้นเรื่อยๆก็ตาม วัยรุ่นเป็นช่วงเวลาที่บุคคลไม่ควรได้รับการปฏิบัติเยี่ยงเด็ก แต่ก็ยังไม่พร้อมที่จะได้รับการปฏิบัติเยี่ยงผู้ใหญ่ ช่วงเวลาที่อยู่ระหว่างวัยเด็กและวัยผู้ใหญ่จึงเรียกว่า วัยรุ่น

แบร์ล และ โจนส์ (Blair and Jones. 1964:1-2) ได้ให้ความหมายของวัยรุ่นว่า วัยรุ่นเป็นช่วงชีวิตของแต่ละบุคคล ซึ่งอยู่ระหว่างวัยเด็กและวัยผู้ใหญ่ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมของสังคม ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว เช่นเด็กที่มาจากชนชั้นกลางเป็นวัยรุ่นนานกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ และการเข้าสู่วัยรุ่นของเด็กชายและเด็กหญิงนั้นไม่พร้อมกัน โดยปกติ เด็กหญิงจะเข้าสู่วัยรุ่นเร็วกว่าเด็กชาย 1-2 ปี

โดยสรุป เราอาจให้ความหมายของวัยรุ่นว่า เป็นวัยที่บุคคลพัฒนาจากความเป็นเด็ก ไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ถือเกณฑ์การเข้าสู่วัยรุ่นจากการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย รูปร่าง และการเจริญเติบโตทางเพศอย่างสมบูรณ์ โดยปกติ เด็กหญิงจะเข้าสู่วัยรุ่นเร็วกว่าเด็กชายประมาณ 1-2 ปี ช่วงอายุของวัยรุ่นจะอยู่ระหว่าง 12-21 ปี

2. การแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่น

วัยรุ่น ตามคำจำกัดความขององค์การอนามัยโลก กล่าวว่า วัยรุ่นเป็นช่วงอายุที่มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย ในลักษณะที่พร้อมจะมีเพศสัมพันธ์ได้ เป็นระยะที่มีพัฒนาการเปลี่ยนแปลงจากสภาพที่ต้องพึ่งพาทางเศรษฐกิจ ไปสู่สภาวะที่ต้องรับผิดชอบและพึ่งพาตนเอง

วัยรุ่นยังหมายถึง วัยที่เข้าสู่สภาวะทางเพศอย่างสมบูรณ์ สามารถเป็นพ่อแม่คนได้ เด็กหญิงเข้าสู่วัยรุ่นเมื่ออายุประมาณ 13-15 ปี ส่วนเด็กชายเริ่มวัยรุ่นตอนต้นเมื่ออายุประมาณ 15 ปี หรืออาจจะกล่าวได้ว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่สิ้นสุดความเป็นเด็ก เป็นวัยที่เปรียบเสมือนเป็นสะพานไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ไม่มีเส้นชัดเจนที่แน่นอนว่า เริ่มเมื่อใดและสิ้นสุดเมื่อใด แต่ได้กำหนดเอาความเปลี่ยนแปลงทางรูปร่างและร่างกายเป็นสำคัญ คือ ตอนที่เด็กหญิงเริ่มมีประจำเดือนและเริ่มมีขนบริเวณอวัยวะเพศ ส่วนเด็กชายถือเอาตอนที่เริ่มมีน้ำอสุจิ (สุชา จันทระม. 2527 : 133-134)

อายุของวัยรุ่นแบ่งออกได้ดังนี้ (สุโท เจริญสุข. 2520 : 50)

วัยรุ่นตอนต้น หญิง 13-15 ปี ชาย 15-17 ปี

วัยรุ่นตอนกลาง หญิง 15-18 ปี ชาย 17-19 ปี

วัยรุ่นตอนปลาย หญิง 18-21 ปี ชาย 19-21 ปี

เฮอร์ล็อก (Hurlock. 1974:27) และลูเอล (Luella. 1967:4) ได้แบ่งระยะของวัยรุ่นตามเกณฑ์เข้าสู่วัยรุ่น ดังนี้

ระยะก่อนวัยรุ่น อายุ 10-12 ปี

ระยะวัยรุ่นตอนต้น อายุ 13-16 ปี

ระยะวัยรุ่นตอนปลาย อายุ 17-21 ปี

จรรยา สุวรรณทัต (2526:8) กล่าวถึงการแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่นในประเทศไทยว่า เด็กวัย 13 ปี เป็นวัยที่พ้นจากการศึกษาภาคบังคับ และวัย 20 ปี เป็นวัยที่บรรลุนิติภาวะตามกฎหมาย กลุ่มวัยรุ่นถึงถูกกำหนดให้เป็นผู้ที่อยู่ในช่วงอายุ 13-19 ปี ในประเทศไทย เราเรียกผู้ที่

อายุอยู่ในช่วง 15-24 ปี ว่า เยาวชน คำว่าวัยรุ่นกับเยาวชนจึงมักใช้ควบคู่กันไป และความหมายครอบคลุมถึงเด็กอายุ 13-24 ปี

3. พัฒนาการของวัยรุ่น

พัฒนาการที่สำคัญของวัยรุ่นคือ การเปลี่ยนแปลงทางเพศ ร่างกายมีการเจริญเติบโตทางด้านต่างๆอย่างรวดเร็ว ตามปกติแล้วร่างกายของเด็กชายและเด็กหญิงจะมีฮอร์โมนเพศชาย (Androgens) และฮอร์โมนเพศหญิง (Estrogens) แต่ต่อมาเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น สัดส่วนของฮอร์โมนจะแตกต่างกันมาก กล่าวคือ เพศชายจะผลิตฮอร์โมนเพศชายออกมามากขึ้น ส่วนเพศหญิงก็จะผลิตฮอร์โมนเพศหญิงออกมามากขึ้นเช่นกัน ในช่วงที่เข้าสู่วัยรุ่น ต่อมโกนแอดส์ (Gonads) จะผลิตฮอร์โมนออกมาเร่งการเจริญเติบโตของอวัยวะเพศ (Primary Sex Characteristics) และปรากฏลักษณะประจำเพศขั้นที่สอง (Secondary Sex Characteristics) เด็กหญิงจะมีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายพร้อมมีวุฒิภาวะทางเพศ (Sexual Maturity) ตามลำดับดังนี้ คือ หน้าอกขยาย มีขนขึ้นในที่ลับ มีการเจริญเติบโตทางร่างกายอย่างรวดเร็ว มีประจำเดือน ส่วนการเปลี่ยนแปลงของเด็กชาย คือ อัณฑะมีการเติบโต อวัยวะเพศเจริญสมบูรณ์ มีขนขึ้นในที่ลับ เสียงห้าว มีขนขึ้นตามแขนขาและลำตัวเหมือนผู้ใหญ่ เป็นต้น เนื่องจากวัยรุ่นมีพัฒนาการอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะพัฒนาการทางเพศ วัยรุ่นจึงมักมีความกังวลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของร่างกายในระยะแรก จึงจำเป็นต้องมีผู้ใหญ่ที่เข้าใจพัฒนาการของวัยรุ่นเป็นผู้ให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิด ในช่วงนี้เด็กวัยรุ่นจะมีความรู้สึทางเพศ และอาจจะระบายออกในรูปแบบของการคิดฝัน เช่น ฝันเปียก (Wet Dream) การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง (Masturbation) แรงผลักดันทางเพศของวัยนี้ ประกอบกับความอยากรู้อยากเห็น อยากทดลองของวัยรุ่น จะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามได้ (ชัยวัฒน์ ปัญจพงษ์ และคณะ. 2524)

4. ความต้องการของวัยรุ่น

ชัยวัฒน์ ปัญจพงษ์ และคณะ (2524) ความต้องการ (need) คือสภาพที่อินทรีย์ขาดสมดุล ซึ่งจะก่อให้เกิดแรงผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อกลับเข้าสู่สมดุลตามเดิม ลักษณะความต้องการเฉพาะของวัยรุ่นที่มีผลไปสู่พฤติกรรมที่วัยรุ่นแสดงออกนั้น สมาคมการศึกษาแห่งชาติ (National Education Association) ของสหรัฐอเมริกา ได้รวบรวมและสรุปว่า วัยรุ่นมีความต้องการ 10 ประการ ดังนี้คือ (ชัยวัฒน์ ปัญจพงษ์ และคณะ. 2524)

1. ความชำนาญและความเข้าใจเกี่ยวกับการอุปโภค บริโภคในชีวิตประจำวัน
2. ความมีสุขภาพอนามัยสมบูรณ์
3. ความเข้าใจในสิทธิและหน้าที่ของพลเมือง

4. ความเข้าใจในความสำคัญของชีวิตครอบครัว
5. ความเป็นผู้มีอาชีพหาเลี้ยงตนเองได้อย่างสามารถ
6. ความเข้าใจในระเบียบวิธีวิทยาศาสตร์ที่มีอิทธิพลต่อชีวิตประจำวัน
7. การมีโอกาสได้ชื่นชมกับความงาม และซาบซึ้งในศิลป วรรณคดี ดนตรี และ
ธรรมชาติ
8. การมีความสามารถในการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และแบ่งเวลาได้เหมาะสม
ในกิจกรรมต่างๆ
9. ต้องการที่จะให้ความเคารพนับถือผู้อื่น และสามารถดำรงชีวิต สามารถทำงาน
ร่วมกับผู้อื่นได้ดี

10. ความต้องการมีความสามารถในการคิดอย่างมีเหตุผล แสดงความคิดเห็นของ
ตนได้แจ่มแจ้ง สามารถอ่านและฟังได้อย่างเข้าใจ

✱ ความต้องการทั้ง 10 ประการที่กล่าวมา เป็นผลจากการศึกษาเด็กวัยรุ่นของอเมริกา
สำหรับความต้องการของวัยรุ่นไทยตามความคิดเห็นของนายแพทย์วิทยา นาควัชระ (2526: 392-
393) ซึ่งเป็นนักจิตวิทยาไทย ได้แสดงผลการศึกษาไว้ดังนี้ คือ

1. ต้องการความรัก วัยรุ่นต้องการความรักจากบุคคลหลายฝ่าย เช่น จาก พ่อแม่ ญาติ
พี่น้อง ครูอาจารย์ จากเพื่อนทั้งเพศเดียวกันและต่างเพศ การต้องการความรักนี้เพราะตัวเองคิดว่ามี
คนสนใจและรักตัวเองน้อยลง ซึ่งเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย อารมณ์และจิตใจที่
ไม่มั่นคง ไม่มั่นใจในความมีค่าของตนเอง คิดว่าคนอื่นจะมองไม่เห็นสิ่งเหล่านี้ จึงอยากเรียกร้อง
ความรักและความสนใจตัวเองมากขึ้น

2. ต้องการอยากรู้และอยากทดลองเกี่ยวกับเรื่องเพศ วัยรุ่นจะมีความสนใจเกี่ยวกับ
เรื่องเพศและเพื่อนต่างเพศ เป็นวัยที่ต้องการความรู้ความเข้าใจในเรื่องเพศที่ถูกต้อง ถ้าถูกกีดกัน
จะแสดงออกทางอ้อมโดยการปิดบังหรือโดยการหาความรู้อย่างไม่ถูกวิธี นอกจากความสนใจแล้ว
วัยรุ่นยังอยากทดลองเกี่ยวกับเรื่องเพศอีกด้วย เพราะเป็นวัยที่สนใจเพื่อนต่างเพศ รักแบบหลงใหล
ใฝ่ฝัน และเป็นความรักที่รุนแรงและไม่มีเหตุผล

3. ความต้องการอิสรภาพมากขึ้น ซึ่งจะรุนแรงมากในวัยนี้ วัยรุ่นต้องการเป็นตัว
ของตัวเอง ต้องการการตัดสินใจ วางแผน และวางโครงการของชีวิต และอยากลงมือทำด้วยตัวเอง
จะไม่ยอมให้ผู้ใหญ่มากำหนดชีวิตตน และมักคิดว่าผู้ใหญ่ไม่เข้าใจความต้องการของตน

4. ความต้องการเป็นที่ยอมรับในสังคม วัยนี้เป็นวัยที่ต้องการให้สังคมยกย่องชมเชย
อยากมีชื่อเสียง อยากเด่น อยากรับผิดชอบในกิจกรรมบางอย่าง เพื่อจะได้เป็นประโยชน์ต่อสังคม

แต่ก็ทำสำเร็จค่อนข้างยาก เพราะขาดระบบในการทำงาน ขาดวิจรรณญาณในตัวเอง ดังนั้น ผู้ใหญ่จะต้องหาสาเหตุแห่งปัญหาและแนวทางแก้ไข

5. ความต้องการรวมกลุ่ม สำหรับวัยนี้ เพื่อนมีความสำคัญมาก เป็นวัยที่อยากให้เพื่อนยอมรับ จึงทำตามเพื่อนแม้ว่าบางครั้งจะขัดกับความรู้สึกส่วนตัวก็ตาม

6. ความต้องการประสบการณ์ใหม่ๆ ความต้องการนี้จะรุนแรงมากในวัยนี้ เช่น ต้องการคบเพื่อนใหม่ ต้องการทดลองทำสิ่งต่างๆตามเพื่อน เช่น การเดินขบวน การเสพสิ่งเสพติด

7. ความต้องการมีอนาคต ความต้องการมีความสำเร็จ วัยรุ่นเป็นวัยที่เริ่มมีความสนใจอาชีพต่างๆ อยากรับผิดชอบ อยากพึ่งตนเอง มีจุดมุ่งหมายในอนาคต มีการวางแผนว่าสำเร็จการศึกษาและจะประกอบอาชีพอะไร

8. ความต้องการแบบอย่างที่ดี ถึงแม้ว่าวัยรุ่นชอบความเป็นอิสระ แต่ก็ยังอยากได้คำแนะนำจากผู้ใหญ่ที่ดี อยากเลียนแบบผู้ใหญ่ ซึ่งจะเห็นได้จากการที่เด็กชายต้องการพ่อมาเป็นแบบอย่างในการดำรงชีวิต เด็กหญิงก็ต้องการแม่เช่นกัน ฉะนั้น ผู้ใหญ่จึงต้องเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็ก ต้องคอยนำทาง คอยดักเตือนเมื่อเด็กทำผิด และให้รางวัลเมื่อทำดี

นอกจากนี้ สุชา จันทรธรม ได้กล่าวถึง ความต้องการของวัยรุ่นว่าวัยรุ่นมีความต้องการดังต่อไปนี้

1. ความต้องการทางเพศ เนื่องจากระยะนี้ ต่อมต่างๆ ภายในร่างกายของวัยรุ่นกำลังทำงานเต็มที่ โดยเฉพาะต่อมเพศที่ผลิตฮอร์โมนออกมา เพื่อควบคุมการถึงวุฒิภาวะทางเพศ ทำให้วัยรุ่นพยายามหาทางออก เพื่อผ่อนคลายอารมณ์ไม่ว่าทางใดก็ทางหนึ่ง ดังนั้น จึงควรที่จะอบรมเกี่ยวกับเรื่องเพศตรงข้ามให้วัยรุ่นเข้าใจพอควร เพราะการปกปิดอาจทำให้เด็กมีความอยากรู้ อยากเห็น พยายามทดลองหาความจริงด้วยตัวเอง ซึ่งอาจทำให้เกิดผลเสียได้

2. ความต้องการอิสระ เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นแล้ว เด็กจะพยายามแสวงหาความจริงและพยายามยึดหลักอยู่ด้วยลำแข้งของตนเอง พ่อแม่ที่ฉลาดจึงควรรู้จักผ่อนปรน ปล่อยให้ลูกเป็นตัวของตัวเองมาก ซึ่งจะทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตัวเองขึ้น การพยายามที่จะทำให้เด็กทำตามความต้องการของผู้ใหญ่ และไม่กล้าที่จะตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ซึ่งจะเห็นได้จาก เด็กบางคนที่มีอายุพอที่จะรับผิดชอบในเรื่องบางอย่างได้ด้วยตนเองก็ยังทำไม่ได้ต้องให้คนอื่นทำให้

3. ความต้องการที่จะหาเลี้ยงตนเอง เด็กหนุ่มสาวเริ่มมีความต้องการจะหาเลี้ยงตนเองแทนที่จะต้องอาศัยพ่อแม่ ทั้งนี้ เพราะเด็กจะรู้สึกว่าการหาเงินได้ด้วยตนเอง จะทำให้เกิดความภาคภูมิใจ และอีกประการหนึ่ง เป็นการพิสูจน์ได้ว่า เขาโตแล้วจึงควรที่จะมีสิทธิและเสรีภาพมากขึ้น แทนที่จะต้องถูกควบคุมเหมือนอย่างแต่ก่อน

4. ความต้องการที่จะได้รับความนับถือจากสังคม เด็กต้องการให้สังคมยอมรับนับถือว่า ตนเป็นผู้ใหญ่แล้ว โดยพยายามคืบคลาน อยู่นาน เพื่ออวดความเป็นผู้ใหญ่ของตน ส่วนผู้หญิงมักพยายามแต่งตัว แต่งหน้า ทาปาก ใส่รองเท้าส้นสูง เป็นต้น

5. ความต้องการในปรัชญาชีวิตที่น่าพอใจ เด็กวัยรุ่นจะพยายามถามเรื่องราวที่ตนอยากรู้ว่ามีเหตุผล ถ้าได้รับคำตอบที่ไม่พึงพอใจ ก็พยายามซักถามจนกว่าจะได้รับคำตอบที่พึงพอใจ โดยไม่ยอมเลิกความสนใจง่ายๆ จึงเป็นหน้าที่ของผู้ปกครองและผู้ที่อยู่ใกล้ชิดจะต้องส่งเสริมเด็กให้ได้สร้างปรัชญาของชีวิต เพื่อช่วยเหลือให้เด็กรู้จักสร้างมาตรฐานของศีลธรรมแก่ตนเองได้

จะเห็นได้ว่า ความต้องการของวัยรุ่นนั้นมีหลายประการ ซึ่งเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจ กระบวนการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวอาจนำไปสู่ปัญหาสำหรับวัยรุ่นได้ ถ้าวัยรุ่นยังปรับตัวไม่ได้ ซึ่ง สุชา จันทรธรม (2527:83) ได้สรุปพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของวัยรุ่นไว้ดังนี้

1. ประพฤติตนเกรบ่อๆ เช่น ถักขโมย คืบคลาน ไร้อำนาจ ติดยาหรือยาเสพติดให้โทษ
2. ประพฤติผิดปกติทางเพศ ตั้งครรภ์ ข่มขืน การชอบเพศเดียวกัน
3. สถิติปัญหาแต่การเรียนตกต่ำ
4. มีอารมณ์ผิดปกติบ่อยๆ เช่น เสรีซึม นอนไม่หลับ เบื่ออาหาร น้ำหนักลด รู้สึกหลงลืมสับสน
5. พยายามหนีสังคม ทั้งที่ไม่เคยเป็นมาก่อน
6. ผิดปกติทางจิต เช่น หลงผิด ประสาทหลอน เห็นภาพแปลกๆ ได้ยินเสียงแปลกๆ

ในบรรดาพฤติกรรมที่เป็นปัญหาอันเนื่องมาจากความต้องการของวัยรุ่นนั้น จะมีพฤติกรรมที่เกี่ยวกับเรื่องเพศรวมอยู่ด้วย ผู้วิจัยสนใจพฤติกรรมเกี่ยวกับเรื่องเพศ กรณีการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในวัยรุ่น เพราะในวัยรุ่นจะมีการสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ มีการกระทำที่เรียกร้องความสนใจซึ่งกันและกัน เด็กวัยรุ่นจะพยายามแสดงบทบาทของตนและมีกิจกรรมในสังคมมากขึ้น เด็กชายจะเริ่มสนใจเด็กหญิงเมื่ออายุประมาณ 14 ปี เด็กหญิงจะสนใจเด็กชายที่อายุมากกว่า เนื่องจากเด็กหญิงมีวุฒิภาวะทางเพศเร็วกว่าเด็กชายวัยเดียวกัน (ประสาร ทิพย์ธารา. 2521:21) ถ้าวัยรุ่นสามารถปรับตัวในเรื่องเพศได้ดีและเหมาะสม วัยรุ่นก็จะสามารถผ่านพ้นในพฤติกรรมที่เป็นปัญหาไปได้ แต่ถ้าวัยรุ่นปรับตัวไม่ได้ หรือกระทำพฤติกรรมไม่เหมาะสมเกี่ยวกับเรื่องเพศก็อาจนำไปสู่พฤติกรรมที่เป็นปัญหา คือ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสได้

5. ทฤษฎีระบบทางเพศ (The Sexual System)

ทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่ค่อนข้างใหม่ ได้แก่ ทฤษฎีของแอบรามสัน (อัญชลี คติอนุรักษ์. 2535 ; อ้างอิงมาจาก Abramson. 1983 : 51) เรียกว่า The Sexual System ทฤษฎีนี้มีสมมติฐานว่าการแสดงออกทางเพศถูกควบคุมด้วยกลไกเชิงสมมติฐาน เรียกว่า โครงสร้างการรับรู้ (Cognitive Structure) ซึ่งเปรียบเสมือนแหล่งเก็บความรู้สึก ประสบการณ์ของแต่ละบุคคล โครงสร้างการรับรู้นี้เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมทางเพศทั้งหมด ซึ่งพัฒนามาจากตัวป้อน (Input) 4 ชั้น คือ

1. มาตรฐานของพ่อแม่ (Parental Standards) ค่านิยมของบิดา มารดา จะตกค้างอยู่ในและก่อตัวเป็นหลักการในโครงสร้างการรับรู้

2. บรรทัดฐานทางสังคม (Social Norms) เด็กไม่ได้เรียนรู้จากพ่อแม่อย่างเดียว แต่เรียนรู้จากเพื่อน องค์กรชุมชน วัฒนธรรม สื่อมวลชน ฯลฯ

3. วุฒิภาวะ (Maturation) คือ ขบวนการเติบโตทางร่างกาย สติปัญญา บุคลิกภาพ ภาวะจิตใจ อารมณ์ ฯลฯ

4. ประสบการณ์ทางเพศในอดีต (Previous Sexual Experience) สิ่งที่เกิดค้างอยู่ในโครงสร้างการรับรู้ ก่อตัวเป็นหลักปฏิบัติแห่งความประพฤติ (Codes of Conduct) ซึ่งจะกำหนดว่าจะรับรู้และจดจำเป็นหลักการในการประพฤติทางเพศ เช่น เด็กผู้หญิงได้รับการเรียนรู้เรื่องเพศว่า เป็นเรื่องที่น่ารังเกียจ ต้องถูกลงโทษก็จะจดจำและยึดเป็นหลักการ และจะแสดงออกในชีวิตประจำวัน ทางทัศนคติ ความเชื่อ ความคาดหวัง และความต้องการเกี่ยวกับเรื่องเพศ

หลักปฏิบัติในโครงสร้างการรับรู้ ถูกอิทธิพลจากสิ่งที่ เรียกว่า เป็นเครื่องกระตุ้นทางเพศ (Sexual Stimulus Cues) แอบรามสัน (อัญชลี คติอนุรักษ์. 2535 ; อ้างอิงมาจาก Abramson. 1983 : 53) แบ่งประเภทของสิ่งกระตุ้นทางเพศ ออกเป็น 4 อย่าง คือ

1. อิทธิพลจากฮอร์โมน (Endocrinological Stimuli)

2. อิทธิพลจากระบบประสาทส่วนกลาง และระบบประสาทส่วนที่เป็นอิสระ (Physiological Stimuli)

3. สภาวะของการกระตุ้นที่มีบุคคล หรือสิ่งที่เป็นตัวแทนของบุคคลเข้าไปเกี่ยวข้องด้วย (Conditioned and Unconditioned Stimuli) เช่น ภาพยนตร์โป๊ คู่รัก การกอดจูบ การแต่งกาย

4. อิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมหรือตัวแปรภายนอก (Situational Stimuli) เช่น ยา เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย

การเรียนรู้เพศเริ่มตั้งแต่เป็นทารกและเด็ก หลักปฏิบัติจึงพัฒนาขึ้นระหว่างนั้น สมมติฐานนี้แนะนำว่าพื้นฐานความรู้ทางเพศถูกสร้างขึ้นมา ในเวลาที่เด็กมีทักษะและสติปัญญา จำกัด ถ้ามีการฝึกฝนอบรมเรื่องเพศถูกจังหวะเวลา จะทำให้เด็กมีโครงสร้างการรับรู้ที่ดี

6. พฤติกรรมทางเพศ

ชัยวัฒน์ ปัญจพงษ์ (2524) กล่าวว่า คำว่าพฤติกรรมทางเพศ (Sexual Behavior) จึงครอบคลุมพฤติกรรมทั้งสองลักษณะ คือ พฤติกรรมที่อยู่ภายใน (Inner) และพฤติกรรมที่แสดงออกภายนอก (Outer) เรื่องของความต้องการทางเพศหรือการร่วมเพศ ในทัศนะของนักจิตวิทยาไม่ถือว่าเป็นการเรียนรู้ แต่เป็นสัญชาตญาณอย่างหนึ่งของมนุษย์ ที่พร้อมจะแสดงออกเมื่อร่างกายถึงวุฒิภาวะ เพราะฉะนั้นมนุษย์จึงแสดงออกถึงเรื่องเพศตลอดเวลา ทั้งที่รู้ตัวหรือไม่รู้ตัว ความแตกต่างระหว่างเพศมีผลในการควบคุมพฤติกรรม มนุษย์มีแนวโน้มในการตอบสนองอารมณ์ทางเพศได้ง่าย ถ้าสภาพแวดล้อมมีลักษณะเป็นการกระตุ้นความต้องการทางเพศ เช่น บรรยายภาพตามชายทะเล ในบาร์ หรือสถานเริงรมย์ต่างๆ เป็นต้น เพราะเหตุนี้เองจึงปรากฏว่าหญิงสาวหลายรายต้องสูญเสียความเป็นสาว เพราะทนแรงขับทางเพศอันเนื่องจากสภาพแวดล้อมที่จูงใจไม่ได้ สภาพแวดล้อมดังกล่าวเรียกว่า Situation Setting ซึ่งอาจอธิบายง่าย ๆ ว่าเป็นสถานการณ์ที่กระตุ้นจากสภาวะแวดล้อมในสถานการณ์นั้นๆ

7. พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

มยุรี ภูงามทอง (2533:49-50) ได้กล่าวถึง พัฒนาการทางเพศของวัยรุ่น ดังนี้
ตอนต้นของวัยรุ่น (อายุ 12-15 ปี)

การเจริญเติบโตของร่างกายจะเป็นไปอย่างรวดเร็ว เป็นระยะเข้าสู่วัยเด็กหนุ่มสาว ผู้ชายจะเริ่มมีหนวดเครา เสียงห้าว ร่างกายสูงใหญ่ และมีขนที่รักแร้และอวัยวะเพศ การพัฒนาทางด้านเพศจะเกิดขึ้น คือ ผู้ชายสามารถหลั่งน้ำอสุจิได้ ภายในระยะเวลา 2 ปีของระยะนี้เด็กผู้ชายส่วนใหญ่จะมีประสบการณ์เกี่ยวกับความสุขสุดยอดทางเพศ มีการสำนึกถึงความใคร่ด้วยตนเอง สำหรับผู้หญิงมีลักษณะแสดงความเป็นหญิง คือ มีหน้าอก มีเอว สะโพกผาย มีขนที่อวัยวะเพศ การพัฒนาทางด้านเพศจะเกิดขึ้น คือ การมีประจำเดือน จะทำให้มีความข้องใจเกี่ยวกับอวัยวะเพศของตนเองมากขึ้น เด็กผู้หญิงในวัยนี้ส่วนใหญ่จะหลีกเลี่ยงการสำรวจอวัยวะเพศของตนเอง

ตอนปลายของวัยรุ่น (อายุ 16-18 ปี)

เป็นระยะที่มีการพัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง เด็กวัยนี้จะมีอิสระมากขึ้น จะ

พยายามออกจากความปกครองของผู้ปกครอง ทั้งเพศชายและเพศหญิงจะมีความใกล้ชิดกันในสังคมมากขึ้น เช่น ร่วมเรียนในสถาบันเดียวกัน เด็กผู้ชายในวัยนี้จะมีกิจกรรมทางเพศ คือ การกอดจูบลูบคลำมากกว่ามีการร่วมเพศ ยกเว้นพวกกรรมกร หรือพวกที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำส่วนใหญ่จะมีกิจกรรมร่วมเพศเร็ว หรือเด็กหนุ่มบางคนจะมีการร่วมเพศเร็วถ้าอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่มีความสนใจในด้านนี้ หรือมีมิตรระหว่างชายหญิงบ่อย แต่ความสัมพันธ์จะเป็นไปไม่นานและไม่ดำเนินไปถึงขั้นสมรสกัน จากการศึกษาจะพบว่าในปัจจุบันเด็กสาววัยนี้มีประสบการณ์การร่วมเพศสูงกว่าเมื่อก่อน

การที่หนุ่มสาววัยนี้เริ่มมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศตรงข้าม จะทำให้เกิดความขัดแย้งภายในจิตใจ ปัญหานี้มีความสำคัญมาก เพราะพ่อแม่จะเคร่งครัดในเรื่องนี้มาก ตัวเด็กจะรู้สึกสับสน วางตัวไม่ถูก และจะทำให้เขาห่างเหินจากพ่อแม่และเพื่อนเพศเดียวกัน สำหรับเด็กผู้ชายจะมีปัญหาน้อยกว่าหญิง เพราะครอบครัวมักจะทำให้เสรีภาพ ในเรื่องเพศมากกว่าเด็กผู้หญิง และลักษณะอารมณ์ก็หนักแน่นกว่าเด็กหญิง

วัยหนุ่มสาว (อายุ 18-23 ปี)

เป็นระยะก่อนแต่งงาน จะคิดถึงความสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม โดยมีการแสดงออกอย่างเปิดเผยและมีการแต่งงานกันตามกฎหมาย การร่วมเพศก่อนแต่งงานจะเริ่มเกิดขึ้นในระยะนี้ ความผูกพันทางจิตใจของผู้ชายต่อคู่ร่วมเพศจะน้อยกว่าของผู้หญิง การที่เขามีความสัมพันธ์ทางเพศอาจมีความขัดแย้งภายในจิตใจเกี่ยวกับการจะเลือกผู้หญิงมาเป็นคู่ครองว่าคนไหนดีคนไหนไม่ดี

สำหรับผู้หญิงที่เป็นคู่ร่วมเพศ จะมีความมั่นใจในความสัมพันธ์กับผู้ชายมากขึ้น จะเริ่มคิดถึงความสุขทางเพศ สิ่งนี้จะสร้างปัญหาให้กับชายหลายคนคือ เขาจะกังวลว่าจะทำให้ฝ่ายหญิงมีความสุขทางเพศได้อย่างไร ในผู้หญิงถ้ามีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนสมรสจะทำให้เกิดความกังวลเกี่ยวกับการตั้งครรภ์และเกี่ยวกับชื่อเสียงของตัวเอง

ตอนต้นของวัยผู้ใหญ่ (อายุ 23 - 30 ปี)

ถ้ามีการหมั้นหรือแต่งงาน ความสัมพันธ์ทางเพศก็เป็นสิ่งที่ถูกต้องตามกฎหมายและเป็นที่ยอมรับของสังคม สำหรับทั้ง 2 เพศ การที่ต่างฝ่ายต่างให้ความสนใจทางเพศซึ่งกันและกันและยอมรับกัน จะทำให้เกิดการพัฒนาวิธีการร่วมเพศขึ้น แต่จะมากขึ้นก็ขึ้นกับฐานะทางสังคมของคนคู่ นั้น เมื่อไม่มีอุปสรรคที่จะร่วมเพศกันแล้ว ความสนใจของคนทั้งคู่ก็จะมุ่งที่กิจกรรมทางเพศ และเมื่อนั้นปัญหาความสามารถทางเพศของผู้ชายก็จะมีคามหมายมากขึ้น ผู้หญิงก็จะสนใจเกี่ยวกับความสุขสุดขีดของตัวเอง โดยเฉพาะเมื่อมีการพูดถึงความสุขสุดขีดของผู้หญิงมากขึ้น

ในสังคม เพราะฉะนั้นจึงทำให้เกิดปัญหาขึ้นทั้ง 2 ฝ่าย คือ ฝ่ายชายก็กังวลว่าตนจะสามารถทำให้หญิงบรรลุความสุขสุดได้หรือไม่ และฝ่ายหญิงก็หวังจะมีความสุขสุดจากการร่วมเพศ

นอกจากปัญหข้างต้น ความกดดันเรื่องการตั้งครรภ์และการมีลูกทำให้ผู้ชายจำนวนมากมีความต้องการทางเพศน้อยลง ในคนชั้นกลางซึ่งผ่านระยะของการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองมานาน ปัญหาดังกล่าวในระยะนี้จะทำให้เขาเบื่อเรื่องเพศ และผู้ชายหลายๆคนอาจใช้วิธีสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นทางออกของอารมณ์เพศ และช่วยให้เขาได้ระบายความคิดฝันซึ่งเขาแสดงออกมาไม่ได้เวลาร่วมเพศตามปกติ หรือเป็นความคิดฝันที่ผิดปกติ ยิ่งกว่านั้นการที่เขาต้องยุ่งอยู่กับงานหรืออาชีพก็ทำให้เขาขาดโอกาสที่จะมีกิจกรรมทางเพศนอกสมรสอีกด้วย ยกเว้นคนที่มีความสามารถสูงถึงขั้น การมีความสัมพันธ์ทางเพศนอกสมรสมีมากกว่า และอาจเริ่มตั้งแต่ระยะแรกของชีวิตสมรสทีเดียว

ประสาท อิศรปริดา (2532) ได้สรุปภาวะเงื่อนไขที่มีส่วนสนับสนุนให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างเพศไว้ คือ

1. อิทธิพลของต่อมไร้ท่อในร่างกาย ถ้าต่อมไร้ท่อทำงานผิดปกติหรือไม่ก็มีประสิทธิภาพที่มีผลทำให้พัฒนาการทางเพศเป็นไปอย่างล่าช้า โดยเฉพาะตัวต่อมเพศ ต่อมใต้สมองและต่อมไทรอยด์

2. อิทธิพลทางสังคม เป็นสถานะสำคัญอย่างยิ่งต่อการกำหนดรูปแบบการตอบสนองทางเพศ สังคมโดยทั่วไปมุ่งหวังให้เพศหญิงอยู่ในกรอบประเพณีและวัฒนธรรมอย่างเคร่งครัดกว่าเพศชาย หญิงไทยจึงถูกสอนให้รักนวลสงวนตัว ไม่แสดงออกถึงความรู้สึกทางเพศอย่างรุนแรงเหมือนเพศชาย

3. สื่อสารมวลชน ภาพยนตร์โทรทัศน์ และสื่ออื่นๆ มีส่วนเร่งเร้าให้วัยรุ่นเรียนรู้การปรับปรุงบทบาททางเพศได้

4. อายุของการมีวุฒิภาวะทางเพศ วุฒิภาวะทางเพศเป็นตัวเร่งให้เกิดความสนใจในเพศตรงข้าม เด็กที่เข้าสู่วุฒิภาวะทางเพศเร็วกว่าย่อมจะมีความสัมพันธ์ระหว่างเพศก่อนผู้ที่เข้าสู่วุฒิภาวะทางเพศช้า

5. โอกาสในการเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ “โอกาส” เป็นภาวะเงื่อนไขที่สำคัญอย่างหนึ่ง วัยรุ่นที่มีเพื่อนต่างเพศมากย่อมมีโอกาสนับร่ำมากกว่า นอกจากนี้ การได้รับการสนับสนุนและข้อเสนอแนะที่ดีจากผู้ปกครองจะทำให้มีโอกาสนับร่ำและปรับตัวได้มากกว่า

ชลอศรี แดงเปี่ยม และประยงค์ ลิ้มตระกูล (2526) ได้สรุปพัฒนาการและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ได้ดังนี้

1. พัฒนาการทางเพศที่เหมาะสมขึ้นอยู่กับเจริญเติบโตและพัฒนาการทางร่างกาย สรีรวิทยา จิตใจและอารมณ์ นอกจากนี้ ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูและสิ่งแวดล้อมก็มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศด้วย

2. จิตใจและอารมณ์ของวัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงมาก สับสน ไม่คงที่ อ่อนไหวง่าย บางครั้งก็ไม่สามารถควบคุมได้ การแสดงออกทางอารมณ์มักจะรุนแรงและเพิ่มมากขึ้นหากมีสิ่งกดดัน เพราะมีความไว้วางใจเป็นทุนเดิม บางครั้งอาจมีอารมณ์เศร้าและกังวล ทำให้ง่ายต่อการถูกชักจูง

3. การรับอิทธิพลทางวัฒนธรรมจากประเทศอื่น เช่น อิทธิพลทางเพศ นอกจากนี้ สถานะเศรษฐกิจ การสื่อสารทางเพศ จะเป็นปัจจัยผลักดันให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาได้ง่าย

4. การสมาคมระหว่างเพื่อนต่างเพศยังสับสน วัยรุ่นไม่แน่ใจว่าลักษณะใดจึงเรียกว่าเหมาะสม เนื่องจากมีความสับสนในการปรับตัวทางเพศ

5. วัยรุ่นเป็นวัยที่สมองมีการเจริญเติบโตเต็มที่ มีความคิดอ่านแตกฉาน มักจะสร้างมโนภาพและความฝัน มีความอยากรู้อยากเห็น อยากทดลอง มีความสนใจที่จะหาข้อเท็จจริงในเรื่องต่างๆ รวมทั้งเรื่องเพศ ทั้งเด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิงมักจะทำตัวให้เป็นที่น่าสนใจของเพศตรงข้าม เมื่อเกิดแรงผลักดันให้แสวงหาความรู้เรื่องเพศจากสื่อต่างๆ ในที่สุดจะนำไปสู่ความอยากรทดลองปฏิบัติ และการปฏิบัติจริง โดยทั่วไปแล้ว เด็กวัยรุ่นมักจะทราบข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเพศจากกลุ่มเพื่อนมากกว่าทราบจากผู้ใหญ่

6. การมีเวลาว่างมากเกินไปทำให้วัยรุ่นมีจิตใจว่างเปล่าเพิ่มขึ้น และหาทางออกไม่เหมาะสม อาจนำไปสู่ความเสื่อมเสียทางด้านต่างๆ

7. พฤติกรรมทางเพศที่ผิดปกติ การชิงสุกก่อนห่ามที่เกิดขึ้นในวัยนี้มักเกิดมาจากเด็กขาดความอบอุ่น และการเอาใจใส่ดูแลอย่างดีจากวัยเด็ก

8. วัยรุ่นหรือนักเรียนนักศึกษา เมื่อทดลองมีความสัมพันธ์ทางเพศกับโสเภณี เมื่อเกิดป่วยเป็นกามโรคก็จะเกิดความเสียใจ มักละอาย ปกปิดเอาไว้ หรือหาทางรักษาเอง

9. การมีความสัมพันธ์ทางเพศของวัยรุ่น มักจะเกิดจากความต้องการด้วยกันทั้งสองฝ่าย แต่ฝ่ายชายบางรายมีการสำส่อนทางเพศ ก่อให้เกิดกามโรคในวัยรุ่น เพราะขาดการป้องกัน และวิธีการรักษาที่ถูกต้อง ทำให้อัตราการเป็นกามโรคในวัยรุ่นเพิ่มมากขึ้น

เคอร์เคนดอลล์ (Kirkendall, 1965:1) กล่าวถึงพฤติกรรมทางเพศว่า เป็นสัญชาตญาณ (Sexual Instinct) อย่างหนึ่งตามธรรมชาติของมนุษย์ เพราะมนุษย์เกิดมาพร้อมด้วยเพศ ความสุข ความสำเร็จของมนุษย์และสมาชิกในครอบครัวพึงจะได้รับขึ้นอยู่กับความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการปรับตัวทางเพศ และการแสดงบทบาททางเพศที่ถูกต้อง รวมทั้งขึ้นอยู่กับความฉลาด ความ

สามารถในการดำรงชีวิตไปตามความเหมาะสมแห่งลักษณะทางเพศของมนุษย์ได้ดีหรือไม่ของบุคคลนั้นด้วย

เฮอร์ล็อก (Hurlock, 1974:122) เน้นถึงพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นว่าเป็นระยะที่มักมีเรื่องรักใคร่ทั้งเด็กชายและเด็กหญิง มีความสนใจอย่างจริงจังในทุกแง่มุมเรื่องเพศ เกิดความอยากรู้อยากเห็น ซึ่งทำให้เฝ้าหาความรู้ และการอ่านหนังสือ แล้วในที่สุดก็เกิดการทดลอง เพราะวัยรุ่นมีความพร้อมทางร่างกายที่จะสืบพันธุ์หรือให้กำเนิดทารกได้ ส่วนจิตใจก็มีความเจริญทางเพศ เช่น มีความสนใจต่อเพศตรงข้าม อยากรู้รักหรือแฟน มีความรู้สึกทางเพศหรือมีการมณีนรุนแรง

เคอร์เคนดอลล์ (Kirkendall, 1965:8) ได้อธิบายความหมายและขอบเขตในเรื่องเพศไว้ดังนี้

1. เรื่องเพศเป็นแรงผลักดันที่สำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้คนเรามีความปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จและสามารถกระทำหรือแสดงพฤติกรรมในรูปต่างๆ ได้ เพื่อให้บรรลุผลตามที่ตั้งใจไว้
2. เรื่องเพศเป็นแรงกระตุ้นหรือเครื่องเร้าใจที่ทรงพลังอย่างยิ่งที่ทำให้เพศชายและเพศหญิงมีความสนใจซึ่งกันและกัน เพื่อช่วยให้การประกอบกิจการต่างๆ เป็นไปด้วยความราบรื่น
3. เรื่องเพศเป็นสิ่งที่สามารถกำหนดบทบาท หน้าที่ทาง ลักษณะการดำเนินชีวิตของคนเราอย่างเห็นได้ชัด นอกเหนือไปจากความสามารถที่เพียงแต่จะแบ่งมนุษย์ออกเป็นเพศชายและหญิงให้แตกต่างกันเท่านั้น แต่ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าเพศใดจะยิ่งหย่อนไปกว่ากัน
4. เรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมชาติที่แฝงอยู่ในร่างกายและจิตใจของคนเราอย่างลึกซึ้งและถาวร ซึ่งจะแสดงบทบาทที่สำคัญและเห็นได้ในชีวิตรักและการครองเรือน
5. เรื่องเพศเป็นสิ่งที่สามารถคลั่นคล้าให้ชีวิตมีความต่อเนื่องกันจากช่วงชีวิตหนึ่งไปยังอีกช่วงชีวิตหนึ่ง โดยกระบวนการทางการสืบพันธุ์ ซึ่งความต่อเนื่องนี้จะช่วยทำให้ลักษณะชีวิตหลายสิ่งหลายอย่างของพ่อแม่สามารถถ่ายทอดไปยังลูกได้

เดคซี (Dacey, 1980) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นโดยรวบรวมข้อมูลระหว่างปี 1930-1970 ผลการวิจัยพบข้อสรุปใหญ่ๆ 3 ประการคือ

1. วัยรุ่นตอนปลาย ระดับวิทยาลัย ที่มีประสบการณ์ทางเพศในปัจจุบันมีมากกว่าวัยรุ่นสมัยก่อน
2. การที่ผู้หญิงมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงานมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นกว่าผู้ชาย
3. วัยรุ่นตอนต้นทั้งชายและหญิงมีแนวโน้มที่จะมีประสบการณ์ทางเพศเร็วขึ้นกว่าแต่ก่อน

เรื่องเพศเป็นเรื่องที่ละเอียดลึกซึ้ง เป็นผลสืบเนื่องที่ต้องสร้างความเข้าใจตั้งแต่วัยทารก แต่ความสนใจของผู้ใหญ่มักจะให้ความสนใจเฉพาะในช่วงวัยรุ่น เพราะเป็นระยะที่เด็กแสดงพฤติกรรมสนใจจริงจังกับเพศตรงข้าม พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นมีดังนี้ (ฉวีวรรณ สุขพันธ์โพธาราม. 2527:45)

1. การรักสนใจเพศตรงข้าม วัยรุ่นมักจะสนใจเพศตรงข้ามรุ่นเดียวกับตน วัยรุ่นในอายุระหว่าง 15-18 ปีจะเริ่มมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศตรงข้ามลักษณะความรักเพศตรงข้ามที่พบบ่อยคือ ความลุ่มหลงแต่ฝ่ายเดียวโดยเฉพาะกับคนที่เขาไม่มีวันสมปรารถนาในความรัก แต่ความรักเช่นนี้จะเกิดขึ้นชั่วคราวเท่านั้น (เอนก อารีพรค. 2525 : 110)

2. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง เป็นพฤติกรรมที่ทำให้เกิดความพึงพอใจทางเพศด้วยการกระตุ้นจับต้องอวัยวะเพศจนเกิดความสุข ความพอใจ พฤติกรรมเช่นนี้เป็นเรื่องธรรมดาอย่างหนึ่งของพัฒนาการทางเพศในมนุษย์ วัยรุ่นจำนวนมากเมื่อมีประสบการณ์เกี่ยวกับการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองจะเกิดความรู้สึกขัดแย้งภายในจิตใจเกี่ยวกับศีลธรรมว่าตนเองกระทำถูกหรือผิด ฉะนั้น ผู้ใหญ่ควรบอกให้เด็กเข้าใจว่า การสำเร็จความใคร่เป็นเรื่องธรรมดา ไม่มีพิษภัยและมีประโยชน์ต่อการพัฒนาการทางเพศของเด็ก แต่ต้องกระทำโดยพอเหมาะพอควร ไม่หมกมุ่นจนเกินไป และต้องสามารถยับยั้งชั่งใจได้เมื่ออยู่ในภาวะที่ไม่ควรทำ จิตแพทย์ถือว่าการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับควบคุมความกดดันทางเพศหรือช่วยในการปรับตัวทางเพศ

3. การสนใจเรื่องเพศ เด็กในวัยหนุ่มสาวจะสนใจเรื่องเพศ เพราะเป็นระยะที่ตนจะมีความรู้สึกทางเพศ ความสนใจเริ่มแสดงให้เห็นจากความพิถีพิถันในการแต่งกาย การแสดงกิริยาที่ดึงดูดความสนใจจากเพศตรงข้าม การสนใจซื้อหาหนังสือเรื่งรมย์มาอ่าน บางทีก็แสดงความสนใจแอบดูเพศตรงข้ามในเวลาหรือสถานที่ลับเฉพาะที่เรียกว่า ถ้ำมอง (Peeping Tom)

4. รักร่วมเพศ (Homosexuality or Lesbian) ระยะวัยรุ่นเป็นระยะการเปลี่ยนแปลงทางด้านต่างๆ ความรู้สึกทางเพศที่ยังเงินอายหรือไม่แน่ใจตนเองที่จะแสดงความสนใจเพศตรงข้ามจึงหันมาระบายความสนใจกับเพื่อนเพศเดียวกับตน (ฉวีวรรณ สุขพันธ์โพธาราม. 2527:45) แต่ก่อนนั้นจิตเวชศาสตร์ถือเป็นโรคกามวิถิดาร (Sexual Perversion) จนกระทั่งเดือนเมษายน 1974 สมาคมจิตแพทย์อเมริกันได้มีมติให้เรียกชื่อใหม่เป็น Sexual Orientation Disturbance โดยไม่ถือว่าเป็นความผิดปกติวิถิดารอีกต่อไป

ในสังคมไทยโดยทั่วไปยังมีการรังเกียจเดียดฉันท์และกีดกันคนรักร่วมเพศอยู่โดยปริยาย การถูกนิทว่า “เล่นเพื่อน” หรือ “เป็นเกย์” เป็นสิ่งที่เสื่อมเสียและน่าเหยียดหยัน จากการศึกษาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยปี 2529 พบว่า นิสิตร้อยละ 30 ไม่เห็นด้วยกับความคิดที่ว่าความสัมพันธ์แบบรักร่วมเพศเป็นวิธีการหนึ่งในการตอบสนองความต้องการทางเพศ

จากการศึกษาของ ยันเคนโลวิช (อัญชลี คติอนุรักษ์. อ้างอิงมาจาก Yankelovich . 1983:60) พบว่า นักศึกษา 3 ใน 4 ไม่คิดว่าการรักร่วมเพศเป็นสิ่งที่เสื่อมเสียและผิดศีลธรรม และจากการสุ่มตัวอย่างทั่วประเทศของนิตยสารเพลย์บอย ในปี 1976 พบว่า นักศึกษาชายร้อยละ 12 และนักศึกษาหญิงร้อยละ 4 เคยมีประสบการณ์รักร่วมเพศอย่างน้อย 1 ครั้ง

แดนค์ (อัญชลี คติอนุรักษ์. อ้างอิงมาจาก Dank. 1972: 354-355) ได้วิจัยเกี่ยวกับรักร่วมเพศในปี 2513 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นชายรักร่วมเพศจำนวน 182 คน ให้ตอบแบบสอบถาม อีกกลุ่มหนึ่งมีจำนวน 55 คน ใช้วิธีสัมภาษณ์ ปรากฏว่า

ร้อยละ 15 ของพวกรักร่วมเพศ เริ่มเป็นเมื่ออายุ 10-14 ปี

ร้อยละ 44 ของพวกรักร่วมเพศ เริ่มเป็นเมื่ออายุ 15-19 ปี

ร้อยละ 29 ของพวกรักร่วมเพศ เริ่มเป็นเมื่ออายุ 20-23 ปี

ร้อยละ 11 ของพวกรักร่วมเพศ เริ่มเป็นเมื่ออายุ 24 ปีขึ้นไป

จากงานวิจัยนี้ จะเห็นว่า ช่วงอายุ 15-19 ปี ซึ่งอยู่ในช่วงวัยรุ่นจะมีพฤติกรรมรักร่วมเพศในอัตราส่วนที่สูง จะเห็นได้ว่า พฤติกรรมการรักร่วมเพศนั้น ยังเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในหมู่วัยรุ่น ดังนั้น บิดามารดาหรือผู้ปกครอง ควรช่วยสร้างความสัมพันธ์อันดี ตลอดจนให้ความรู้และทัศนคติที่ถูกต้องกับกลุ่มวัยรุ่นเหล่านี้ให้เป็นที่ไปในลักษณะที่พอเหมาะพอควร เพื่อช่วยในการปรับตัวทางเพศ

วัยรุ่นเป็นวัยที่มีปัญหามาก ถ้าผู้ใหญ่เองไม่ค่อยได้ช่วยแก้ไขหรือไม่เข้าใจวัยรุ่น เมื่อมีปัญหาใดก็ตามเด็กไม่กล้าขอคำปรึกษาเพราะกลัวว่าตนจะหมดอิสระภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้าเป็นปัญหาทางเพศ (วัชร ทรัพย์มี. 2518: 38-40) บิดา มารดา หรือผู้ปกครองมักจะไม่ใช่ใจ และละเลยในเรื่องนี้

พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในประเทศไทยปัจจุบันเริ่มเห็นเด่นชัดกว่าแต่ก่อนเพราะการยึดมั่นในวัฒนธรรมของชาติในวัยรุ่นหย่อนยานลง มีการถ่ายทอดวัฒนธรรมจากประเทศอื่นๆเข้ามาในประเทศไทย ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลบางประการแก่วัยรุ่น เช่น การแต่งกาย อิสระเสรีทางเพศ ไกล่ลี้ชดสนิทสนมกันง่าย ประกอบกับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมภายนอก เอกสาร ภาพยนตร์ วิทยุ โทรทัศน์ สถานเริงรมย์มีมากทำให้วัยรุ่นขาดความยับยั้งคิด ปลอยตัวปลอยใจให้เป็นไปตามความปรารถนาของธรรมชาติ ลืมคิดถึงความพร้อมของตนเองด้านเศรษฐกิจและสังคม (กุลชลี สุกัณหะเกตุ. 2521-2522:51)

ปกติวัยรุ่นปัจจุบันที่เริ่มมีความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ มักจะมีความคิดที่แตกต่างกัน ในวัยรุ่นหญิงนั้น ความต้องการมีเพียงอยากใกล้ชิดสนิทสนม รู้สึกอบอุ่นที่อยู่ใกล้ชิด ต้องการสัมผัสที่นุ่มนวลอ่อนโยน โดยไม่มีความต้องการถึงขั้นมีเพศสัมพันธ์ อาจเรียกเป็นภาษา

อังกฤษว่า Romantic Love แต่วัยรุ่นชาย อิทธิพลของฮอโรโมนเพศที่รุนแรงทำให้ความสนใจจะมีความต้องการทางเพศหรืออารมณ์ทางเพศสูง และถูกกระตุ้นได้ง่าย ยิ่งถ้ามีโอกาสสัมผัสทางกาย จะยิ่งกระตุ้นความต้องการทางเพศจนถึงกับต้องการมีเพศสัมพันธ์ด้วยเสมอ เรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า Erotic Love โดยฝ่ายชายมักจะคิดว่า การที่ฝ่ายหญิงยินยอมให้มีการสัมผัสถูกเนื้อต้องตัว เช่นนี้เพราะยินยอมพร้อมใจ และคงยินยอมได้มากกว่านั้นถึงขั้นร่วมเพศกัน (พนม เกตุมาน. 2534: 115)

ในสังคมไทยมีลักษณะหรือเอกลักษณ์ประจำชาติในเรื่องเพศ คือ หญิงไทยมักจะรัก นวลสงวนตัว ไม่ชิงสุกก่อนห่ามหรือมีเสรีภาพทางเพศเช่นเดียวกับประเทศส่วนมากทางตะวันตก ผู้หญิงไทยจะไม่แสดงความต้องการทางเพศอย่างเปิดเผย ย้อนหลังไปประมาณ 20-30 ปีก่อนนั้น ผู้หญิงถือว่าเป็นกุลสตรี ไม่คบหาผู้ชาย การจะรู้จักกับเพศตรงข้ามต้องอยู่ภายใต้ความดูแลของ บิดา มารดา หรือผู้ควบคุม (วันทนี วาสิกะสิน. 2527 : 51)

จากงานวิจัยในประเทศไทยเกี่ยวกับทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นพบว่า (พนม เกตุมาน. 2534 : 115)

1. วัยรุ่นสมัยนี้ มีแนวโน้มจะมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากขึ้นและเร็วขึ้น
2. วัยรุ่นชายมีประสบการณ์ทางเพศมากกว่าวัยรุ่นหญิง
3. มีแนวโน้มว่า เพศชายต้องการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนหญิงด้วยกันมากขึ้น
4. วัยรุ่นชายส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสว่าเป็นเรื่องไม่เสียหาย
5. วัยรุ่นหญิงส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในวัยนี้ แต่มีแนวโน้มจะยอมรับมากขึ้น

จากการศึกษา จะเห็นได้ว่า พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นปัจจุบันมีการแสดงออกมากกว่าแต่ก่อน ทั้งนี้เนื่องมาจากการได้รับข่าวสาร การศึกษาและการรับเอาวัฒนธรรมจากชาติต่างๆ ประกอบกับวัยรุ่นมีการเจริญเติบโตอย่างเต็มที่ทางด้านร่างกาย จึงทำให้พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นปัจจุบันเห็นเด่นชัด และให้การยอมรับมากขึ้น

๘. สาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น

การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเป็นพฤติกรรมที่ได้รับการกล่าวขวัญกันมากในวัยรุ่นที่เป็นนักเรียน และนักศึกษา ทั้งนี้เนื่องมาจากการรับเอาวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามา มาก การถูกเนื้อต้องตัวกันระหว่างหนุ่มสาวกระทำกันโดยเปิดเผยมากขึ้น จึงอาจมีแนวโน้มนำไปสู่ พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส (วันทนี วาสิกะสิน. 2527 : 27) โดยวัยรุ่นชาย

บางคนคิดว่า การร่วมเพศเป็นการครอบครอง เป็นการเอาชนะ และมีความภาคภูมิใจในตัวเอง

วันนี้อยู่ วาสิตะสิน (2527 : 27) ได้เสนอสาเหตุของการที่คนเรานิยมการมี

เพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเนื่องมาจาก

1. เป็นการสนองเพื่อความปรารถนาทางเพศ และสนองความพอใจทางด้านร่างกาย และจิตใจ เพื่อความสนุกสนาน

2. เป็นการพิสูจน์ว่ามีความสามารถทางเพศ ไม่เป็นผู้ผิดปกติในเรื่องเพศ

3. เป็นการเตรียมตัวก่อนการเข้าสู่ภาวะการสมรส หรือเป็นการปรับความต้องการทางเพศของทั้งสองฝ่ายให้เข้ากันได้

4. เป็นการผูกมัดฝ่ายตรงข้ามหรือสำหรับผู้หญิงบางครั้งเป็นเพราะความรักต่อเพศตรงข้าม

5. เป็นการทำตามความนิยมของสังคมในปัจจุบัน

กินเซย์ (ปารีฉัดด์ ครองขันธ. 2539; อ้างอิงมาจาก Kinsey. 1975 : 357) ได้ศึกษาพฤติกรรมทางเพศของผู้ชาย และได้สรุปถึงเหตุผลทั้งที่สนับสนุน และต่อต้านพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ดังนี้

เหตุผลในการสนับสนุนพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส คือ

1. ช่วยปลดปล่อยความต้องการทางเพศ

2. เป็นแหล่งหาความรื่นรมย์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ

3. ช่วยพัฒนาความสามารถในการปรับอารมณ์ และร่างกายให้เข้ากับคู่สมรส

ได้ดีขึ้น

4. ช่วยพัฒนาความสามารถในการปรับอารมณ์ให้เข้ากับคนอื่น ๆ ได้

5. ความล้มเหลวของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสนั้นให้ความสูญเสียทางสังคม

น้อยกว่าความล้มเหลวหลังการสมรส

6. ประสบการณ์ทางเพศของผู้ชาย และผู้หญิง อาจจะช่วยป้องกันพฤติกรรมรักร่วมเพศได้

7. การร่วมเพศก่อนการสมรสอาจจะนำไปสู่การสมรสได้

ส่วนเหตุผลที่ต่อต้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส คือ

1. อาจทำให้ตั้งครรภ์นอกสมรส

2. อันตรายจากการทำแท้ง เพื่อหยุดยั้งการตั้งครรภ์

3. อาจทำให้เกิดการติดโรคได้

4. การตั้งครรภ์ก่อนการสมรสนำไปสู่การสมรสแบบจำยอม

5. ความรู้สึกผิดที่ได้สูญเสียพรหมจรรย์ไป
6. ความรู้สึกกลัวการไม่ยอมรับของสังคม
7. เกิดความรู้สึกกลัวว่า คนที่มีเพศสัมพันธ์ด้วยจะไม่ยอมสมรสด้วย
8. อาจทำให้ถูกดูหมิ่นว่าใจง่าย
9. เป็นการกระทำที่ผิดศีลธรรม

40 วิทยา นาควัชร (2527 : 33-34) ได้กล่าวถึงสาเหตุที่วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไว้ดังต่อไปนี้

1. วัยรุ่นชอบทดลอง อยากรู้ อยากเห็น ดังนั้นจึงมีพฤติกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส
2. วัยรุ่นทนการอดอั้นของอีกฝ่ายหนึ่งไม่ได้ ซึ่งส่วนใหญ่ฝ่ายชายจะเป็นฝ่ายอดอั้น ฝ่ายหญิงก็ใจอ่อน
3. วัยรุ่นคิดว่าเป็นแฟน เมื่อคบกันเป็นแฟนกันก็ต้องมีได้เสียกัน แถมบางคนบอกด้วยว่า “ไม่เห็นเสียหายอะไร”
4. วัยรุ่นอยากได้ความรู้สึกเป็นเจ้าของซึ่งกันและกัน ซึ่งเกิดได้ทั้งชายและหญิง แต่หลังจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกันแล้ว ความรู้สึกว่าจะเป็นเจ้าของซึ่งกันและกันไม่ได้จริงหรือไม่

5. วัยรุ่นรู้สึกว่าตนเองมีค่าเป็นที่ต้องการของอีกฝ่ายหนึ่ง
6. วัยรุ่นมีแรงผลักดันจากโฮโมน และสัญชาตญาณของการสืบพันธุ์

จากการศึกษาถึงสาเหตุที่วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ทำให้ได้ทราบเหตุผลต่างๆ เพื่อสร้างความเข้าใจอันดีในพฤติกรรมดังกล่าว และเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ช่วยกันแนะนำและให้คำปรึกษาแก่วัยรุ่น เพื่อวัยรุ่นจะได้ประพฤติในทางที่ถูกต้องและเหมาะสม ทั้งนี้เนื่องจากผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของวัยรุ่นนั้นมีมากมาย ที่อาจจะทำให้วัยรุ่นเสียโอกาสดีในการที่จะดำเนินชีวิตต่อไปในอนาคต

9. ปัญหาที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น

ในขณะที่การมีความสัมพันธ์ทางเพศ อาจจะนำมาซึ่งการยอมให้ทางด้านร่างกาย และอารมณ์ แต่ก็อาจนำมาซึ่งความเสี่ยงในหลายรูปแบบ เช่น ทางร่างกาย สังคม และทางจิตวิทยา ทางร่างกายก็คือ การตั้งครรภ์โดยไม่พึงประสงค์ และมีโอกาสที่จะติดเชื้อกามโรค หรือโรคเอดส์ได้ ส่วนทางด้านจิตวิทยานั้น มีคนเป็นจำนวนมากที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส และยังคงมีความรู้สึกผิดหรือไม่สบายใจอยู่ในระดับต่างๆ กัน ส่วนทางด้านสังคม การที่คนคนหนึ่งมีความสัมพันธ์ทาง

เพศต่อกัน คูเหมือนจะเป็นอันตรายสำหรับคู่หนึ่ง หรืออาจเป็นการช่วยเหลือกันของอีกคู่หนึ่ง
ผู้วิจัยขอเสนอรายละเอียดของปัญหาจากพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสดังต่อไปนี้

1. ด้านร่างกาย (Potential Physical Consequences)

1.1 การตั้งครรภ์ก่อนการสมรส (Premarital Pregnancy)

สำหรับคู่ที่มีความสัมพันธ์กันจนถึงระดับเกี่ยวข้องกันทางเพศ ความเสี่ยงที่มีอยู่เสมอก็คือ การตั้งครรภ์ ช่วงเวลาที่ผ่านมาการตั้งครรภ์เป็นสิ่งธรรมดาที่สุดที่เกิดตามมาจากการมีเพศสัมพันธ์ เลเซอร์ (ณัฐวดี วิจิตรธรรม. 2539 ; อ้างอิงมาจาก Dyer. 1983:36) พบว่า เกือบ 20 เปอร์เซ็นต์ของผู้หญิงที่เคยมีประสบการณ์ทางเพศ เคยตั้งครรภ์ก่อนการสมรสอย่างน้อยหนึ่งครั้ง และเบาวเออร์ (ณัฐวดี วิจิตรธรรม. 2539 ; อ้างอิงมาจาก Bower. 1975:85) พบว่า ประมาณ 25 เปอร์เซ็นต์ ของผู้หญิงโสดที่มีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์กันซึ่งส่วนใหญ่เป็นนักศึกษา เคยมีประสบการณ์การตั้งครรภ์โดยมิได้ตั้งใจอย่างน้อย 1 ครั้ง และยังพบว่า การมีอุปกรณ์คุมกำเนิดที่เชื่อถือได้ และมีความรู้ที่กว้างขวางเกี่ยวกับการคุมกำเนิด มิได้ลดจำนวนการตั้งครรภ์ก่อนการสมรสอย่างมีนัยสำคัญแต่ประการใด

จากการสำรวจทั่วประเทศในสหรัฐอเมริกา ปี 1970 แสดงว่า ประมาณ 80% ของผู้หญิงโสด อายุ 15-19 ปี ที่เคยมีประสบการณ์ทางเพศ มีบางครั้งเคยเกี่ยวข้องหรือมีเพศสัมพันธ์กันโดยมิได้ใช้อุปกรณ์คุมกำเนิดแต่อย่างใด และ 3 ใน 10 ของวัยรุ่นกลุ่มนี้ก็ตั้งครรภ์ เซลนิช และเคนเนอร์ (ณัฐวดี วิจิตรธรรม. 2539 ; อ้างอิงมาจาก Zelnich and Kantner. 1975:39-43) ได้ทำการศึกษาจากหลายวิทยาลัยแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาหญิงที่มีประสบการณ์ทางเพศประมาณ 30-65 เปอร์เซ็นต์ ไม่ใช้อุปกรณ์คุมกำเนิดเลยหรือใช้วิธีที่มีประสิทธิภาพน้อยที่สุด โบว์แมน และสเปนนิเออร์ (ณัฐวดี วิจิตรธรรม. 2539 ; อ้างอิงมาจาก Bowman and Spanier. 1978:107) สรุปว่า “โดยทั่วไปหญิงสาวจำนวนมากรู้สึกว่าการเตรียมตัวใช้อุปกรณ์คุมกำเนิดก่อนการมีเพศสัมพันธ์ เป็นสิ่งที่ประดักประเดิด ทะลึ่งอวดดีและขาดอารมณ์อ่อนไหว กล่าวสั้นๆ คือ การมีเพศสัมพันธ์ควรเป็นสิ่งที่น่าจะเกิดขึ้นตามธรรมชาติในบรรยากาศของความรัก ผู้หญิงไม่ต้องการให้ใครรู้ว่า เธอจะต้องการมีเพศสัมพันธ์ถึงแม้ว่าจริง ๆ แล้วเธออาจจะต้องการอย่างนั้น”

ดังนั้น จึงมีเหตุผลต่างๆ นานาว่า ทำไมเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสจึงมักเกิดขึ้นโดยมิได้มีการป้องกันหรือคุมกำเนิดไว้ก่อน จากงานวิจัยหลายฉบับพบว่า มีเหตุผลต่างๆกันดังนี้

1. ขาดความรู้ว่าวิธีคุมกำเนิดแบบใดที่ปลอดภัย และมีประสิทธิภาพและจะได้อะไร
2. ปฏิเสธการใช้วิธีคุมกำเนิดโดยเหตุผลทางศาสนาหรือจริยธรรม
3. ปฏิเสธว่า ไม่มีวิธีคุมกำเนิดแบบใดที่ใช้ได้ผลจริงจัง

4. ต้องการพิสูจน์ความเป็นชายหรือความเป็นหญิง
5. ไม่มีวุฒิภาวะ และขาดความรับผิดชอบ
6. การไม่ใช้อุปกรณ์คุมกำเนิดให้ความสุขทางเพศมากกว่า
7. มีบริการทำแท้ง
8. ความรู้สึกที่ว่า “คงไม่เกิดกับเราน่า”

เมื่อผู้หญิงที่ยังไม่สมรสเกิดการตั้งครรภ์ขึ้นมา จะมีทางเลือก 3 ทาง คือ อย่างแรก สมรสแล้วมีบุตร อย่างที่สองคือ ทำแท้ง อย่างที่สามคือ มีบุตรทั้ง ๆ ที่ยังไม่สมรส หรือที่เรียกว่า การมีบุตรนอกสมรส ในกรณีสุดท้าย อาจจะเลี้ยงบุตรด้วยตนเองหรือยกให้ผู้อื่นเลี้ยง (วันทนี วาสี กะสิน. 2526:118) จากการศึกษาของ เจฟ และครายฟูซ (วันทนี วาสีกะสิน. 2526 ; อ้างอิงมาจาก Jaffe and Dryfoos. 1976:167-175) กับกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่ยังไม่สมรส อายุระหว่าง 15-19 ปี ซึ่งตั้ง ครรภ์พบว่า 14% ของการตั้งครรภ์จบลงโดยการแต่งงาน 38% ทำแท้ง 20% แท้งเองโดยธรรมชาติ และ 29% ให้กำเนิดบุตรนอกสมรส

ขณะที่การแบกภาระของการตั้งครรภ์ก่อนการสมรสจะอยู่ที่ฝ่ายหญิง แต่สิ่งที่อาจ เกิดขึ้น และเป็นปัญหาของฝ่ายชายคือ เขาอาจจะต้องเผชิญปัญหาค่าใช้จ่ายในการทำแท้ง เขาอาจจะ เจอปัญหาถูกบังคับให้สมรส หรืออย่างน้อยก็สมรสเร็วกว่าที่กำหนดไว้ หรืออาจเผชิญปัญหาค่า เลี้ยงบุตร แต่ถ้าความสัมพันธ์ของคู่รักก้าวหน้าไปถึงขั้นที่จริงจัง เช่น เป็นคู่หมั้นกันก่อนเกิดการ ตั้งครรภ์ อาจแก้ปัญหาโดยการเลื่อนกำหนดแต่งงานเข้ามา การกระทำเช่นนั้น หมายถึง แผนการ ศึกษาและการประกอบอาชีพจะต้องพังทลายลง รวมทั้งความเสียใจของครอบครัวทั้งสองฝ่าย ใน สถานการณ์ที่รุนแรงกว่าก็คือ การที่คู่สัมพันธ์มิได้ตั้งใจจะแต่งงานกัน และไม่เหมาะสมกัน แต่ถูก กดดันให้เข้าพิธีสมรส เพื่ออำพรางเรื่องการตั้งครรภ์ และทำให้เด็กที่เกิดมามีพ่อที่ถูกต้องตาม กฎหมาย เหตุการณ์นี้มีศักยภาพที่จะทำลายทั้งผู้ชาย ผู้หญิง และเด็กได้สูงมาก เดเบอร์ (ณัฐวดี วิจิตรธรรม. 2539 ; อ้างอิงมาจาก Dyer. 1983:87-88) การแต่งงานแบบถูกบีบบังคับ บังคับ หรือขาด วุฒิภาวะเกิดขึ้นเป็นจำนวนเท่าใดในปีหนึ่งๆ ไม่มีใครทราบ แต่เหตุการณ์บางอย่างพอจะเป็นข้อ เสนอแนะว่า คงเป็นจำนวนที่สูงมาก โดย คริสเตนเซน (ณัฐวดี วิจิตรธรรม. 2539 ; อ้างอิงมาจาก Christensen. 1966:66) พบว่า ในกลุ่มตัวอย่างของคู่สมรสมีประมาณ 20% ของบุตรคนแรกที่เกิด เป็นผลของการตั้งครรภ์ ซึ่งมีขึ้นก่อนการสมรส ในปี 1977 กระทรวงสาธารณสุข ประมาณว่าราว 20% ของบุตรคนแรกเกิดจากมารดาที่สมรสมานานไม่ถึงแปดเดือน และถ้ารวมบุตรนอกสมรสแล้ว ประมาณว่าเป็นจำนวนเกือบ 1 ใน 3 ของจำนวนบุตรคนแรกทั้งหมด เป็นบุตรที่เกิดจากการตั้ง ครรภ์ก่อนการสมรสหรือนอกสมรส

การศึกษาของโบเกอร์ และโจเซฟ (ณัฐวดี วิจิธรรม. 2539 ; อ้างอิงมาจาก Borgue and Joseph. 1977: 103) พบว่า ผู้ที่มีครอบครัวตั้งแต่อายุน้อยจะมีแนวโน้มการหย่าร้างในอัตราที่สูง และมีประสบการณ์ในการครองชีวิตคู่ ถ้าคู่สมรสมีอายุ 19 ปี หรือต่ำกว่า พบว่า ชีวิตสมรสจะยืนยาวเพียงครึ่งหนึ่งของผู้ที่มีครอบครัว เมื่ออายุ 20 ปีขึ้นไป และจากการศึกษาในรอบ 10 ปีที่ผ่านมา พบว่า ร้อยละ 40-50 ของคู่สมรสอายุน้อยจะแตกแยกกันภายใน 5 ปี เพราะความรู้สึกกังวลต่อการมีภาระ รวมทั้งยังไม่สามารถที่จะรับผิดชอบต่อครอบครัว และยังเป็นอุปสรรคต่อการศึกษา อาชีพ หรือกิจกรรมอื่นๆ

จากสถิติของผู้ที่ไปขมอมเด็กให้อยู่ในความอุปการะของสหทัยมูลนิธิ พบว่า ร้อยละ 50 ของผู้ที่ไปขมอมเด็กให้ นั้น เป็นหญิงที่มีอายุระหว่าง 15-20 ปี เนื่องจากหญิงเหล่านี้เป็นผู้ที่มีปัญหาครอบครัว ครอบครัวขาดความพร้อม และอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถเลี้ยงดูบุตรได้ ยังพบอีกด้วยว่า หญิงที่มีอายุ 16-20 ปี จะมีอัตราเสี่ยงต่อการเป็นมารดานอกสมรสสูง และหญิงกลุ่มนี้มีอัตราความไวต่อการบุตรสูงกว่ากลุ่มมารดาอายุอื่นอีกด้วย (อัจฉรา สุวรรณทล . 2529: 42)

จากการศึกษาดังกล่าวจะพบว่า การที่วัยรุ่นมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสนั้นมีโอกาสที่จะนำไปสู่การตั้งครรภ์นอกสมรสหรือการมีบุตรโดยไม่พึงประสงค์ ซึ่งเป็นผลกระทบทางด้านร่างกาย และการดำเนินชีวิตของวัยรุ่นในอนาคตอีกด้วย

1.2 เสี่ยงต่อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (Risk of Sexually Transmitted Disease)

กลุ่มของโรคติดเชื้อซึ่งมีวิธีการแพร่โรคโดยการมีเพศสัมพันธ์ในปัจจุบัน พบว่า มีเกือบ 30 โรค สาเหตุที่ทำให้การแพร่กระจายของโรคมียากขึ้นและรวดเร็วได้แก่

1. การเปลี่ยนแปลงทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ การสมรส
2. การเคลื่อนย้ายของประชากร
3. การคุมกำเนิด
4. ปัญหาเศรษฐกิจและสังคม
5. ปัญหาทางการแพทย์ และการดื้อยาของเชื้อโรค
6. เพศศึกษา
7. รักร่วมเพศ

อายุที่พบมากเกี่ยวกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ได้แก่ช่วงอายุ 20-30 ปี แต่อายุ 15-16 ปี กำลังเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ อย่างน่าวิตก โดยพบกลุ่มนักเรียนนักศึกษา มีประมาณ 20% มากเป็นอันดับ 3 (กรมอนามัย. 2531:94) โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่พบมาก ได้แก่

1. หนองในแท้

2. หนองในเทียม
3. ซิฟิลิส (แผลริมแข็ง)
4. แผลริมอ่อน
5. เริม
6. หูดหงอนไก่
7. พยาธิในช่วงคลอด
8. เชื้อรา
9. เอดส์

มีเชื้อมากมายโรคหลายชนิดที่ติดต่อทางทอส์สืบพันธุ์จากผู้ที่เป็นโรคไปสู่คู่สัมพันธ์ของตน เชื้อที่ค่อนข้างร้ายแรง คือ ซิฟิลิส ซึ่งสามารถรักษาได้ในระยะเริ่มต้น แต่ถ้าทิ้งไว้นานโดยไม่รักษาจะแพร่ไปทุกระบบของร่างกาย และอาจจะถึงเสียชีวิตได้ หนองในแม้จะมีอันตรายน้อยกว่าเมื่อติดเชื้อในทอส์สืบพันธุ์อาจทำให้เป็นหมันได้ และอาจเข้าไปในระบบเส้นเลือดทำให้เกิดอาการข้อบวม และไขข้ออักเสบ

สถานการณ์ที่น่าเป็นห่วงมากคือ ชายไทยนั้นได้รับเชื้อเอดส์ตั้งแต่ยังเป็นเยาวชนรุ่นหนุ่มใหญ่จากการมีเพศสัมพันธ์ เพราะพบว่า หนุ่มไทยนั้นมีประสบการณ์ทางเพศกับโสเภณีหรือกับเพื่อนหญิง ตั้งแต่อายุ 12-13 ปี ซึ่งถ้าหนุ่มหรือสาวที่เขาร่วมเพศด้วยนั้นติดเชื้อเอดส์ เขาก็จะได้รับเชื้อเอดส์มาตั้งแต่อายุน้อยๆ การติดเชื้อเอดส์เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วไม่มีโอกาสให้แก้ตัวไม่ให้ติดเชื้อเอดส์อีกได้ คิดแล้วคิดเลย (สุพัตรา ศรีวริชชากร. 2534:133)

สถิติในอเมริกาพบว่า โรคเอดส์เป็นสาเหตุการตายอันดับ 7 ของคนอเมริกัน ซึ่งมีอายุระหว่าง 15-24 ปี ประมาณ 1.2% ของคนที่เป็นเอดส์จะอยู่ในช่วงวัยรุ่นและจะเพิ่มขึ้นเป็น 2 เท่าทุก ๆ 14 เดือน ทั้งยังพบว่าเด็กวัยรุ่นหญิงที่เป็นเอดส์เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 67 ต่อปี ซึ่งเป็นการเพิ่มที่มากกว่าเด็กวัยรุ่นชายที่เป็นเอดส์ถึง 2 เท่า นอกจากนี้ยังพบการระบาคอย่างกว้างขวางของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อย่างอื่นมากมาย โดยพบว่าวัยรุ่นอเมริกัน 3 ล้านคนจะติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในทุกปี 1 ใน 4 ของวัยรุ่นอเมริกันจะเป็นกามโรคก่อนจบจากโรงเรียนมัธยม และพบว่า โรคซิฟิลิส และโรคหนองในเพิ่มขึ้นร้อยละ 300 เมื่อเทียบกับ 30 กว่าปีที่แล้ว (สุพัตรา ศรีวริชชากร. 2534)

ปัญหาเรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในเด็กวัยรุ่นนั้นไม่อาจแก้ไขได้ง่ายนัก เพราะวัยรุ่นเป็นวัยที่อยากรู้อยากลอง ต้องการเป็นตัวของตัวเอง และไม่เชื่อผู้ใหญ่อยู่แล้ว อีกทั้งยังมีระดับฮอร์โมนที่เปลี่ยนแปลงมากระตุ้นความต้องการทางเพศอีกด้วย ดังนั้นการที่จะชักเตือนเด็กวัยรุ่นว่าไม่ให้มีเพศสัมพันธ์นั้นก็ไม่ใช่เรื่องที่วัยรุ่นจะยอมรับได้ง่ายนัก ปัญหานี้ควรเริ่มให้ความรู้

ทัศนคติในเรื่องเพศด้วยวิธีที่เป็นไปตามธรรมชาติและถูกต้อง โดยให้เด็กรับรู้เรื่องราวเพศนั้นเป็นเรื่องที่สามารถพูดหรือปรึกษาได้

1.3 ผลทางด้านจิตวิทยา และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Possible Psychological and Interpersonal Consequences)

ผลทางด้านจิตวิทยาหรือทางอารมณ์ ซึ่งอาจเกิดตามมาจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสสามารถแยกแยะออกได้ยากกว่าผลทางกายภาพ แต่ได้มีผู้พยายามศึกษาในเรื่องนี้ เช่น ไรซ์ (Reiss, 1976:89) ได้ศึกษานักศึกษาระดับอุดมศึกษาในรัฐไอโอวา พบว่า ยังมีความใกล้ชิดกับทางเพศมากเพียงใด ก็จะมีความรู้สึกผิดต่อการกระทำของตนมากเพียงนั้น ทั้งนี้เป็นจริงสำหรับเพศชายและเพศหญิง แต่โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับเพศหญิงพบว่า ผู้หญิงจำนวนมากกว่า 2 เท่าของผู้ชายที่รายงานว่า มีความรู้สึกผิดหลังจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ความรู้สึกผิดนี้มักเกิดกับผู้ที่ประพฤติดิตทางเพศ ต่อมาตรฐานที่ตนตั้งไว้ด้วย แม้กระทั่งในกลุ่มที่เปิดกว้างยอมรับเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสว่าเป็นมาตรฐาน แต่สมาชิกส่วนใหญ่ของกลุ่มก็ยังรายงานว่าตนมีความรู้สึกผิดหลังการมีเพศสัมพันธ์

เบอร์เกส และวอลลิน (จุฑามาศ นุชนารถ, 2531 ; อ้างอิงมาจาก Burgess and Wallin, 1953:63) ได้ศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นคู่หมั้นกัน และพบว่า ผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์กัน มักจะมีแนวโน้มที่จะลงเอยโดยการถอนหมั้นมากกว่าผู้ที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์กัน การศึกษาอื่นๆ ที่แสดงให้เห็นว่าคุณภาพของความสัมพันธ์ รวมทั้งความมั่นคงในความรัก และความตกลงปลงใจที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดว่า เพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสจะมีผลต่อคู่หนุ่มสาวเพียงใดนั้น พบว่านักศึกษาหญิงจำนวนมากมีความรู้สึกโกรธ และต่อต้านเมื่อคู่รักของตนพยายามผลักดันที่จะมีเพศสัมพันธ์โดยวิธีที่ก้าวหน้า พวกเธอจะรู้สึกโกรธและไม่หลงลืมผู้ชายมีความรู้สึกผิดและอับอายต่อการกระทำของตนเอง บางครั้งการหมั้นต้องสิ้นสุดลงเมื่อผู้ชายผลักดันผู้หญิงเร็วเกินไปและมากเกินไป

ในทางตรงกันข้าม มีหลักฐานที่แสดงว่า ภายใต้อาณัติที่เป็นใจต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส อาจจะมีผลทางบวกต่อความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และพบว่า ในกรณีที่คู่รักมีความรักต่อกันอย่างลึกซึ้ง การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส มักจะเป็นเรื่องที่เป็นประโยชน์และกระชับความรักให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น

จากงานวิจัย จะพบว่าทั้งกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับกลุ่มที่งดเว้นจนกระทั่งสมรสแล้วต่างก็มีเหตุผลในการกระทำของตนเอง เบอร์เกส และวอลลิน (จุฑามาศ นุชนารถ ; อ้างอิงมาจาก Burgess and Wallin, 1953) พบว่า คู่ที่งดเว้นการเกี่ยวข้องทางเพศก่อนการสมรส หรืองดเว้นการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส มีความเชื่ออย่างแรงกล้าว่า การรอคอยจนถึง

เวลาการสมรสแล้วจึงมีเพศสัมพันธ์กันจะเป็นผลดีต่อชีวิตสมรสของพวกตน ซึ่งสอดคล้องกับนักศึกษากของเทอร์แมน (Terman, 1938) พบว่า คู่ที่งดเว้นการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส มีความสุขในชีวิตสมรสมากกว่าผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส เมื่อเปรียบเทียบคู่แต่งงานที่มีความสุขกับคู่ที่หย่าร้าง (Dyer, 1983:90)

ล๊อค (จุฬามาศ นุชนารถ, 2531 ; อ้างอิงมาจาก Locke, 1951:53) พบว่า คู่ที่หย่าร้างกันเคยมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากกว่าคู่ที่ชีวิตคู่มีความสุข ส่วนเบอร์เกส และลอลลิน (จุฬามาศ นุชนารถ, 2531 ; อ้างอิงมาจาก Burgess and Wallin, 1953:91) พบว่า ยิ่งคู่รักมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสบ่อยเพียงใดโอกาสที่จะมีความสุขในชีวิตสมรสก็มีน้อยลง

ในทัศนะของนักจิตวิทยาของไทยนั้น ได้กล่าวถึงผลที่จะเกิดขึ้น จากการที่วัยรุ่นชาย และวัยรุ่นหญิงมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไว้ดังนี้

วิทยา นาควัชร ก่อว่าว่า การที่วัยรุ่นชายมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ผลที่จะเกิดก็คือ (วิทยา นาควัชร, 2527:35-36)

1. เกิดความซาซึนกับพฤติกรรมร่วมเพศ ไม่ได้มองเห็นค่าหรือความหมายของการมีเพศสัมพันธ์หรือเหมือนกับการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง โดยเฉพาะในเพศชายที่มีรูปร่างหน้าตาดี มีคนมาจีบเขาอยู่เรื่อยๆ หรือเขาสามารถจีบใครได้ง่ายๆ ก็อาจเมื่อคนได้ง่ายๆ

2. ความรับผิดชอบในกิจกรรมต่างๆ ไปของชีวิตก็จะมึ้น้อยลง เพราะอาจจะเลดูว่า อะไรๆ ก็ไม่ตึ้นเต็น แม้แต่การจะชวนชวชวยชวชวยตัวเองในแง่การเรียนหรือการทำงานให้มากขึ้นก็คงจะมีน้อย เพราะมีสิ่งล่อใจที่เร้าใจมากกว่า

3. อารมณ์แปรปรวนง่าย หงุดหงิดเพราะเขาไม่รู้จักจุดหลักของชีวิตจริง ๆ ที่เขาจะต้องยึดถือให้ได้ ชีวิตไม่ได้มีแต่เพียงการร่วมเพศ ความสุขหรือความสนุกจากการร่วมเพศที่เขาได้รับ ซึ่งเป็นเพียงชั่วครู่ชวชวยาม แต่แล้วเขาก็ต้องออกมาผจญกับปัญหาทั่วไป ไปของชีวิตที่ไม่สามารถจะแก้ไขได้ด้วยความสะดวกหรือชั้นเชิงทางเพศรส เขาอาจจะรู้สึกด้อยในจิตใจก็ป็นได้ เลยยิ่งพยายามเน้นกิจกรรมทางเพศให้มากขึ้นในเปลือกนอก โดยที่จิตใจจริง ๆ แล้ว อาจจะไม่ต้องการก็ได้ การอยากทำงานเพื่อชวชวยตนเองก็จะมีน้อย เพราะใจจะหมกมุ่นกับเรื่องเพศรส

4. ขาดการพัฒนาตนเอง ตามที่ควรจะเป็นทั้งร่างกายและจิตใจ

5. ถ้าหากมีลูกออกมา ตัวเขาก็ยังไม่พร้อมจะเป็นพ่อของเด็ก การอบรมเลี้ยงดูหรือชวชวยพัฒนาเด็กก็จะเป็นไปไดยาก อาจจะกลายเป็นภาระอย่างมากจนอาจจะไม่รับความเป็นจริงเหล่านี้อีกได้

6. ขาดโอกาสในการจะชวนชวชวยศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมต่อไป

ในทางตรงกันข้าม ถ้าหากเป็นวัยรุ่นหญิง ผลที่ตามมาจะเป็นดังนี้ (วิทยา นาค
วัชร. 2527:37-39)

1. มีความรู้สึกที่ตัวเองเสีย สิ่งของตัวเองสว่นไว้ บางคนเสีย ความรู้สึกมีความ
ละเอียด มีความเสียสละ เสียความภาคภูมิใจในชีวิต ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกรอบของพ่อแม่ ถ้าในบาง
กรอบแล้วไม่ได้อบรมในสิ่งนี้ เด็กก็เลยไม่รู้สึกละไร แต่ในสังคมของพ่อแม่ที่เป็นไทย ส่วนใหญ่ยัง
อบรมถึงค่านิยมของการรักษาความเป็นสาวของลูกสาวเอาไว้

2. เกิดเป็นความเคียดชัง มีความต้องการมากขึ้นหรือต้องการเรื่อย ๆ ซึ่งอาจจะ
หาได้ยากจากชายคนเดิม เพราะพอเขาได้รู้จักแล้ว เห็นแล้ว ประจักษ์แล้วเขาก็อาจจะรู้สึก “ก็อย่าง
นั้น ๆ” ไม่อีกนั่นแหละ ตัวเองก็ต้องทนทุกข์ทรมาน

3. เกิดความกร้านต่อชีวิตได้เร็ว เพราะต้องเผชิญกับปัญหาการรักษาตัวเอง
บำรุงตัวเอง ระวังไม่ให้ตั้งครรภ์ ในกรณีที่ไม่ต้องการมีลูกหรือแม้แต่การรักษาโรคที่อาจจะคิดมา
จากฝ่ายชาย แลต้องคอยห่วง และก็จะพบว่าฝ่ายชายจะไปสนใจผู้หญิงคนอื่นใหม่อีกใหม่ เสียเวลา
และพลังงานมาก ผู้หญิงเหล่านี้มักจะต้องเผชิญกับการถูกชายคนรักทอดทิ้งด้วยความไม่พร้อม และ
เธอก็ต้องทนทุกข์ทรมานใจมาก ในขณะที่เพื่อนๆ รุ่นเดียวกันเขายังหาความสุขหรือสนุกตามวัยรุ่น
ของเขาได้ตามปกติ

4. ถ้าหากมีลูกออกมาจะเป็นปัญหาใหญ่มาก พ่อแม่คงไม่พร้อมจะชื่นใจ
แน่ๆ ถ้ามีลูกสาววัยรุ่นท้องขึ้นมาโดยไม่มีพ่อ หรือมีพ่อแต่ยังไม่พร้อม ภาระการอบรมเลี้ยงดูเด็กจะ
ยุ่งยากมาก และแน่ๆ ก็คือ แม่ลูกอ่อนนั้นมักจะพลาดโอกาสในการศึกษาต่อไป ขาดการเตรียมตัว
หาความรู้เพื่อการทำงานช่วยตัวเองต่อไปในอนาคต

5. โอกาสที่จะได้ผู้ชายดี ๆ ที่จะมาใส่ใจก็คงจะน้อยไป เพราะว่าผู้ชายคงไม่
ชอบผู้หญิงที่เคยมีเพศสัมพันธ์บ่อยๆ หรือค่อนข้างล่าช้าแน่ๆ แม้ว่าเขาจะบอกว่าไม่ถือสาหรอก
แต่ก็ไม่ถือสาในแง่ที่ว่าจะเป็นแฟน และมีส่วนร่วมสนุกด้วย แต่การที่เขาจะมาร่วมทุกข์ร่วมสุข
แบบสามีภรรยาด้วยนั้นคงน้อยมาก

6. ค่านิยมของคนไทยทั่วไปไม่ได้มองว่าดีเลย แม้ว่าเธอจะบอกว่าไม่สนใจ
เขาก็ตาม แต่เขาก็ไม่สนใจเธอ เขาจะดูถูกเธอยิ่งถ้าหากมีท้องขึ้นมาแล้วหาพ่อไม่ได้ก็อย่าคิดว่าจะมี
คนเห็นใจ อาจจะมีพวกที่มามีปากว่าน่าสงสารเด็กไม่มีพ่อ อยากช่วยเหลือ แต่จะมีใครมาช่วยเหลือ
มีแต่จะนิทาหลังหลังมากมาย ผู้วิจัยขอเสนอความคิดของนักวิชาการอีกท่านหนึ่งคือ วิศิษฐ์
วังวิทิญญ ในส่วนที่เป็นข้อดี และข้อเสียเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ได้กล่าวไว้ดังนี้
(วิศิษฐ์ วังวิทิญญ. 2518:67-70)

ข้อดี คือ

1. การร่วมเพศ เป็นเรื่องที่นอกรีต นอกเหนือจากการทำหน้าที่ให้เกิดมนุษย์
2. การเรียนรู้ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส อาจจะช่วยทำให้การสมรสนั้นสมบูรณ์ยิ่งขึ้น
3. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส มิใช่การสำเร็จความใคร่ เพราะเป็นกิจกรรมระหว่างคนสองคน ที่จะต้องเรียนรู้ความสัมพันธ์ต่อกัน และเรียนรู้การให้และรับมีเด็กหญิงหลายคนที่ต้องมารู้สึกเสียใจภายหลังว่า ตนไม่น่าแต่งงานไป โดยไม่ต้องมีเพศสัมพันธ์กันคู่ก่อน เพราะหลังจากได้สมรสกันไปแล้วเพิ่งมารู้เอาภายหลังว่าตนและคู่ของตนมีความสัมพันธ์ทางเพศต่อกันที่ไม่ดีเลย
4. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส เป็นการลองอยู่ร่วมกันที่ดี เพราะถ้าค้นพบว่าอีกฝ่ายหนึ่งไม่เหมาะสมกับตน ก็ทำให้ตนไม่ต้องมัวอยู่กับคน ๆ นั้น ตลอดชีวิต
5. โดยทั่วไปคนเรามักจะเรียนรู้อะไรต่างๆ ได้ก็เมื่อยังมีอายุน้อย

ข้อเสีย คือ

1. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสนั้น อาจทำให้เด็กหญิงบางคนเกิดตั้งครรภ์โดยไม่พึงปรารถนาได้ ถึงแม้สมัยนี้จะมียาคุมกำเนิดที่มีประสิทธิภาพก็ตาม แต่มักจะไม่ยอมใช้ ซึ่งเป็นการเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์
2. อาจจะติดโรคหลังจากการมีเพศสัมพันธ์ได้
3. อาจถูกบังคับให้แต่งงานหลังจากมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะจบลงด้วยการหย่าร้าง
4. เกิดความรู้สึกผิดขึ้นหลังจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไปตลอด
5. เมื่อมีเพศสัมพันธ์กันแล้ว จะทำให้หมดความรู้สึกเคารพหรือให้เกียรติในตนเองไป
6. มีความกลัวที่เกิดจากการถูกจับได้ โดยโรงเรียน พ่อแม่ ตำรวจ ญาติหรือเพื่อน
7. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส บางทีจะทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลสองคนแน่นหนึ่กันไปในทางเรื่องเพศมากเกินไป มิได้เห็นว่าเป็นเพื่อนอย่างแท้จริง
8. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส คนในสังคมมองว่าเป็นสิ่งที่ผิดต่อศีลธรรม โดยความคิดเห็นจะลงที่เด็กหญิงมากกว่าเด็กชาย

10. การอบรมเลี้ยงดูแบบกำหนดและควบคุมพฤติกรรมในเรื่องเพศของสังคมไทย

นันทวัน สุชาโต (2516 : 118) ได้กล่าวเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเพณีการอบรมเลี้ยงดูแบบกำหนดและควบคุมพฤติกรรมในเรื่องเพศ ไว้ดังนี้

ลักษณะทั่วไปของเยาวชน เมื่อเริ่มเข้าสู่วัยรุ่น ความสนใจในเรื่องเพศเริ่มเห็นชัด เพราะเป็นวัยที่ร่างกายมีความเจริญเติบโตเต็มที่ ตามวิถีธรรมชาติ มีอารมณ์รุนแรง อยากรู้ อยากเห็นและอยากทดลองเรื่องเพศมากขึ้น เนื่องจากแรงผลักดันทางธรรมชาติของจิตใจ ที่กำหนดให้มีความเจริญเท่าเทียมผู้ใหญ่ เริ่มสนใจเพศตรงข้าม แต่หญิงจะมีพัฒนาการเร็วกว่าชาย

ทัศนะทางศาสนาถือว่าความรักและเรื่องเพศ เป็นส่วนหนึ่งของปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ เมื่อร่างกายเติบโตก็จะแสดงความต้องการตามธรรมชาติออกมา ใจจะเป็นตัวการที่จะหาผู้รับสนองความต้องการ ความรักต้องมีขึ้นเพื่อสนองความต้องการของธรรมชาติแห่งร่างกาย วัยรุ่นหนุ่มสาวจึงมีปัญหาในการแสวงหา ตามหลักการและความเป็นจริงแล้ว ความรู้สึกเรื่องรัก ย่อมเปลี่ยนแปลงไปตามระดับอายุ เช่น เด็กเล็กๆรักตัวเอง โตขึ้นรักเพื่อนเพศเดียวกัน วัยรุ่นหรือวัยหนุ่มสาวจะมีความรู้สึกรักเพื่อนต่างเพศ จิตใจของเด็กวัยนี้ต้องการอย่างยิ่งที่จะเป็นอิสระ และมีเสรีภาพที่จะไปกับเพื่อนๆเป็นกลุ่ม และแสดงให้เห็นว่าสามารถทำอะไรได้อย่างผู้ใหญ่ ซึ่งบางครั้งผู้ใหญ่ก็มองเห็นว่าสามารถอย่างแผลงและน่าขัน เช่น การแต่งกายและการไว้ผม การมีคู่รักในวัยเดียวกันโดยถือเป็นแฟชั่นนิยม เป็นต้น พฤติกรรมเหล่านี้อาจแสดงให้เห็นถึงสภาพความเป็นจริงทางสังคม ปัจจุบันที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาความคิด ค่านิยม ทัศนคติของเยาวชน บางกลุ่มให้สอดคล้องกับสังคมสมัยใหม่ แต่อาจขัดแย้งกับขนบธรรมเนียมประเพณีที่คนรุ่นเก่ายึดถืออยู่และบางครั้งอาจถือเป็นพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานที่สังคมกำหนด เพราะเด็กปัจจุบันเป็นเด็กรู้มากและตื่นตัวทุกๆทาง เร็วกว่าที่เคยกำหนดไว้

พฤติกรรมทางเพศ ในที่นี้จะถือเอาพฤติกรรมทางเพศ ที่เยาวชนแสดงออกเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา เช่น การนัดพบเพื่อนต่างเพศ การมีความสัมพันธ์ทางเพศ เป็นต้น

ทัศนคติและการอบรมในเรื่องเพศของสังคมไทยต่อผู้หญิงรุนแรงเข้มงวดมาก มีกฎเกณฑ์และระเบียบเคร่งครัด หญิงต้องมีขอบเขตของความประพฤติที่ยึดถือกันว่าดี สมควรและถูกต้องตามสายตาของสังคมสมัยนั้น วรรณคดี สุภาษิต หรือนวนิยายที่ประพันธ์ขึ้น จะสะท้อนให้เห็นแนวความคิดและอุดมคติที่สังคมยึดถือ เช่น สุนทรภู่กวีเอกของไทย “อย่าคบพวกหญิงพาลสันดานชั่ว ที่แต่งตัวไว้จืดจางผิดส่วน สุริย์ฉายน่ายกล้อยเทียวลอยนวล เป็นเชิงชวนพวกเจ้าเขารู้กลพอรุ่งเช้าเฝ้าแต่มองส่องกระจอก ให้เวียนนวกหัววันละพันหน แต่การงานแล้วชี้คร้านเป็นกังวล แต่งแต่ตนมิได้วันสักเวลา” แสดงว่าบิดามารดาต้องการให้ลูกผู้หญิงอยู่กับเหย้าเฝ้ากับเรือนทำงานบ้านไม่แต่งตัวเก๋งามหรือเที่ยวนอกบ้านตามลำพัง หญิงที่ดีต้องปฏิบัติตามกรอบประเพณี

หญิงไทยถูกอบรมอย่างเข้มงวดเกี่ยวกับการติดต่อกับเพศตรงข้าม ครอบครัวที่มีลูกสาวต้องระมัดระวังชื่อเสียงและการนิทาของเพื่อนบ้าน มีวลีที่ว่า “ มีลูกสาวเหมือนมีส้วมอยู่หน้าบ้าน ” ต้องรักษาความสะอาดอยู่เสมอ ซึ่งแสดงถึงความไม่เป็นตัวของตัวเองกลัวการนิทาของเพื่อนบ้าน ดังสุภาษิตสอนหญิงตอนหนึ่งว่า “ แม้นลูกดีก็จะมีศรีสง่า ญาติวงศ์พงศ์ก็ฟ้องใส ถึงเพื่อนบ้านฐานถิ่นที่ใกล้ไกลก็มีใจสรรเสริญเจริญพร จงรักนวลสงวนงามห้ามใจไว้ อย่าหลงไหลใจคำที่พร้าสอน คิดถึงหน้าบิดาและมารดร อย่ารีบร้อนเร็วนักมักไม่ดี เมื่อสุกงอมหอมหวลจึงควรหล่น อยู่กับต้นอย่าให้พรวดไปจากที่ อย่าชิงสุกก่อนห่ามไม่งามดี เมื่อบุญมีคงจะมออย่าปรารมณ ” ซึ่งให้เห็นถึงค่านิยมในเรื่อง “ความเป็นกุลสตรี” “ รักนวลสงวนตัว ” เชื้อในเรื่องบุพเพสันนิวาส การแต่งงานเป็นไปโดยถูกต้องตามประเพณีและระเบียบกฎเกณฑ์ของวิถีธรรมชาติ ผู้ใหญ่ไทยจะระวังในเรื่องพฤติกรรมทางเพศระหว่างหญิงชายก่อนการสมรส สังคมไทยถือมาก โดยเฉพาะฝ่ายหญิงจะประจักษ์พยานทางร่างกายอย่างชัดเจน จะมีปฏิกิริยาตอบโต้ทางสังคมอย่างรุนแรง ตรงข้ามกับฝ่ายชายซึ่งถือเป็นเรื่องไม่เสียหาย เท่ากับเป็นค่านิยมที่ยึดมั่นในความบริสุทธิ์ของหญิงเพียงฝ่ายเดียว และคาดว่ายังคงมีอิทธิพลจนถึงปัจจุบัน เพราะชายส่วนใหญ่ยังไม่กว้างพอที่จะปฏิเสธเรื่องนี้ เนื่องจากสังคมถือว่าหญิงต้องเป็นแม่และเมียที่ดีของครอบครัว ไม่ควรต่างพร้อย โอกาสในการแต่งงานของหญิงไทยมีเพียงครั้งเดียว เฉพาะสังคมชนบทยังไม่ยอมรับการหย่าของหญิงเมื่อแต่งงานแล้วไม่มีโอกาสแต่งงานกับคนอื่น เช่น ปฏิกิริยาต่อ “หญิงสามชั่ว” ไม่สมควรคบค้าสมาคมด้วย เรื่องอายุก็นำมาพิจารณาด้วยชายไม่ควรแต่งงานกับหญิงที่แก่กว่า หรือแต่งงานมาแล้ว และหญิงไม่แต่งงานกับชายที่อ่อนกว่าเพราะเชื่อว่าหญิงแก่เร็ว จึงเป็นความไม่เท่าเทียมกันของหญิงและชาย ทั้งทางสังคมและทางกฎหมายในชนบทยังต้องมีเรื่อง การหนีตามกัน พิธีขอขมา การจัดเถาแก่ม่าสู่ขอ เป็นเรื่องตามปกติของชีวิตเขา ผู้หญิงอาจมีโอกาสดูคุยกับเพื่อนต่างเพศได้บ้าง บางโอกาส เช่น วันที่มีพิธีทางศาสนา หรือ ครุชสงกรานต์ต่างๆ ซึ่งนานๆจะมีสักครั้ง บิดามารดาจะอนุญาตให้บุตรหลานไปเที่ยวงานเพื่อร่วมทำบุญได้ โอกาสนี้เองที่ทำให้หนุ่มสาวที่ชอบพอรักใคร่กัน ได้พบปะกันและอาจจะนัดพบกันในครั้งต่อไปโดยไม่ให้พ่อแม่รู้เห็น อย่างไรก็ตามพิธีและความเชื่อต่างๆเหล่านี้ต่างกันไปในแต่ละภาค ระดับของความเข้มงวดขึ้นอยู่กับคุณค่าต่างๆ การปฏิบัติและประเพณีของวัฒนธรรมย่อยของสังคมซึ่งเด็กหญิงเป็นสมาชิกอยู่ ตัวอย่างเช่น ภาคต่างๆของไทย เด็กหญิงจะถูกปฏิบัติแตกต่างกันไป

กล่าวโดยทั่วไป ประเพณีการนัดพบและเที่ยวตามลำพังกับเพื่อนต่างเพศของหญิงไทยสมัยก่อนไม่เป็นที่รู้จักของคนไทย การเลือกคู่ครองจึงเป็นหน้าที่ของผู้ใหญ่ทั้งสองฝ่ายจัดหาให้ตามความเหมาะสม โดยไม่มีการโต้แย้ง เพราะหนุ่มสาวไม่มีโอกาสพบปะกันตามลำพัง จนยึดเอาความรักเป็นเกณฑ์หรือแม้จะมีความรัก ก็ไม่กล้าถือความรักเป็นสรณะ หรือตามใจตัวเอง

เป็นใหญ่กว่าความเห็นชอบของพ่อแม่ได้ ผู้ใหญ่จะยึดถือคติที่ว่าอยู่กับไปแล้วก็รั้งกันไปเอง เป็นประเพณีการคลุมถุงชน ที่ใช้ควบคุมพฤติกรรมทางเพศ ที่เน้นความเข้มงวดเฉพาะฝ่ายหญิง ลูกเปรียบเสมือนสมบัติชิ้นหนึ่งของพ่อแม่ ซึ่งจะหยิบยกให้ใครก็ได้ถ้าเห็นว่าสมควรและเหมาะสม โดยอาจจะยึดค่านิยมความขยันของชายหนุ่มที่มาสมัครเป็นเขย เพราะสังคมไทยเป็นสังคมเกษตร ต้องการแรงงานมาช่วย จึงมักได้ยินเสมอว่า “ มีพร้ามาเล่มเดียวก็พอ ” ถ้าเป็นคนขยันและเป็นคนสุก คือบวชเรียนแล้ว พ่อแม่ฝ่ายหญิงจะเป็นผู้เลือกทางในการดำเนินชีวิตให้บุตรสาวเมื่อถึงเวลาที่จะมีเหย้ามีเรือน โดยถือคตินิยมว่าการแต่งงานคือการมีหลักฐาน หรือการเป็นฝั่งเป็นฝา หญิงต้องตกไปอยู่ในความดูแลเลี้ยงดูและเชื่อฟังสามี จะเห็นได้ในพิธีส่งตัวเจ้าสาว ผู้หญิงสมัยก่อนไม่ได้รับโอกาสให้เรียนหนังสือ เพราะผู้ใหญ่กลัวว่าถ้าอ่านออกเขียนได้ จะสามารถเขียนเพลงยาวถึงผู้ชายได้หญิงที่คิดตามแบบฉบับกุลสตรี จึงไม่ควรแสดงออกถึงความพอใจเพศตรงข้าม ถือเป็นเรื่องน่าอายชายเพียงฝ่ายเดียวที่จะแสดงออกหรือเป็นฝ่ายเสนอ หญิงถูกจำกัดให้ต้องเก็บกอดความรู้สึก เฉพาะเป็นฝ่ายสนองตอบเท่านั้น

ทัศนคติต่อเรื่องเพศ เริ่มเปลี่ยนหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 มีการติดต่อกับตะวันตก โดยเฉพาะอเมริกาและยุโรป จึงได้รับอิทธิพลของปัจจัยหลายด้าน เช่น ผลสะท้อนจากแนวความคิดตะวันตกในเรื่องการศึกษาแบบสหศึกษาทำให้คุ้นเคยต่อการสมาคมกับเพศตรงข้ามและมีแนวโน้มที่จะเลือกคู่ครองให้สอดคล้องกับรสนิยมมากขึ้น การสื่อสารมวลชนช่วยเผยแพร่วัฒนธรรมและค่านิยมต่างๆของสังคมตะวันตก สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อสังคมไทยทั้งทางตรงและทางอ้อมทำให้ขนบธรรมเนียมประเพณี อุดมการณ์ ค่านิยมแบบเฉพาะตัวของสังคมไทย ซึ่งยึดถือและถ่ายทอดกันมาหลายรุ่นอายุ ได้รับความกระทบกระเทือน สังคมไทยมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนจากสังคมเกษตรกรรม สังคมแบบอุตสาหกรรม ทำให้นิยมชมชอบการแก้ปัญหาด้วยตัวเอง โดยอาศัยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ การเชื่ออำนาจเหนือธรรมชาติ บุญ บาป ก็เสื่อมสรัทธาลงจากคนรุ่นใหม่ อันอาจก่อให้เกิดความขัดแย้งอย่างรุนแรงในระหว่างคน 2 ฝ่าย คือผู้ใหญ่ที่ยืนหยัดอยู่กับจารีตประเพณีเดิมอย่างมั่นคง กับ เด็กยุคใหม่ซึ่งรับวิทยาการและวัฒนธรรมใหม่ถ่ายทอดจากตะวันตก ซึ่งอาจแสดงคุณค่าและทัศนคติในการมีนัดและสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ ไม่สอดคล้องกับบรรทัดฐานของสังคม ที่กำหนดการเรียนรู้และเรื่องรักแยกออกจากกันอย่างเด็ดขาด โดยให้คำขวัญไว้ว่า “ อย่ารักวัยเรียน ” และอื่นๆ บางครั้งสังคมอาจมองรูปแบบการกระทำนั้นเป็นการทำลายขนบธรรมเนียมประเพณี แต่อันที่จริงการทำดังนั้นหรือการขัดแย้งดังกล่าว มิได้เป็นไปอย่างเต็มที่หรือรวดเร็วและรุนแรง เพราะเยาวชนส่วนใหญ่ยังคงสว่นท่าที ไม่แสดงออกในทางคัดค้าน หรือไม่เห็นด้วยกับค่านิยมหรือบรรทัดฐานของสังคมอย่างชัดเจน

* การศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส

1.1 ประเภทของมหาวิทยาลัย

ปาริฉัตต์ กรองจันทร์ (2539:72) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาต่อการมีเพศสัมพันธ์กับคนรักก่อนการแต่งงาน โดยทำการศึกษามหาวิทยาลัยเอกชน 2 แห่ง และมหาวิทยาลัยของรัฐบาล 2 แห่ง พบว่า นักศึกษาในสถาบันการศึกษาที่มีสภาพสังคมต่างกันจะมีพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์และทัศนคติต่างกันโดยนักศึกษาในสถาบันเอกชนมีพฤติกรรมและทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยของรัฐบาลซึ่งได้อธิบายเพิ่มเติมว่า เนื่องจากนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาจากต่างจังหวัดที่ต้องย้ายมาศึกษาในกรุงเทพฯ และมีการดำเนินชีวิตที่เป็นอิสระจากครอบครัวประกอบกับลักษณะการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยเอกชนไม่มีการบังคับควบคุมเข้มงวด นักศึกษาจึงมีเวลาว่างมากกว่า ส่งผลให้มีโอกาสมีเพศสัมพันธ์ได้มากกว่า

เนื่องจากประเภทของมหาวิทยาลัยมีงานวิจัยที่แยกเป็นของเอกชนและรัฐบาลมีการทำน้อยมาก ดังนั้นผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานว่า นักศึกษาที่ประเภทของมหาวิทยาลัยแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยแตกต่างกัน โดยนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในทางเห็นด้วยมากกว่าคณบดี นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐบาล

1.2 สาขาวิชาที่ศึกษา

ปาริฉัตต์ กรองจันทร์ (2539:73) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมทางเพศและทัศนคติของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาต่อการมีเพศสัมพันธ์กับคนรักก่อนแต่งงาน พบว่านักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาสายสังคมศาสตร์มีพฤติกรรมทางเพศและทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์สูงกว่านักศึกษาที่เรียนในสายวิชาบริหารธุรกิจ และในสายวิชาวิทยาศาสตร์ตามลำดับ โดยได้อธิบายว่า วิชาหลักต่างกันจะมีลักษณะของเนื้อหาวิชาแตกต่างกัน นักศึกษาที่เรียนในสายวิทยาศาสตร์จะต้องเรียนยากกว่า ใช้เวลาเรียนและศึกษาค้นคว้ามากกว่านักศึกษาที่เรียนสายสังคมศาสตร์ จึงมีโอกาสมักจะมีคนรักและมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์น้อยกว่านักศึกษาด้านบริหารธุรกิจและสายสังคมศาสตร์ตามลำดับ

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยเกี่ยวกับสาขาวิชาที่ศึกษาของนักศึกษา มีการศึกษากันน้อยมาก จากงานวิจัยที่ศึกษามาจะเห็นว่า สายวิทยาศาสตร์เป็นสาขาวิชาที่เรียนหนัก ใช้เวลาศึกษามากต้องทุ่มเทเวลาให้กับกิจกรรมการเรียน จึงมีเวลาว่างน้อย โอกาสในการมีเพศสัมพันธ์จึงน้อยลงไปด้วย ดังนั้นผู้วิจัยขอตั้งสมมติฐานการวิจัยว่า นักศึกษาที่ศึกษาสาขาวิชาแตกต่างกัน มี

ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยแตกต่างกัน โดยนักศึกษาสาขาที่ไม่ใช่สาขาวิชาทางวิทยาศาสตร์ มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยในทางเห็นด้วยมากกว่านักศึกษาสาขาทางด้านวิทยาศาสตร์

1.3 ระดับการศึกษา

ขนิษฐา โพชนุกูล (2522: 80-83) ได้ศึกษาทัศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่อพฤติกรรมทางเพศของหนุ่มสาวกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าวิทยาเขตเจ้าคุณทหารลาดกระบังจำนวน 492 คน เป็นชาย 276 คน หญิง 216 คน อายุ 15-23 ปี ผลปรากฏว่านักศึกษามีแนวโน้มที่จะเลือกคู่ครองที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันในการนับถือศาสนา ฐานะทางเศรษฐกิจ การศึกษา และบุคลิกภาพ ส่วนการประกอบอาชีพ ความต้องการ ความชอบ และอายุนั้นให้ความสำคัญต่อความคล้ายคลึงลงมาตามลำดับในด้านความสัมพันธ์ทางเพศ นักศึกษาในมหาวิทยาลัยมีทัศนคติต่อการถูกเนื้อต้องตัวกันนั้น สถานการณ์ที่เกิดในที่รโหฐาน ถูกต้องมากกว่าสถานการณ์ที่เกิดในที่สาธารณะ

(๔) สุมาลี โพธิ์ทอง (2528) ศึกษานักเรียนมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการทางเพศร้อยละ 55 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา และร้อยละ 56 ในโรงเรียนอาชีวศึกษา นักเรียนมัธยมศึกษาส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 16 ปี และนักเรียนอาชีวศึกษามีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 17 ปี

(๕) พิชิต พิทักษ์เทพสมบัติ และคณะ (2532) ศึกษาพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น พบว่าเยาวชนอายุระหว่าง 15-24 ปีที่ทำการศึกษาคอบว่ามีคนรักร้อยละ 61.1 และในกลุ่มนี้ร้อยละ 17.1 เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศที่ไม่ใช่หญิงบริการ โดยมีเพศสัมพันธ์กับคนรักร้อยละ 51.1

ศุภจรี วชิวิวัฒน์ (2533) ศึกษา นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งสายสามัญและสายอาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนชายเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 54 โดยร้อยละ 52 มีเพศสัมพันธ์กับคนรัก

(๖) ออฟเฟอร์ (ณัฐวดี วิจิธรรม. 2539 ; อ้างอิงมาจาก Offer. 1971: 40-48) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศในหมู่เด็กวัยรุ่น โดยวิธีการศึกษาระยะยาวจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาในระดับไฮสกูลชาย 73 คน หญิง 100 คน เริ่มต้นทำการศึกษาดังแต่กลุ่มยังเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จนกระทั่งจบไฮสกูล และเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยพบว่า ร้อยละ 80 ของกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสจะกระทำได้เมื่อจบไฮสกูลแล้วเพราะเกรงว่าจะมีการตั้งครรภ์ซึ่งเป็น

อุปสรรคในการศึกษา ร้อยละ 10 ของกลุ่มตัวอย่างเคยมีเพศสัมพันธ์เมื่อกำลังศึกษาอยู่ในปลายปีที่ 3 และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 30 เมื่อเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยในชั้นปีที่ 1 และเพิ่มเป็นร้อยละ 50 เมื่อศึกษาในมหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 3

ต่อมาในปี 1972 ฮอปกินส์ เซลินค์ และคานต์เนอร์ (Hopkins, Zelink and Kantner. 1972:34-49) ได้ทำการศึกษาเรื่องเพศสัมพันธ์ในเด็กวัยรุ่นโดยสุ่มตัวอย่างสตรีอเมริกันผิวขาวจำนวน 3,123 คน พบว่า ร้อยละ 11 ของกลุ่มตัวอย่าง มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสครั้งแรก เมื่ออายุ 15 ปี และร้อยละ 40 มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสเมื่ออายุ 20 ปี

การศึกษาของยังเกลวิช (Elbert. 1978:337; citing Yangkelovich. n.d.) พบว่า นักศึกษาดำรงระดับวิทยาลัย มีความเห็นว่า การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสนั้นเป็นเรื่องผิดศีลธรรม เป็นจำนวนร้อยละ 47 ในขณะที่นักศึกษาระดับวิทยาลัยมีความเห็นเช่นนี้เพียงร้อยละ 22 เท่านั้น

โรเซโร (Rosero. 1991:25-29) ได้ศึกษาเหตุการณ์ แนวโน้ม และปัจจัยกำหนดต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในคอสตาริกา โดยสัมภาษณ์สตรีที่อายุระหว่าง 15-24 ปี ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างจากทั่วประเทศ พบว่า สตรีอายุระหว่าง 17-19 ปี เป็นช่วงอายุที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสมากที่สุดประมาณ 10% และจะเพิ่มเป็น 38% เมื่ออายุครบ 20 ปี กล่าวคือ กลุ่มวัยรุ่นสตรีที่มีอายุน้อยมีแนวโน้มจะมีการเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสน้อยกว่าสตรีที่มีอายุมากกว่า

พูนผล สุวรรณพัฒน์ (2516:89-83) ได้ทำการศึกษาเรื่อง อิทธิพลของการศึกษาที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงจารีตประเพณีในครอบครัว และการสมรสในเขตเทศบาลจังหวัดสุรินทร์ จากประชาชนในเขตเทศบาลจังหวัดสุรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษาเห็นด้วยกับการเลือกคู่ครองด้วยตนเอง ขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา อาชีวศึกษา และมัธยมศึกษา เห็นด้วยกับการเลือกคู่ครองโดยบิดามารดา หรือผู้ใหญ่เป็นผู้พิจารณา จะเห็นได้ว่า ทศนคติในเรื่องเกี่ยวกับเพศนี้จะแตกต่างกันตามวัย

บุปผา สิมามรรพ์ (2517:29) ได้ศึกษาการเปลี่ยนแปลงค่านิยมของนิสิตคณะครูศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 180 คน พบว่านิสิตที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยมากกว่า 2 ปี มีค่านิยมทางความสัมพันธ์ระหว่างเพศชายหญิงแตกต่างจากนิสิตที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยน้อยกว่า 1 ปี จะเห็นได้ว่าค่านิยมของนิสิตแตกต่างกันไปตามวัยและระดับอายุ

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น จะพบว่านักเรียนที่วัยแตกต่างกันจะมีทัศนคติในการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานแตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัยรุ่นตอนปลายจะมีทัศนคติในการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานดีกว่าวัยรุ่นตอนต้น ดังนั้นจึงตั้งสมมติฐานว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในระดับ

ชั้นปีที่สูงกว่ามีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วย ในทางเห็นด้วยมากกว่านักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ต่ำกว่า

1.4 เพศ

การศึกษาของเกือกุล วงศ์บุญสิน และเขาวรัตน์ ปรปักษ์ขาม (2532) ที่ศึกษาทัศนคติของเยาวชนในเขตเมืองและเขตชนบท พบว่า ร้อยละ 90.7 ของกลุ่มเยาวชนที่ศึกษา ไม่เห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน สำหรับเพศหญิงมีอัตราส่วนสูงกว่า คือ ร้อยละ 98.0 ส่วนเยาวชนชาย ร้อยละ 83.9 ด้วยเหตุผลทางด้านศีลธรรม การเสียชื่อเสียง การเสียอนาคต และเป็นสถานะที่ยังไม่สมควรแก่เวลา สำหรับทัศนคติที่เห็นด้วยกับการที่หนุ่มสาวจะมีเพศสัมพันธ์กันก่อนแต่งงาน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเยาวชนชายที่เห็นด้วย คือร้อยละ 16.1 โดยให้เหตุผลว่าเป็นเรื่องเพศศึกษา

พิชิต พัทธภัยเทพสมบัติ และคณะ (2532) ศึกษาวิจัยเยาวชนอายุระหว่าง 15-24 ปี พบว่าร้อยละ 9.3 มีทัศนคติเห็นด้วยต่อการที่หนุ่มสาวจะมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน โดยให้เหตุผลว่าเป็นเรื่องเพศศึกษา ร้อยละ 50 และเป็นการปลดปล่อยทางเพศ ร้อยละ 12.6

จากการศึกษาจากนิสิตมหาวิทยาลัยนั้น รัชนิกร เศรษฐโชติและคณะ (2519 : 83) ได้ทำการศึกษากับนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยศึกษาพฤติกรรมและทัศนคติเกี่ยวกับการมีนัดกับเพื่อนต่างเพศ ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 521 คน พบว่านิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ส่วนมากเคยมีนัดกับเพื่อนต่างเพศมาแล้ว การมีนัดครั้งแรกเริ่มเมื่ออายุ 18 ปี ระหว่างการนัดพบไม่เคยกอดจูบกัน นิสิตมีทัศนคติที่ดีต่อการที่หนุ่มสาวได้มีโอกาสมีนัดกับเพื่อนต่างเพศ โดยเห็นว่าการกระทำเช่นนั้นเป็นสิ่งที่ไม่น่าละอาย และอาจเป็นประโยชน์ต่อตนเพราะทำให้มีโอกาสศึกษาพฤติกรรมและความคิดเห็นของเพศตรงข้าม มีโอกาสทดสอบความพึงพอใจของกันและกัน เห็นว่าผู้หญิงไม่จำเป็นต้องเป็นสาวพรหมจรรย์จนถึงวันแต่งงาน

✕ จากการศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นในเรื่องการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญในส่วนกลางของ นพดล ลิ้มสุรัตน์ (2521 : 210-261) พบว่านักเรียนชายและหญิงต่างก็เคยสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง โดยนักเรียนชายเคยทำมากกว่านักเรียนหญิง นอกจากนี้ยังพบว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองของนักเรียนชายใกล้เคียงกับนักเรียนหญิงคือ การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเริ่มกระทำเพราะค้นพบด้วยตนเอง วิธีผ่อนคลายความรู้สึกทางเพศที่ดีมากที่สุดในปัจจุบัน คือ การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับการไม่สำเร็จความใคร่ด้วยตนเองของนักเรียนหญิงนั้นพบว่า มีสาเหตุเพราะไม่ชอบคิดเรื่องราวทางเพศ ไม่ทราบวิธีทำ ไม่มีอารมณ์ทางเพศ หรือมีน้อย และคิดว่าไม่ใช่เรื่องจำเป็น สามารถอดกลั้นได้ ถ้านักเรียนมีความรู้สึกทางเพศเกิดขึ้นจะหลีกเลี่ยงความรู้สึกทางเพศ

โดยทำงานอดิเรกหรือพักผ่อน นักเรียนรู้สึกเฉยๆ และพอใจต่อการไม่สำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง และไม่เคียดที่จะสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองในโอกาสต่อไป

ระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์ (2526) ได้ศึกษาประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ร้อยละ 50 ของนักเรียนชายเคยมีเพศสัมพันธ์โดยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการทางเพศร้อยละ 69 นักเรียนหญิงเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 2

ชลอศรี แดงเปี่ยม และประยงค์ ลิ้มตระกูล (2526) ได้ศึกษาประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชายในระดับมัธยมศึกษาทั้งสายสามัญและสายอาชีพ ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ร้อยละ 53 ของนักเรียนชายเคยมีเพศสัมพันธ์ และร้อยละ 86 มีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการทางเพศ

ชวนชม สกลธวัช และคณะ (2529) ศึกษา นักเรียนอาชีวศึกษาแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่านักเรียนอาชีวศึกษามีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ร้อยละ 52 เป็นนักเรียนชาย ร้อยละ 74 ของนักเรียนชายที่ศึกษา และนักเรียนหญิง ร้อยละ 31 ของนักเรียนหญิงที่ศึกษา

สืบพงษ์ ไชยพรรค (2530) ศึกษา นักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดขอนแก่นพบว่า นักเรียนชายเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 62 ส่วนนักเรียนหญิงเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 12

จุฑามาศ นุชนาถ (2531) ศึกษาพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า นักเรียนชายเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 41 และนักเรียนหญิงร้อยละ 7 ในจำนวนทั้งหมดนี้ ร้อยละ 33 มีเพศสัมพันธ์กับคนรัก

เกื้อ วงศ์บุญสิน และเขาวรัตน์ ปรปักษ์ขาม (2532) ศึกษาพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนไทยในเขตเมืองและชนบท อายุระหว่าง 14-25 ปี พบว่า เยาวชนร้อยละ 52 เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการทางเพศ และร้อยละ 30 มีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพื่อนหญิง

อัญชลี คติอนุรักษ์ (2535) ได้ศึกษาพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ของนักศึกษาชายในวิทยาลัยอาชีวแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า นักศึกษาร้อยละ 54 ของกลุ่มตัวอย่างเคยมีเพศสัมพันธ์ ในจำนวนนี้ ร้อยละ 47 เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการทางเพศ ร้อยละ 42 มีเพศสัมพันธ์กับหญิงที่ไม่ใช่หญิงบริการทางเพศ โดยส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์กับหญิงจำนวน 1-2 คน

โรบินสัน คิงส์ และบอลสวีก (Robinson, King and Balswich. 1972:191-192) ศึกษา นักศึกษาระดับวิทยาลัย พบว่า ทั้งนักศึกษาชายและหญิงมีทัศนคติที่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสในช่วงปี 1970 มากกว่าช่วงปี 1965 ในกลุ่มตัวอย่างของการศึกษาในปี 1965 พบว่า 33% ของนักศึกษาชาย และ 70% ของนักศึกษาหญิง เชื่อว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสนั้นผิดศีล

ธรรมจรรยา ส่วนในปี 1970 นั้น มีเพียง 14% ของนักศึกษาชายและ 34% ของนักศึกษานหญิงที่รู้สึกว่าเป็นเรื่องขัดต่อศีลธรรม

ซาเรล (Russo. 1973:402-405; citing Sarrel. n.d.) ได้ศึกษาและสำรวจนักศึกษาในมหาวิทยาลัย พบว่า เพศเป็นตัวแปรหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศคือ ชายจะมีทัศนคติและพฤติกรรมทางเพศในทางบวกมากกว่าหญิง และเห็นดีกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสมากกว่าหญิง การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสครั้งแรกของชายมักไม่ใช่กับคู่รักและคู่นั้น แต่สำหรับหญิงมักจะมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสครั้งแรกกับชายคนรัก และไม่ค่อยจะสำส่อนมากนัก

เจอซิล (Dacey. 1979:220; citing Jersild. n.d.) ได้ศึกษาวัยรุ่นที่เป็นนักศึกษาพบว่า นักศึกษาชายมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ร้อยละ 75 ส่วนนักศึกษานหญิงมีเพียงร้อยละ 30 เท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ คริสเตนเซน (Christensen) และเกรก (Gregg) ซึ่งศึกษาในปี 1970 พบว่า 1 ใน 2 ของนักศึกษาชายเห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส และ 3 ใน 4 ของนักศึกษาชายต้องการแต่งงานกับสาวบริสุทธิ์มากกว่า

รัชณี วิเศษสังข์ (2518:70-72) ได้ศึกษาจรรยาวิพากษ์ของเด็กวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิง ตามลักษณะของสถานการณ์เพศในแต่ละสถานการณ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-5 จาก 4 โรงเรียน จำนวน 418 คน ผลการศึกษาพบว่า เด็กวัยรุ่นชายและหญิงมีจรรยาวิพากษ์เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิงในทุกสถานการณ์ โดยวัยรุ่นชายจะมีจรรยาวิพากษ์ต่อพฤติกรรมต่างๆว่า ถูกต้องเหนือกว่าเด็กหญิงในทุกสถานการณ์ ยกเว้น 2 สถานการณ์คือ ชายหญิงรักกันไม่ถูกเนื้อต้องตัวกัน และชายหญิงนัดพบกันอย่างเปิดเผยนั้น วัยรุ่นหญิงมีจรรยาวิพากษ์ต่อเรื่องทั้งสองนี้สูงกว่าวัยรุ่นชาย ในเรื่องเพศของผู้กระทำพฤติกรรมนั้น วัยรุ่นมีจรรยาวิพากษ์ว่าพฤติกรรมของชายถูกต้องกว่าพฤติกรรมของหญิงในทุกกรณี

การศึกษาของอุทิศ เชาวลิต (2521:104) โดยศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับการสมรสของนักศึกษาโรงเรียนสารพัดช่างในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ในโรงเรียน สารพัดช่างไม่เห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส แต่นักศึกษาชายมีแนวโน้มเห็นด้วยมากกว่านักศึกษานหญิง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ขนิษฐา โพชนุกูล (2522:123) ที่พบว่า นักศึกษานหญิงส่วนใหญ่ร้อยละ 68.10 เห็นว่า พฤติกรรมดังกล่าวเป็นเรื่องเสียหาย ในขณะที่นักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 59.42 เห็นว่าไม่ใช่เรื่องเสียหาย และอีกร้อยละ 54.55 เห็นว่าเป็นเรื่องน่าทลลง

การศึกษาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเรื่อง Family Planning of Chulalongkorn University Students พบว่า นิสิตร้อยละ 50-76 ไม่เห็นด้วยกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส และนิสิตชายมีแนวโน้มเห็นด้วยมากกว่านิสิตหญิง (จริยา พงศ์วิวัฒน์. 2526:22)

พรทิพย์ วงศ์เพชรสง่า (2528:52) ศึกษาการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักศึกษามหาวิทยาลัย พบว่า นักศึกษามีแนวโน้มยินยอมให้ผู้ชายและผู้หญิงมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากขึ้นตามสถานภาพของความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง เช่น ยินยอมให้ฝ่ายชายและฝ่ายหญิงที่มีคู่นั้นสามารถถอดจุก เล้าโลม และมีเพศสัมพันธ์กันได้มากกว่าฝ่ายชายและฝ่ายหญิงที่เป็นคู่รักกัน

สรุปจากผลการวิจัยเกี่ยวกับตัวแปรเพศ ส่วนใหญ่จะพบว่าเพศชายมีทัศนคติในการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสแตกต่างจากเพศหญิง จึงนำไปสู่สมมติฐานในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนที่มีเพศแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสแตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพศชาย จะมีทัศนคติในการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสในทางเห็นด้วยมากกว่าเพศหญิง

1.5 สถานที่พักอาศัย

สภาพที่พักอาศัยและบุคคลแวดล้อมอาจมีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาจากการศึกษาของเรณู เจริญศรี (2525: 47-48) ในเรื่องทัศนคติของนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงจำนวน 1113 คน จาก 12 วิทยาลัย พบว่า นักเรียนที่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดามีทัศนคติที่ค่อนข้างคัดค้านเกี่ยวกับการคบหาสมาคมกับเพื่อนต่างเพศ การวางตัวต่อเพศตรงข้าม และการปฏิบัติตนต่อกันของชายและหญิงในฐานะต่างๆ เช่นเดียวกับนักเรียนที่พักอยู่กับญาติและนักเรียนที่พักอยู่หอพักหรือบ้านเช่า ส่วนนักเรียนที่พักอยู่ที่อื่นๆ นั้นมีทัศนคติไปในทางสนับสนุน ทั้งนี้ อาจเนื่องจากว่า นักเรียนที่พักอยู่ที่อื่นๆ นั้นมีอิสระในการปกครองตนเองจึงมีโอกาที่จะคบหาสมาคมกับเพื่อนต่างเพศได้มากกว่านักเรียนที่อยู่กับบิดามารดาหรือญาติซึ่งจะถูกควบคุมความประพฤติให้อยู่ในสายตาของผู้ใหญ่ จึงสามารถสรุปได้ว่าสถานที่พักของนักเรียนมีอิทธิพลต่อทัศนคติเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง

การศึกษาของชลอศรี แดงเปี่ยม และประยงค์ ลิ้มตระกูล (2526) ศึกษาเรื่องปัจจัยส่งเสริมพฤติกรรมทางเพศที่มีผลต่อการเจ็บป่วยเป็นกามโรคของเด็กวัยรุ่นน อำเภอมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า นักเรียนวัยรุ่นที่พักอยู่กับบิดามารดา และญาติมีพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชืือกามโรคน้อยกว่านักเรียนที่พักอาศัยกับบุคคลอื่น

พรทิพย์ วงศ์เพชรสง่า (2528:55) ศึกษาเรื่องการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษามหาวิทยาลัย จำนวน 568 คน พบว่านักศึกษาที่อยู่หอพัก แฟลต และบ้านเช่า ยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสสูง ร้อยละ 37 ในขณะที่นักศึกษาที่อยู่กับบิดามารดา มีการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสสูง ร้อยละ 32.6 แสดงให้เห็นถึงแนวโน้มที่นักศึกษาที่อาศัยอยู่

ตามหอพัก แฟลต และบ้านเช่ายินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสสูงกว่านักศึกษาที่อยู่กับบิดามารดา

ปราโมทย์ ประสาทกุล และคณะ (2530) ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มวัยรุ่นที่ไม่ได้พักอาศัยอยู่กับพ่อแม่หรือญาติ กับวัยรุ่นที่พักอาศัยอยู่กับพ่อแม่หรือญาติ พบว่าอัตราามีเพศสัมพันธ์ คิดเป็น 4:1

สุภจริย์ วชิวิวัฒน์ (2533) ศึกษาเรื่อง ความรู้ ทักษะ ทักษะการตัดสินใจเกี่ยวกับพฤติกรรมเรื่องเพศและโรคเอดส์ของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในกรุงเทพมหานคร พบว่านักเรียนที่มีที่พักอาศัยต่างกันจะมีประสบการณ์ทางเพศแตกต่างกัน นักเรียนที่ไม่ได้พักอาศัยอยู่กับบิดามารดาและญาติ จะมีประสบการณ์ทางเพศสูงกว่านักเรียนที่อาศัยอยู่กับบิดามารดาหรือญาติ

อัญชลี คติอนุรักษ์ (2535) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ของนักศึกษาชายวิทยาลัยอาชีวศึกษาแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่านักศึกษาที่พักอาศัยอยู่กับเพื่อน บ้านเช่า หรือหอพัก มีเพศสัมพันธ์มากกว่านักศึกษาที่อาศัยอยู่กับบิดามารดาและญาติพี่น้อง

จากการศึกษาวิจัยจะพบว่า สถานที่พักอาศัยมีอิทธิพลต่อทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียน เนื่องจากนักเรียนที่ไม่ได้อยู่กับบิดามารดามักจะมีอิสระในการกระทำการกิจกรรมต่างๆ ขาดคนดูแลเอาใจใส่ ตักเตือน อาจจะนำไปสู่พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสได้ จึงตั้งสมมติฐานว่า นักศึกษาที่มีสถานที่พักอาศัยแตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่พักอยู่กับญาติหรืออยู่ตามลำพังจะมีทัศนคติในการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสในทางเห็นด้วยมากกว่านักศึกษาที่มีสภาพการพักอาศัยกับบิดามารดา

1.6 สภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดา

นักศึกษาที่มีครอบครัวอบอุ่นสมบูรณ์ มีทั้งบิดามารดาอยู่ด้วยกัน จะมีโอกาสได้รับการสั่งสอน อบรม ความรัก ความเอาใจใส่ และก่อให้เกิดการพัฒนาทั้งทางร่างกายและจิตใจไปในทางที่เหมาะสม โดยเฉพาะวัยรุ่นที่อยู่ในวัยอยากรู้ อยากเห็นและอยากทดลองเรื่องเพศ

หลวงวิจิตรวาทการ กล่าวถึงความสำคัญของครอบครัวไว้ว่า ครอบครัวมีความสำคัญที่สุดในชีวิตของมนุษย์เรา ไม่ใช่สำคัญแต่เพียงชีวิตของคนเป็นคนๆ เดียวในครอบครัวก็เป็นสุขและสังคมก็เป็นสุขด้วยการวางรากฐานแห่งความเจริญของสังคมในอนาคต ซึ่งจะต้องขึ้นอยู่กับการมีครอบครัวที่ดี (ปาริฉัตต์ ครอบงันต์. 2539)

จุฑามาศ นุชนาด (2531) ศึกษาเรื่องการมีเพศสัมพันธ์และการคุมกำเนิดของกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ ในจังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า นักเรียนวัยรุ่นที่บิดามารดาหย่าร้างกัน มีอัตราการมีเพศสัมพันธ์สูงกว่านักเรียนวัยรุ่นที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน

สุกจิ วจิวิวัฒน์ (2533) ศึกษาเรื่องความรู้ ทักษะคิด ประสิทธิภาพเกี่ยวกับเรื่องเพศและโรคเอดส์ของนักเรียนชาย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนชายที่สถานภาพสมรสของบิดามารดาต่างกัน จะมีประสิทธิภาพทางเพศต่างกัน โดยที่นักเรียนที่บิดามารดาไม่ได้อยู่ด้วยกันจะมีประสิทธิภาพทางเพศสูงกว่านักเรียนที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน

อัญชลี คติอนุรักษ์ (2535) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการเกิดเชื้อเอดส์ของนักศึกษาชายวิทยาลัยอาชีวศึกษาแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่านักศึกษาที่บิดามารดาไม่ได้อยู่ด้วยกัน หย่าร้างหรือแยกทางกัน มีเพศสัมพันธ์มากกว่านักศึกษาที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน

ฝน แสงสิงแก้ว (2524: 35-36) ได้กล่าวถึงความสำคัญของครอบครัวไว้ว่าความผูกพันรักใคร่ในครอบครัว เป็นรากฐานของความสุขในชีวิต เป็นรากฐานของความเป็นปึกแผ่นแห่งสังคมของประเทศชาติ บ้านเมือง และของโลก ในที่สุดสังคมต้องตั้งต้นมาจากครอบครัว ถ้าครอบครัวแตกแยกหรือครอบครัวขาดความรักใคร่ผูกพันต่อกัน ชีวิตในสังคมก็จะแตกแยกเป็นเงาตามตัว

ดังนั้นสถานภาพครอบครัวเป็นสถาบันพื้นฐานของสังคมมนุษย์ที่มีบทบาทสำคัญในการให้ความรัก การอบรมเลี้ยงดูให้มีพัฒนาการทั้งทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม จะเห็นว่าเด็กเล็กที่ได้รับการเลี้ยงดูมาในครอบครัวเช่นใด เด็กก็จะได้รับอิทธิพลทางด้านความประพฤติและทัศนคติเช่นเดียวกับครอบครัว

คอตแทม (ณัฐวดี วิจิธรรม. 2539 ; อ้างอิงมาจาก Cottam. 1982) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “Family Structure and Delinquency : The Impact of the Broken Home” วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างของครอบครัวกับพฤติกรรมเหลวไหลโดยทำการศึกษาเฉพาะครอบครัวแตกแยก กลุ่มตัวอย่างเป็นยูวอาชญากรจาก Denver, Colorado, Seattle และ Washington จำนวน 1,411 คนและญาติของยูวอาชญากรจาก Seattle อีกจำนวน 612 คน ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจะตรวจสอบถึงสภาพความขัดแย้งของสภาพชีวิตสมรสในครอบครัว อาชีพของมารดา ทักษะคิดของมารดาต่อบทบาททางเพศของสามีและภรรยา ความมุ่งหวังของมารดา เพื่อนำมาวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์อันดีระหว่างเด็กและผู้ปกครอง ผลการวิจัยพบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัวแตกแยกกับพฤติกรรมเหลวไหล เด็กที่มาจากครอบครัวแตกแยกจะมีพฤติกรรมดังกล่าวมากกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีพฤติกรรมสมบูรณ์ (Intact) และการทดสอบถึงข้อคำถาม

เกี่ยวกับสภาพความขัดแย้งของชีวิตสมรสภายในครอบครัว อาชีพของมารดา ทักษะของมารดา ต่อบทบาททางเพศของสามีและภรรยา พบว่า ไม่มีความน่าเชื่อถือที่จะเป็นตัวทำให้เกิดพัฒนาการของความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับผู้ปกครอง

ชุมมาศ กัลยาณมิตร (2530 : 132) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติเกี่ยวกับการประพฤตินอไม่เหมาะสมกับสภาพ และวัยของนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าสถานภาพสมรสของบิดามารดาที่แยกกันอยู่หรือมีเพียงบิดาหรือมารดาเป็นสิ่งสำคัญต่อการประพฤตินอไม่เหมาะสมกับสภาพและวัยเป็นอย่างยิ่ง

อาจกล่าวได้ว่าสภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดาน่าจะมีความสัมพันธ์กับโอกาสในการมีเพศสัมพันธ์ของนักศึกษา โดยที่นักศึกษาที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันน่าจะมีพฤติกรรมทางเพศน้อยกว่าดังนั้นจึงตั้งสมมติฐานว่านักศึกษาที่บิดามารดาเสียชีวิตและบิดามารดาแยกกันอยู่มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในทางเห็นด้วยมากกว่านักศึกษาที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน

1.7 การรับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจของนักศึกษา

ปาริฉัตร ครองจันทร์ (2539:73) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมทางเพศและทัศนคติของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานกับคนรัก พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนมากจะมีพฤติกรรมและทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานดีกว่านักศึกษาที่มีรายได้น้อย โดยอธิบายว่านักศึกษาที่มีรายได้มากกว่าย่อมมีโอกาสและปัจจัยในการใช้จ่ายเพื่อกิจกรรมบันเทิงเริงรมย์ สังสรรค์ พาแฟนไปเที่ยว และอาจเกี่ยวข้องในกิจกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้มากกว่า

นงลักษณ์ เอมประดิษฐ์ (2521) ศึกษาเรื่องสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์กับปัญหาการโรคและงานระบาดวิทยา พบว่า ผู้มีรายได้มากมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์มากกว่าผู้ที่มีรายได้น้อย ทั้งนี้มีส่วนสนับสนุน คือ โอกาสและสถานการณ์

จุฑามาศ นุชนารถ (2531) ศึกษาเรื่องการมีเพศสัมพันธ์และการคุมกำเนิดของนักเรียนวัยรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญในจังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า นักเรียนที่ได้ค่าใช้จ่ายต่างกันจะมีประสบการณ์ทางเพศที่แตกต่างกัน โดยนักเรียนที่ได้รับค่าใช้จ่ายมากกว่า จะมีประสบการณ์ทางเพศมากกว่า นักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายต่ำกว่า

อัญชลี คติอนุรักษ์ (2535) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ของนักศึกษาชายวิทยาลัยอาชีวศึกษาแห่งหนึ่ง ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่านักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนสูงกว่า จะมีประสบการณ์ทางเพศสัมพันธ์สูงกว่านักศึกษาที่รายได้ต่อเดือนต่ำ

จากการศึกษางานวิจัยที่กล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยขอตั้งสมมติฐานว่า นักศึกษาที่มีการ รับประทานอาหารเสริมธัญพืชอยู่ในระดับเหลือใช้ มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในทางเห็นด้วยมากกว่า กว่านักศึกษาที่รับประทานอาหารเสริมธัญพืชอยู่ในระดับขาดแคลน

1.8 การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมในเรื่องพฤติกรรมทางเพศ

ดวงเดือน พันธุมนาวินและคณะ. (2518: 11) กล่าวถึงการอบรมเลี้ยงดูแบบ ควบคุมว่า หมายความว่า การออกคำสั่งให้เด็กทำตามและมีผู้ใหญ่คอยตรวจตราใกล้ชิดว่าเด็กทำ ตามที่ตนต้องการหรือไม่ ถ้าเด็กไม่ทำตามก็จะลงโทษเด็ก ส่วนการควบคุมน้อย หมายถึงการ ปลดปล่อยให้เด็กตัดสินใจเองว่าควรหรือไม่ควรทำอะไร และเปิดโอกาสให้เด็กเป็นตัวของตัวเองบ่อย ครั้ง โดยไม่เข้าไปยุ่งกับเด็กมากนัก ผู้ใหญ่ไทยมักเข้าใจสับสนเกี่ยวกับการควบคุมเด็กและการทำ ตนใกล้ชิดกับเด็กสองวิธีนี้ต่างกัน

จากการประมวลผลการวิจัยในต่างประเทศหลายครั้ง (ใจทิพย์ พวงทอง. 2540; อ้างอิงมาจาก Becker. 1964; Hower. 1980 and Lewis. 1981) ทำให้สามารถสรุปได้ว่า การควบคุม มากหรือน้อย จะให้ผลดีต่อจิตใจของเยาวชนหรือไม่ขึ้นอยู่กับอายุและเพศของเด็ก โดยอาจกล่าวได้ ว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมมากนั้นมีประโยชน์ต่อเด็กเล็กจนถึงวัยรุ่นตอนต้น และมีประโยชน์ ต่อเด็กหญิงมากกว่าเด็กชาย นักวิจัยที่ศึกษาเด็กเล็กจะพบประโยชน์ต่อการควบคุมในปริมาณค่อนข้างสูง (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2528 ; อ้างอิงมาจาก Baumrind. 1966 and Baumrind and Black. 1967) ส่วนผู้ที่วิจัยวัยรุ่นตอนกลาง (ตั้งแต่อายุ 15 ปี) จะพบประโยชน์ของการควบคุมในปริมาณ น้อย (ใจทิพย์ พวงทอง. 2540 ; อ้างอิงมาจาก Leahy. 1981) ผลที่แสดงว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมมากมีประโยชน์ต่อเด็กจนถึงระยะวัยรุ่นตอนต้นนั้นก็ปรากฏเช่นเดียวกันในประเทศไทย กล่าว คือ วัยรุ่นไทยตอนต้นที่ถูกควบคุมมากเป็นผู้ที่มีความซื่อสัตย์ สัมมาคารวะ เอื้อเฟื้อ กตัญญู และยึด บาบปณู มากกว่าเด็กที่รายงานว่าถูกควบคุมน้อยอย่างเด่นชัด (สัปดาห์ลย์ พรศรีสมุทร และคณะ. 2524) อย่างไรก็ตามมีผู้ให้ความเห็นว่า การที่บิดามารดาใช้การควบคุมบุตรในปริมาณเท่าที่จำเป็น เพื่อให้บุตรเชื่อฟังและไม่ควบคุมในปริมาณที่มากเกินไป จะทำให้เยาวชนมีจริยธรรมสูงที่สุด (Lewis. 1981) นอกจากนี้ การควบคุมในปริมาณที่มากเกินไปในวัยรุ่นตอนกลางเป็นต้นไป อาจทำให้ผู้รับมีสุขภาพจิตเสื่อมและก้าวร้าวได้มาก (Becker. 1964)

ฉะนั้น จึงสรุปได้ว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมมากเหมาะสมในระยะก่อนวัยรุ่นและเหมาะสมสำหรับเด็กหญิง ส่วนการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมน้อย เหมาะสมในระยะวัยรุ่นเป็นต้นไป และเหมาะสมสำหรับเด็กชาย

รัชนี้ย วาริน (2531 : 5) ให้ความหมายของการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมเข้มงวด กวดขัน หมายถึง วิธีการปฏิบัติของพ่อแม่ หรือผู้ปกครองที่เด็กมีความรู้สึกว่าจะ ไม่ได้รับอิสระ เพราะ พ่อแม่หรือผู้ปกครองก้าวเข้าไปในเรื่องส่วนตัว และต้องการให้เด็กอยู่ในระเบียบวินัยเสมอ ทั้งในด้าน การทำงาน ความคิดเห็น การแต่งกาย การเรียน มารยาท ฯลฯ โดยยึดถือเอาความพอใจ และความ ต้องการของตนเป็นสำคัญ มีการออกคำสั่งให้เด็กทำตาม ถ้าเด็กไม่ทำตามก็จะลงโทษเด็กด้วย

โดยทั่วไปชายหญิง จะเริ่มคบกันตั้งแต่อยู่ในวัยรุ่น ต้องการเป็นอิสระจากบิดา มารดา วัยรุ่นจึงเริ่มมองหาเพศตรงข้ามที่ถูกต้อง (พรรณพิไล ศรีอาภรณ์. 2529 : 1) ความสัมพันธ์ ระหว่างชายและหญิงเป็นการพัฒนาทางด้านจิตใจตามปกติ ทำให้วัยรุ่นเริ่มมีความสนใจเพศตรง ข้าม คิดใฝ่ฝันถึงความสัมพันธ์ทางเพศขึ้น จนได้แสดงพฤติกรรมแห่งความสัมพันธ์ทางเพศออกมา ให้เห็น (สุชาติ โสมประยูร. 2521:2)

ใจทิพย์ พวงทอง (2540 : 40) ได้รวบรวมเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการอบรม เลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม โดยให้ความหมายของการเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมดังนี้ คือ เป็น การอบรมเลี้ยงดูที่บิดามารดาควบคุมทั้งพฤติกรรม ความคิด ทักษะ และความรู้สึกของเด็กโดย บิดามารดาจะออกคำสั่งหรือตั้งกฎเกณฑ์ให้ปฏิบัติตามเสมอ ถ้าไม่ปฏิบัติตามจะถูกลงโทษ

บล็อก และเอ็มเมอร์ริช (ควงเคื่อน พันธุมนาวัน. 2528 ; อ้างอิงมาจาก Block and Emmerich. 1977) กล่าวว่า การควบคุมหรือให้อิสระของบิดามารดาจะมีความเกี่ยวข้องกับพฤติ กรรมของบุตรโดยเฉพาะการขู่เข็ญและควบคุมจะมีผลยับยั้งพฤติกรรมในเด็ก เด็กจะเป็นคนสุภาพ และเชื่อฟังบิดามารดา ซึ่งดูเหมือนจะเป็นลักษณะที่ดีแต่เด็กจะมีลักษณะขี้อาย ประหม่าและพึ่งพาผู้อื่น

เฟา และเบลคิน (Faw and Belkin. 1989 : 387) กล่าวถึงการที่บิดามารดาควบคุมเด็กว่าถ้าเด็กได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปฏิเสธและควบคุม เด็กจะมีลักษณะขาดความเชื่อมั่น ลงโทษตนเองและหนีห่างจากสังคม

สรุปได้ว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมจะมีลักษณะขาด ความเชื่อมั่น ขี้อาย ประหม่า หงุดหงิด ถอยหนี และไม่ไว้วางใจผู้อื่น ซึ่งเป็นลักษณะของบุคลิก ภาพและการปรับตัวที่ไม่ดี

สมาน กำเนิด (2520) เปรียบเทียบการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาที่มีผลต่อ การปรับตัวของเด็ก กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 วัดการอบรมเลี้ยงดูโดยให้นักเรียน รายงานวิธีการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา โดยแบ่งการอบรมเลี้ยงดูออกเป็น 3 แบบ คือแบบ ปล่อยปละละเลย แบบเข้มงวดกวดขัน และแบบประชาธิปไตย ผลพบว่า เด็กที่ได้รับการเลี้ยงดู แบบประชาธิปไตยปรับตัวดีกว่าเด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยและแบบเข้มงวดกวด

ชั้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย และแบบเข้มงวด ปรับตัวไม่แตกต่างกัน

พวงสร้อย วรกุล (2522) เปรียบเทียบสภาพปัญหาในการปรับตัวของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในการปรับตัวกับบรรยากาศด้านการเรียนการสอน เพื่อน สภาพภายใน ครอบครัวและกับครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 1-3 วัด การอบรมเลี้ยงดูโดยให้นักเรียนเป็นผู้รายงานวิธีการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา โดยแบ่งการอบรมเลี้ยงดูออกเป็น 3 แบบ คือ แบบปล่อยปละละเลย แบบเข้มงวดกวดขันและแบบประชาธิปไตย ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกันมีการปรับตัวแต่ละด้านและการปรับตัวโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย และแบบเข้มงวดกวดขัน มีปัญหาในการปรับตัวโดยรวมและทุกๆด้าน มากกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

ดี-แมน และไวน์สไตน์ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2518 ; อ้างอิงมาจาก De-Man and Weinstein. 1981) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับอาการทางประสาท ในผู้ใหญ่ตอนต้น กลุ่มตัวอย่างมีอายุ 20-30 ปี โดยแบ่งเป็นกลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้อิสระ กลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม และกลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 2 แบบ ผลพบว่า กลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้อิสระมีแนวโน้มที่จะมีอาการทางประสาทน้อยกว่ากลุ่มที่ได้รับการเลี้ยงดูทั้ง 2 แบบ

ดี-แมน (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2518 ; อ้างอิงมาจาก De-Man. 1989) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ต่อการควบคุมของบิดามารดากับการปรับตัวของผู้ใหญ่ตอนต้น กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิต ผลพบว่า การปรับตัวที่ไม่ดี เกี่ยวข้องกับการที่บิดามารดาใช้การควบคุมมาก

เจม (ใจทิพย์ พวงทอง. 2540 ; อ้างอิงมาจาก Jame Leslie McCary. 1973:4) กล่าวว่า พฤติกรรมทางเพศของบุคคลเป็นผลมาจากทัศนคติในเรื่องเพศของบุคคลนั้น ซึ่งทัศนคติในเรื่องเพศมาจากการที่บุคคลนั้นได้รับการอบรมเลี้ยงดูมาจากครอบครัว ได้รับความรู้เรื่องเพศจากครอบครัวในลักษณะไหนก็จะมีทัศนคติในลักษณะนั้นและส่งผลถึงการมีพฤติกรรมในเรื่องเพศด้วย

ฮาโลว์ (Harlow. 1974) พฤติกรรมทางเพศจะขึ้นอยู่กับกระบวนการทางชีววิทยา แต่ความต้องการทางเพศก็ได้รับอิทธิพลอย่างสูงจากการเรียนรู้ทัศนคติเรื่องเพศและความต้องการทางเพศของมนุษย์คือ การอบรมเลี้ยงดูและกระบวนการขัดเกลาทางสังคม

มุสเซน และคนอื่นๆ (Mussen and other. 1969:627) ได้กล่าวถึงความรับผิดชอบ และการเป็นตัวของตัวเอง ซึ่งคุณลักษณะนี้เกี่ยวข้องกับสุขนิสัย เพราะเป็นรากฐานของสุขนิสัย โดยมุสเซนได้ให้หลักว่า ความรู้สึกรับผิดชอบ และการเป็นตัวของตัวเองขึ้นอยู่กับ การอบรมเลี้ยงดู

ของบิดามารดา กล่าวคือ บิดามารดาที่เสริมสร้างความเป็นตัวของตัวเองให้ลูกมากขึ้นตามอายุ แต่ขณะเดียวกันก็ยังให้ความสนใจเกี่ยวกับการตัดสินใจของบุตรอยู่ และปกครองบุตรด้วยเหตุผลจะสามารถปลูกฝังทั้งในด้านความรับผิดชอบ การพึ่งตนเอง หรือการดูแลตนเองให้บังเกิดขึ้นกับบุตรได้สำเร็จคงาม ส่วนบิดามารดาที่ใช้อำนาจสิทธิขาดในการปกครองบุตรด้วยวิธีห้ามปราม ไม่เปิดโอกาสให้บุตรรู้จักดูแลตัวเอง ไม่ให้อิสระเสรีในตนเอง กับบิดามารดาอีกกลุ่มหนึ่งที่ปล่อยลูกตามสบายทุกอย่าง บิดามารดาสองประเภทหลังนี้จะไม่สามารถปลูกฝังให้บุตร ให้ความรับผิดชอบ และเป็นตัวของตัวเองได้เลย

ฮอฟแมน (Hoffman. 1970) ศึกษาพบว่า การที่บิดามารดาฝึกวินัยโดยให้เหตุผล ทำให้เด็กมีวินัยสูงกว่าการใช้อำนาจและการยับยั้งความรัก นอกจากนี้การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยเป็นการอบรมเลี้ยงดูที่บิดามารดาให้เสรีภาพแก่บุตร ให้บุตรทำสิ่งต่างๆด้วยตนเองให้บุตรมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบกิจการต่างๆภายในบ้าน สามารถแสดงความคิดเห็นเรื่องต่างๆภายในบ้าน แสดงให้เห็นถึงการยอมรับบุตร ซึ่งทำให้บุตรมีความมั่นใจในตนเอง มีความรับผิดชอบ มีระเบียบวินัย มีความร่วมมือ ได้รับการยอมรับจากเพื่อนและมีพฤติกรรมทางบวก

วัตสัน และเฮนรี่ (Watson and Hennry. 1973:297) ได้อ้างอิงวิจัยของบาวมรินด์ ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพของเด็กกับการอบรมเลี้ยงดู พบว่ามีความสัมพันธ์กัน คือ เด็กที่สามารถพัฒนาการช่วยตัวเองและปรับตัวได้ดีมักจะได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก ส่วนเด็กที่ช่วยตนเองและปรับตัวได้ไม่ดีจะมีบิดามารดาที่เข้มงวดกวดขัน มักจะทำให้เกือบทุกอย่าง ทำให้เด็กไม่มีอิสระ และไม่เป็นตัวของตัวเอง

จรรยา สุวรรณทัต (2526:10) ได้กล่าวถึงความรับผิดชอบมีส่วนสัมพันธ์กับการอบรมเลี้ยงดูไว้ดังนี้ ความรับผิดชอบ หมายถึงการที่บุคคลปฏิบัติตามกฎระเบียบ เคารพสิทธิของผู้อื่นและทำตามภาระหน้าที่ที่ตนมีอยู่หรือได้รับมอบหมาย จากผลการวิจัยของ มัญชลี นุนนาค (2513)ปราณีต สุขอุดม(2514)พบว่าถ้าบิดามารดาฝึกลูกให้มีระเบียบวินัยในด้านการกินอยู่และรักษาข้าวของเครื่องใช้ และฝึกให้ระงับพฤติกรรมก้าวร้าว เด็กจะมีความรับผิดชอบสูง ส่วนครอบครัวที่ฝึกลูกในด้านต่างๆเหล่านี้น้อย จะมีความรับผิดชอบต่ำ สมพงษ์ ตรีพัฒน์ (2517) พบว่า เด็กที่พ่อแม่เลี้ยงดูแบบเข้มงวดมากจะมีความรับผิดชอบต่ำกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูในส่วนผสมแบบอื่นๆ

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมที่นำเสนอไปทั้งหมดผู้วิจัยขอสรุปในการตั้งสมมติฐาน การวิจัยว่าทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมีความสัมพันธ์กับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมในเรื่องพฤติกรรมทางเพศเป็นไปในเชิงลบ

1.9 ลักษณะมุ่งอนาคต

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และคณะ(2520:35) ได้กล่าวถึงลักษณะมุ่งอนาคตไว้ดังนี้

ลักษณะมุ่งอนาคต (Future orientation) หมายความว่า ความสามารถในการควบคุมตนเองของบุคคล ซึ่งแสดงออกเป็นพฤติกรรมของการอดใจรอได้ในสถานการณ์ต่างๆ เช่นการบังคับความต้องการในปัจจุบันของตน เพื่อจุดมุ่งหมายที่ยิ่งใหญ่ในอนาคต นักจิตวิทยาหลายคนพบหลักฐานว่าลักษณะมุ่งอนาคตเป็นด้านหนึ่งของพลังอีโก้ของบุคคลซึ่งจะทำให้ผู้มีลักษณะมุ่งอนาคตสูง สามารถระงับหรือชลอการบังคับความต้องการต่างๆ ของตนได้ ฉะนั้นผู้มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงคือผู้ที่สามารถปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะและไม่เป็นผู้ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของศาสนาและกฎหมาย จึงเห็นได้ว่าผู้มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงจะมีจริยธรรมสูงด้วย นอกจากนี้มิสเชลและนักวิจัยอื่นๆ ยังพบว่าลักษณะมุ่งอนาคตนี้ มีความสัมพันธ์กับลักษณะอื่นๆ ของบุคคลอีกมากมาย เช่น ความรับผิดชอบทางสังคม วัฒนธรรมและครอบครัว ลักษณะมุ่งอนาคตนี้จะมีเพิ่มมากขึ้นตามอายุ

เคย์ (Kay. 1975) เชื่อว่าบ่อเกิดของลักษณะมุ่งอนาคตนั้นอยู่ที่ลักษณะความมั่นคงของสังคมของบุคคล บุคคลจะต้องเคยได้รับประสบการณ์ว่าสิ่งที่ตนรอคอยนั้น ตนได้รับจริงๆ ในที่สุด ส่วนการฝึกเด็กให้อดใจรอได้นั้นเป็นสิ่งที่กระทำกันในครอบครัวโดยทั่วไปไม่ว่าฐานะเช่นไร แต่การที่เด็กจะเรียนรู้ว่าควรอดใจรอนั้น ส่วนมากจะเกิดในครอบครัวฐานะปานกลางและฐานะสูงเท่านั้น เพราะครอบครัว บานะยากจน ย่อมไม่สามารถจะหาสิ่งของให้เด็กได้ตามสัญญามากนัก ทำให้เด็กหมดความเชื่อถือเกี่ยวกับอนาคต และจะเป็นการเพาะลักษณะมุ่งปัจจุบันแทน นอกจากนี้การเคยประสบกับความสำเร็จต่างๆ ในชีวิต ก็เป็นสิ่งที่เคย์เชื่อว่า จะช่วยให้บุคคลมีลักษณะมุ่งอนาคตสูง ทำให้บุคคลเกิดความมานะพยายามในการที่จะทำสิ่งต่างๆ เพราะมีความหวังว่าจะทำได้สำเร็จดังที่เคยประสบมาแล้ว ฉะนั้นลักษณะมุ่งอนาคตจึงเกิดจากการเรียนรู้ทางสังคมนั่นเอง

มิสเชล (Mischel. 1974) ได้ทำการทดลองหลายเรื่อง ซึ่งให้ผลที่แสดงว่า การเลือกที่จะชลอการบังคับความต้องการของบุคคลนั้น เกิดจากการเรียนรู้จากประสบการณ์ในอดีต และการเรียนแบบจากผู้อื่นด้วย นอกจากนี้มิสเชลและนักวิจัยอื่นๆ ยังพบว่าลักษณะมุ่งอนาคตนี้ มีความสัมพันธ์กับลักษณะอื่นๆ ของบุคคลอีกมาก เช่น ความรับผิดชอบทางสังคม การมุ่งสัมฤทธิ์ผลการปรับตัว ความฉลาด และสภาวะทางสังคม วัฒนธรรม และครอบครัว ลักษณะมุ่งอนาคตนี้จะมีเพิ่มมากขึ้นตามอายุ ส่วนหลักฐานการวิจัยที่แสดงว่า ลักษณะมุ่งอนาคตมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมในสถานการณ์ชั่ววอนใจนั้นมีหลายเรื่อง ไรท์(Wright. 1975) ได้รวบรวมผลการค้นคว้าซึ่งแสดงว่า เด็กที่มีความอดใจรอได้นั้น จะไม่โกงในการเล่นเก๋มมากเท่าเด็กที่ขาดลักษณะนี้ นอกจากนี้เด็กที่ขโมยเงินจะแต่งเรื่องซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ในระยะเวลาที่สั้นกว่าระยะเวลาในเรื่อง ซึ่ง

แต่งโดยเด็กที่มีได้ขโมยเงิน ส่วนมิสเชลและกิลเลียน(Mischel and Gilligan, 1964)ได้ทำการวิจัยซึ่งแสดงว่า ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงจะโก่งน้อย และถ้าเด็กประเภทนี้โก่งก็จะใช้เวลานาน ก่อนที่จะกระทำเช่นนั้น ส่วนการวิจัยอาชญากรวัยรุ่นพบว่า เด็กเหล่านี้มีลักษณะมุ่งปัจจุบันมาก และจะไม่ยอมรับคอยรางวัลใหญ่แต่ขอรับทันที นอกจากนั้น เด็กเหล่านั้นยังไม่สามารถชลอการนำบัตรความต้องการของตนได้ ส่วนเด็กที่ทำผิดกฎหมายและผ่านการอบรมนิสัยในสถานกักกันมาแล้ว จะเป็นผู้มุ่งอนาคตมากขึ้นกว่าก่อนที่จะเข้ารับการอบรมนั้น

ตามที่ได้กล่าวมาแล้ว จะเห็นได้ว่าลักษณะมุ่งอนาคตเป็นลักษณะของการเป็นพลเมืองดี และเป็นลักษณะหนึ่งซึ่งจะทำให้บุคคลมีความเพียรพยายาม ต่อสู้อุปสรรคเพื่อความเจริญของตนเองและประเทศชาติ ฉะนั้นลักษณะมุ่งอนาคต จึงเป็นลักษณะที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

เกี่ยวกับพัฒนาการทางจริยธรรมนั้น (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, 2520) ผลการวิจัยลักษณะการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมและลักษณะมุ่งอนาคตนั้นกลุ่มวัยรุ่นมีลักษณะเหล่านี้สูงมีความสามารถในการอดได้รอได้สูง ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นลักษณะที่สำคัญมากทางจริยธรรม และความ เป็นประชาธิปไตยของชุมชน ผู้ใหญ่จะต้องมีลักษณะมุ่งอนาคตสูงกว่าวัยรุ่นและเด็ก สังคมนี้จึงจะพัฒนาไปได้ด้วยดี ในการทดลองในห้องปฏิบัติการได้ศึกษาพฤติกรรมการโก่งของผู้ที่มีระดับจริยธรรมและลักษณะมุ่งอนาคตต่างกัน โดยพิจารณาเปรียบเทียบว่า ลักษณะของสถานการณ์ช่วยจะมีอิทธิพลทำให้ผู้ที่มีจริยธรรมสูงและมุ่งอนาคตสูง โก่งแตกต่างจากผู้มีลักษณะทั้งสองนี้ต่ำมากน้อยเพียงไร ผลปรากฏว่า ลักษณะต่างๆของสถานการณ์ เช่น การตรวจรางวัล และการมีหรือไม่มีตัวแบบที่กระทำความดีนั้น มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของวัยรุ่นมากกว่าลักษณะทางจริยธรรมในตัวของเขาเองอย่างมาก กล่าวคือในสถานะตรวจรางวัลทันที และในสถานะที่ไม่มีตัวแบบวัยรุ่นได้โก่งคะแนนมากกว่าครึ่งหนึ่งของผู้ถูกศึกษาทั้งหมด โดยผู้โก่งคะแนนในสภาพช่วยใจสูงนี้มีทั้งผู้ที่มีจริยธรรมสูงและต่ำ และผู้ที่มุ่งอนาคตสูงและต่ำด้วยเท่าเทียมกัน ซึ่งแสดงว่าลักษณะทางจริยธรรมไม่สามารถหักห้ามใจวัยรุ่นที่อยู่ในสถานะช่วยใจสูงให้งดการโก่งได้ แต่วัยรุ่นที่อยู่ในสถานะชลอรางวัลถ้ามีจริยธรรมสูง จะซื่อสัตย์มากกว่าผู้ที่มีจริยธรรมต่ำ ส่วนในสถานะที่มีตัวแบบซึ่งกระทำความดีนั้น วัยรุ่นที่มีจริยธรรมสูงจะโก่งน้อยอย่างเห็นได้ชัด แต่ผู้ที่มีจริยธรรมต่ำไม่สู้จะยอมรับอิทธิพลของตัวแบบมากนัก ในการวิจัยเชิงทดลองนี้ ได้พบความสัมพันธ์ทางลบระหว่างทัศนคติเชิงจริยธรรมกับพฤติกรรมการโก่ง และความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างทัศนคติเชิงจริยธรรมกับลักษณะมุ่งอนาคตด้วย ซึ่งแสดงว่าผู้ที่มุ่งอนาคตสูงนั้นมีความพอใจในการกระทำที่แสดงถึงความซื่อสัตย์ต่าง ๆ มากกว่าผู้ที่มุ่งอนาคตต่ำ และผู้ที่พอใจในคุณธรรมต่างๆนี้เป็นผู้ที่แสดงความซื่อสัตย์ในการเล่นเกมส์ การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างระดับจริยธรรมกับลักษณะมุ่งอนาคต

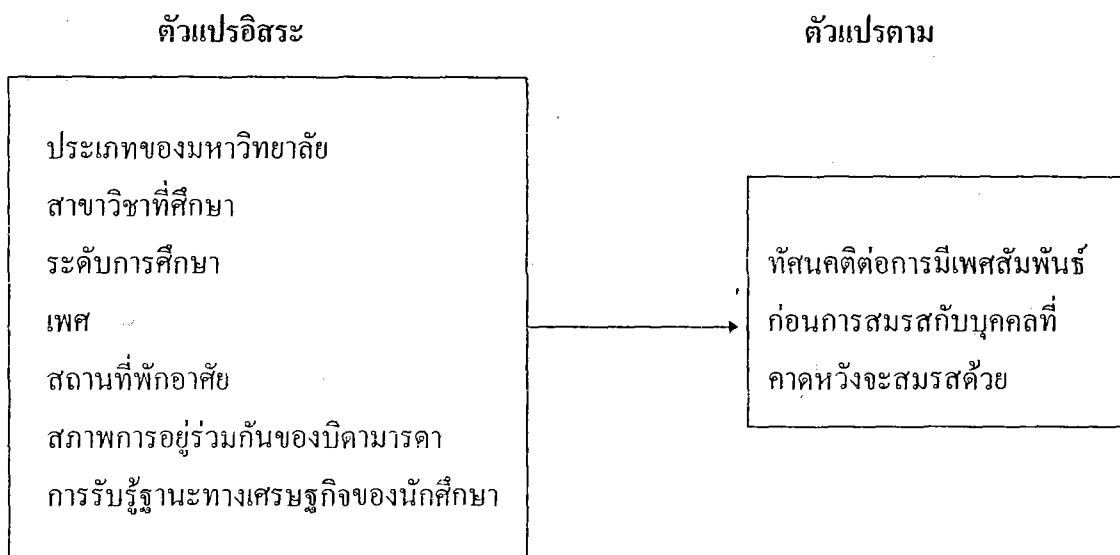
ให้ผลสอดคล้องกันคือ จริยธรรมกับลักษณะมุ่งอนาคต มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05ในกลุ่มทุกประเภท ไม่ว่าจะแบ่งตามเพศ ระดับการศึกษา หรือฐานะทางสังคม

ผลจากการวิจัยแสดงให้เห็นว่าการเป็นผู้มีจริยธรรมสูง มุ่งอนาคตสูง และมีทัศนคติเชิงจริยธรรมต่อคุณธรรมต่างๆ ในสังคมอย่างเหมาะสมจะเป็นเครื่องช่วยให้บุคคลมีการกระทำซึ่งไม่เป็นพิษเป็นภัย ต่อสังคมได้อย่างดี

จากเอกสารและงานวิจัยที่ผู้วิจัยได้รวบรวมมาจะเห็นว่าผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูง จะมี จริยธรรมสูง และเป็นผู้มีความรับผิดชอบ เป็นพลเมืองดี อยู่ในกรอบศีลธรรมและวัฒนธรรมอันดี ไม่ประพฤติดื้อหรือขัดกับค่านิยมทางสังคม มีการอดได้รอได้สูง ดังนั้น จึงตั้งสมมติฐานการวิจัยว่า ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยมีความสัมพันธ์กับลักษณะมุ่งอนาคตในเชิงลบ

กรอบแนวคิดในการทำวิจัย

1. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาเปรียบเทียบ

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาความสัมพันธ์

- 1) การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมพฤติกรรมทางเพศของลูก
- 2) ลักษณะมุ่งอนาคต
- 3) ทักษะการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วย

สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยในทางเห็นด้วยมากกว่านักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐบาล
2. นักศึกษาสาขาวิชาแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในสาขาที่ไม่ใช่สาขาทางด้านวิทยาศาสตร์ มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยในทางเห็นด้วยมากกว่านักศึกษาสาขาทางด้านวิทยาศาสตร์
3. นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นที่สูงกว่าจะมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในทางเห็นด้วยมากกว่านักศึกษาที่อยู่ในระดับชั้นต่ำกว่า
4. นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยแตกต่างกัน โดยนักศึกษาเพศชายจะมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในทางเห็นด้วยมากกว่านักศึกษาเพศหญิง
5. นักศึกษาที่มีสถานที่พักอาศัยแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่ไม่ได้พักอาศัยอยู่กับบิดามารดาจะมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในทางเห็นด้วยมากกว่านักศึกษาที่อาศัยอยู่กับบิดามารดา
6. นักศึกษาที่สภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดาแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่บิดามารดาเสียชีวิต และบิดามารดาแยกกันอยู่ มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในทางเห็นด้วยมากกว่านักศึกษาที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน
7. นักศึกษาที่รับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับเหลือใช้ มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยในทางเห็นด้วยมากกว่านักศึกษาที่รับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับขาดแคลน
8. ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของนักศึกษามีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา ทั้งในกลุ่มรวมและแยกตามตัวแปรประเภทของมหาวิทยาลัย สาขาวิชาที่ศึกษา ระดับการศึกษา เพศ สถานที่พักอาศัย สภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดา การรับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจของนักศึกษา

9. ทักษะต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับลักษณะมุ่งอนาคต ทั้งในกลุ่มรวมและแยกตามตัวแปร ประเภทของมหาวิทยาลัย สาขาวิชาที่ศึกษา ระดับการศึกษา เพศ สถานที่พักอาศัย สภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดา การรับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจของนักศึกษา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วย ของนักศึกษามหาวิทยาลัย โดยผู้วิจัยได้แบ่งวิธีการดำเนินการวิจัยออกเป็นขั้นตอนตามลำดับดังนี้

ลักษณะประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือนักศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานครประจำปีการศึกษา 2540 ซึ่งมีทั้งหมด 25 แห่ง มีนักศึกษาทั้งหมด 638,198 คน โดยแบ่งเป็น มหาวิทยาลัยของรัฐบาล 12 แห่ง มีนักศึกษา 376,411 คน และมหาวิทยาลัยเอกชน 13 แห่ง มีนักศึกษา 261,787 คน

กลุ่มตัวอย่างใช้วิธีเปิดตารางสำเร็จในการกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซนต์ ความผิดพลาด 5 เปอร์เซนต์ ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างมหาวิทยาลัยรัฐบาล 400 คน มหาวิทยาลัยเอกชน 400 คน รวม 800 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่างจะทำโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) ดังต่อไปนี้

1. นำมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานครที่มีการสอน สาขาวิชาทางด้านวิทยาศาสตร์ ทั้งหมด 25 แห่ง มาแยกเป็น 2 กลุ่ม คือ มหาวิทยาลัยของรัฐบาล และ มหาวิทยาลัยเอกชน สุ่มมากลุ่มละ 1 มหาวิทยาลัย จะได้กลุ่มตัวอย่าง 2 มหาวิทยาลัย จากการสุ่มได้มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และมหาวิทยาลัยรังสิต

2. แต่ละมหาวิทยาลัยจะแยกเป็น 2 กลุ่ม คือ สาขาวิชาทางด้านวิทยาศาสตร์ และ กลุ่มไม่ใช่สาขาทางด้านวิทยาศาสตร์

3. แต่ละสาขาวิชาจะมี 4 ชั้นปี สุ่มมาชั้นปีละ 50 คน เป็นชาย 25 คน หญิง 25 คน จะได้กลุ่มตัวอย่าง 800 คน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง 1 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
ประเภทของมหาวิทยาลัย		
รัฐบาล	400	50
เอกชน	400	50
รวม	800	100
สาขาวิชาที่ศึกษา		
สาขาทางด้านวิทยาศาสตร์	399	49.9
ไม่ใช่สาขาทางด้านวิทยาศาสตร์	401	50.1
รวม	800	100
ระดับการศึกษา		
ชั้นปีที่ 1	201	25.1
ชั้นปีที่ 2	200	25
ชั้นปีที่ 3	199	24.9
ชั้นปีที่ 4	200	25
รวม	800	100
เพศ		
ชาย	402	50.3
หญิง	398	49.7
รวม	800	100
สถานที่พักอาศัย		
อาศัยอยู่กับบิดามารดา	540	67.5
อาศัยอยู่กับญาติ	66	8.3
ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดามารดาหรือญาติ	194	24.2
รวม	800	100

ตาราง 1 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
สถานภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดา		
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	541	67.6
บิดามารดาแยกกันอยู่	95	11.9
บิดาหรือมารดาเสียชีวิต	91	11.4
บิดามารดาเสียชีวิต	73	9.1
รวม	800	100
การรับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจของนักศึกษา		
เหลือใช้	328	41
พอใช้	328	41
ขาดแคลน	144	18
รวม	800	100

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ประกอบด้วย 4 ตอนคือ ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป
ตอนที่ 2. เป็นคำถามเกี่ยวกับทัศนคติในการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วย

ตอนที่ 3. แบบวัดการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมพฤติกรรมทางเพศ

ตอนที่ 4. แบบวัดลักษณะมุ่งอนาคต

มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ได้แก่ ลักษณะคำถามที่เกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของนักศึกษา เช่น ประเภทของมหาวิทยาลัย สาขาวิชาที่ศึกษา ระดับการศึกษา เพศ สถานที่พักอาศัย สถานภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดา การรับรู้ทางเศรษฐกิจของนักศึกษา โดยให้นักศึกษาเป็นผู้ตอบคำถามลงในแบบสอบถามเอง ตัวอย่างเช่น

1. มหาวิทยาลัยที่ข้าพเจ้ากำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบันอยู่ในสังกัด
☐ มหาวิทยาลัยของรัฐบาล ☐ มหาวิทยาลัยเอกชน
2. สาขาที่ข้าพเจ้ากำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน
☐ สาขาวิชาทางด้านวิทยาศาสตร์
☐ ไม่ใช่สาขาทางด้านวิทยาศาสตร์
3. ปัจจุบันข้าพเจ้าศึกษาอยู่ในชั้น
☐ ชั้นปีที่ 1 ☐ ชั้นปีที่ 3
☐ ชั้นปีที่ 2 ☐ ชั้นปีที่ 4
4. เพศ
☐ ชาย ☐ หญิง
5. ข้าพเจ้าพักอาศัยอยู่กับ
☐ อาศัยอยู่กับบิดามารดา
☐ อาศัยอยู่กับญาติ
☐ ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดามารดาหรือญาติ
6. สภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดาของข้าพเจ้า
☐ บิดามารดาอยู่ด้วยกัน ☐ บิดามารดาแยกกันอยู่
☐ บิดามารดาเสียชีวิต ☐ บิดาหรือมารดาเสียชีวิต
7. ข้าพเจ้ารับรู้ว่ามีรายรับ และรายจ่ายของข้าพเจ้าในแต่ละเดือน
☐ ขาดแคลน ☐ พอใช้
☐ เหลือใช้

ตอนที่ 2 แบบวัดทัศนคติ ผู้วิจัยได้สร้างแบบวัดทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของนักศึกษา โดยใช้หลักการของ Rensis Likert ซึ่งประกอบด้วยความคิดเห็น 20 ข้อ แต่ละข้อมีการแจกแจงน้ำหนักตามมาตรฐานความต่อเนื่องตามลำดับข้อความในแบบวัดทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสจะมีทั้งข้อความที่เป็นไปในทางบวกและทางลบเท่าๆกัน เช่น

ข้อความที่มีทัศนคติเป็นบวก ได้แก่

1. การมีเพศสัมพันธ์กับคนรักไม่ใช่เรื่องผิดปกติแต่อย่างใด หากคาดหวังจะสมรสกัน
2. หญิงสาวมีความเท่าเทียมกับชายในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส

3. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสสำหรับฝ่ายหญิงเป็นการแสดงออกถึงความรักที่มีต่อฝ่ายชาย

4. สังคมไทยน่าจะยอมรับการมีเพศสัมพันธ์กับคนรักก่อนการสมรส
5. การมีเพศสัมพันธ์กับคนรักก่อนการสมรสเป็นเรื่องปกติที่ยอมรับได้
6. การมีเพศสัมพันธ์กับคนรักจะทำให้ความรักและความสัมพันธ์แน่นแฟ้นขึ้น
7. การมีเพศสัมพันธ์กับคนรักจะทำให้เขาไม่เปลี่ยนใจไปหาคนอื่น

มีเกณฑ์ในการให้คะแนน ดังนี้

1. เห็นด้วยอย่างยิ่ง (Strongly Agree)	กำหนดให้เป็น 5 คะแนน
2. เห็นด้วย (Agree)	กำหนดให้เป็น 4 คะแนน
3. ไม่แน่ใจ (Uncertain)	กำหนดให้เป็น 3 คะแนน
4. ไม่เห็นด้วย (Disagree)	กำหนดให้เป็น 2 คะแนน
5. ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (Strongly Disagree)	กำหนดให้เป็น 1 คะแนน

ข้อความที่มีทัศนคติเป็นลบ ได้แก่

1. ไม่ควรมีเพศสัมพันธ์หากยังไม่พร้อมที่จะสมรส
2. ผู้หญิงต้องไม่ยอมเสียตัวให้คนรักก่อนการสมรส
3. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเป็นเรื่องน่าอับอายขายหน้าสำหรับผู้หญิง
4. เมื่อมีเพศสัมพันธ์กับคนรักก็ต้องรับผิดชอบด้วยการสมรสกันในอนาคต
5. ไม่ควรมีเพศสัมพันธ์กับคนรักในขณะศึกษาเล่าเรียน
6. การมีเพศสัมพันธ์กับคนรักก่อนการสมรสเป็นเรื่องผิดพลาดในชีวิตของลูกผู้หญิง
7. การมีเพศสัมพันธ์กับคนรักก่อนการสมรสเป็นเรื่องผิดศีลธรรม

มีเกณฑ์ในการให้คะแนน ดังนี้

1. เห็นด้วยอย่างยิ่ง (Strongly Agree)	กำหนดให้เป็น 1 คะแนน
2. เห็นด้วย (Agree)	กำหนดให้เป็น 2 คะแนน
3. ไม่แน่ใจ (Uncertain)	กำหนดให้เป็น 3 คะแนน
4. ไม่เห็นด้วย (Disagree)	กำหนดให้เป็น 4 คะแนน
5. ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (Strongly Disagree)	กำหนดให้เป็น 5 คะแนน

ตอนที่ 3 แบบวัดการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมพฤติกรรมทางเพศของลูก ผู้วิจัยได้สร้างแบบวัดการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมพฤติกรรมทางเพศโดยดัดแปลงจากแบบวัดการอบรมเลี้ยงดู

แบบควบคุมของดวงเดือน พันธุนาวัน และเพ็ญแข ประจักษ์ปัจฉิม โดย ใช้หลักการของ Rensis Likert เรียกว่า แต่ละข้อมีการแจกแจงน้ำหนัก ตามมาตรฐานต่อเนื่อง

แบบวัดการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมพฤติกรรมทางเพศของลูก ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็น ข้อคำถามเกี่ยวกับการออกคำสั่ง การคอยควบคุมและจำกัดไม่ให้นักศึกษาไปมีพฤติกรรมทางเพศ กับเพศตรงข้าม ซึ่งมีทั้งหมด 15 ข้อ มีข้อคำถามเป็นไปในทางบวกและทางลบ

ข้อความทางบวก เช่น

1. บิดาหรือมารดาปล่อยให้ฉันตัดสินใจเองในเรื่องการมีคนรัก
2. บิดาหรือมารดาอนุญาตให้นำเพื่อนต่างเพศเข้ามาอนงค์ที่บ้านได้
3. บิดาหรือมารดามักจะสนับสนุนให้ฉันมีคนรักโดยเร็ว

มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

1. จริงที่สุด	กำหนดให้เป็น 1 คะแนน
2. จริง	กำหนดให้เป็น 2 คะแนน
3. ก่อนข้างจะจริง	กำหนดให้เป็น 3 คะแนน
4. ไม่ค่อยจะจริง	กำหนดให้เป็น 4 คะแนน
5. ไม่จริงเลย	กำหนดให้เป็น 5 คะแนน

ข้อความทางลบ เช่น

1. บิดาหรือมารดาไม่อนุญาตให้คบเพื่อนต่างเพศ
2. บิดาหรือมารดาไม่อนุญาตให้ไปค้างคืนที่อื่น
3. หากมีเพศสัมพันธ์ขณะศึกษาอยู่จะถูกบิดาหรือมารดาลงโทษ

มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

1. จริงที่สุด	กำหนดให้เป็น 5 คะแนน
2. จริง	กำหนดให้เป็น 4 คะแนน
3. ก่อนข้างจะจริง	กำหนดให้เป็น 3 คะแนน
4. ไม่ค่อยจะจริง	กำหนดให้เป็น 2 คะแนน
5. ไม่จริงเลย	กำหนดให้เป็น 1 คะแนน

ตอนที่ 4 แบบวัดลักษณะมุ่งอนาคต ผู้วิจัยได้สร้างแบบวัดลักษณะมุ่งอนาคตโดยใช้ แบบวัดลักษณะมุ่งอนาคตของดวงเดือน พันธุนาวัน และเพ็ญแข ประจักษ์ปัจฉิม ซึ่งใช้หลักการ ของ Rensis Likert เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความสามารถในการควบคุมตนเองของบุคคล พฤติ กรรมการอดได้ รอได้ ซึ่งมีทั้งหมด 20 ข้อ มีทั้งข้อความที่เป็นไปในทางบวกและทางลบ

ข้อความทางบวก เช่น

1. ข้าพเจ้ารีบทำการบ้านให้เสร็จก่อนไปเที่ยว
2. ข้าพเจ้าไม่อยากสอบตกจึงขยันดูหนังสือเรียน
3. ข้าพเจ้าไม่อยากขัดใจเพื่อนเพื่อที่จะได้มีเพื่อนมากๆ

มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

1. จริงที่สุด	ข้อ ก. กำหนดให้เป็น 11 คะแนน
	ข้อ ข. กำหนดให้เป็น 10 คะแนน
2. ค่อนข้างจะจริง	ข้อ ก. กำหนดให้เป็น 8 คะแนน
	ข้อ ข. กำหนดให้เป็น 7 คะแนน
3. ไม่ค่อยจะจริง	ข้อ ก. กำหนดให้เป็น 5 คะแนน
	ข้อ ข. กำหนดให้เป็น 4 คะแนน
4. ไม่จริงเลย	ข้อ ก. กำหนดให้เป็น 2 คะแนน
	ข้อ ข. กำหนดให้เป็น 1 คะแนน

ข้อความทางลบ เช่น

1. ข้าพเจ้ามักลืมทำการบ้านเสมอ
2. เมื่อข้าพเจ้าขี้เกียจข้าพเจ้ามักจะ ไม่แปรงฟันในตอนเช้า
3. ถ้าข้าพเจ้าอยากได้สิ่งใดหากต้องรอคอยข้าพเจ้าจะหมดความอดทนหรือทน

ไม่ได้

มีเกณฑ์ในการให้คะแนน ดังนี้

1. จริงที่สุด	ข้อ ก. กำหนดให้เป็น 1 คะแนน
	ข้อ ข. กำหนดให้เป็น 2 คะแนน
2. ค่อนข้างจะจริง	ข้อ ก. กำหนดให้เป็น 4 คะแนน
	ข้อ ข. กำหนดให้เป็น 5 คะแนน
3. ไม่ค่อยจะจริง	ข้อ ก. กำหนดให้เป็น 7 คะแนน
	ข้อ ข. กำหนดให้เป็น 8 คะแนน
4. ไม่จริงเลย	ข้อ ก. กำหนดให้เป็น 10 คะแนน
	ข้อ ข. กำหนดให้เป็น 11 คะแนน

การหาคุณภาพของแบบสอบถาม

1. ความเที่ยงตรงด้านเนื้อหาของเครื่องมือ (Content Validity) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามทั้งหมดให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 4 ท่านคือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วัฒนา ศรีสัตย์วาจา อาจารย์สมเกียรติ

ทิพย์ทัศน์ อาจารย์ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร อาจารย์ สำรวย มีชนอน รองอธิการบดี สถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี ประจำภาควิชาจิตวิทยา และการแนะแนว และอาจารย์ชนาทิพย์ ละม่อม คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต ตรวจสอบพิจารณาความถูกต้องตามนิยามปฏิบัติการ ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์และความเหมาะสมของสำนวนเนื้อหา หลังจากนั้นผู้วิจัยจะนำแบบทดสอบนี้มาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้มีความชัดเจนของเนื้อหา ความเหมาะสมด้านภาษา และเรียงลำดับข้อความตามความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน

2. การหาอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการสำรวจจริง จำนวน 80 คน โดยนำแบบสอบถามไปทดสอบกับนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 4 ชั้นปี ชั้นปีละ 10 คน รวม 40 คน และนักศึกษามหาวิทยาลัยมหานคร 4 ชั้นปี ชั้นปีละ 10 คน รวม 40 คน แล้วนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยรวมคะแนนของแต่ละคนแล้วนำมาเรียงคะแนนสูงสุดไปหาต่ำสุด ตัดเอา 25 เปอร์เซนต์ของคะแนนสูงสุดและต่ำสุดมาวิเคราะห์ โดยใช้ t- test คน ผลการวิเคราะห์แบบวัดทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของนักศึกษาจำนวน 20 ข้อ โดยใช้ t-test คำนวนได้ค่า t ระหว่าง 2.6 - 3.9 ซึ่งสูงกว่าค่า t จากตารางทั้ง 20 ข้อ และผลการวิเคราะห์แบบวัดการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมพฤติกรรมทางเพศจำนวน 15 ข้อ โดยใช้ t-test ค่า t ที่คำนวณได้อยู่ระหว่าง 2.5-4.2 ซึ่งสูงกว่าค่า t จากตารางทั้ง 15 ข้อ

3. การหาค่าความเชื่อมั่น นำแบบสอบถามที่คัดเลือกไว้ไปหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยรวมทั้งฉบับโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) มีสูตรในการคำนวณ ดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2537 : 116)

$$\alpha = \frac{K}{(K-1)} \left(1 - \frac{\sum V_i^2}{V_t} \right)$$

เมื่อ α คือ ค่าความเชื่อถือได้

K คือ จำนวนข้อ

V_i คือ ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

V_t คือ ความแปรปรวนของคะแนนรวมทุกข้อ

ผลการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของนักศึกษา ได้ค่าความเชื่อมั่น .76 และผลการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมพฤติกรรมทางเพศ ได้ค่าความเชื่อมั่น .83

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองโดยขออนุญาตตามขั้นตอนคือ

1. ขออนุญาตแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงอธิการบดีและคณบดี ของมหาวิทยาลัยรัฐบาลและเอกชนที่ต้องการให้ตอบแบบสอบถาม เพื่อขอความร่วมมือในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในวัน และเวลาที่คณณันอนุญาต

2. นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นทั้ง 4 ตอนไปให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างตอบแล้วส่งคืนเมื่อทำเสร็จ จากนั้นรวบรวมแบบทดสอบทั้งหมดเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป โดยที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์นำแบบทดสอบไปทดสอบทั้งสิ้น 416 ชุด โดยแยกเป็นคณะวิศวกรรมศาสตร์ชั้นปีที่ 1-4 ชั้นปีละ 52 ชุด รวม 208 ชุด คณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1-4 ชั้นปีละ 52 ชุด รวม 208 ชุด ส่วนที่มหาวิทยาลัยรังสิตนำแบบทดสอบไปทดสอบทั้งสิ้น 416 ชุด โดยแยกเป็นคณะวิศวกรรมศาสตร์ชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 150 ชุด คณะพยาบาลศาสตร์ จำนวน 58 ชุด คณะบริหารธุรกิจชั้นปีที่ 1-4 ชั้นปีละ 52 ชุด รวม 208 ชุด ได้แบบทดสอบที่สมบูรณ์กลับคืนมาจำนวน 800 ชุด

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS (Statistic Package for the Social Science)

1. ข้อมูลในแบบสอบถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของผู้ตอบใช้วิธีคำนวณโดยใช้สถิติร้อยละ

2. หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและความแปรปรวนจากแบบสอบถามทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมพฤติกรรมทางเพศของลูก ลักษณะมุงอนาคต

3. การทดสอบสมมติฐานรายชื่อใช้สถิติดังต่อไปนี้

ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ใช้สถิติ t-test

ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ใช้สถิติ t-test

ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 ใช้สถิติ F-test

ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 ใช้สถิติ t-test

ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 5 ใช้สถิติ F-test

ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 6 ใช้สถิติ F-test

ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 7 ใช้สถิติ F-test

ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 8 ใช้สถิติ Pearson's Product- Moment Correlation

ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 9 ใช้สถิติ Pearson's Product- Moment Correlation

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะแต่งงานด้วยของนักศึกษามหาวิทยาลัย” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับทัศนคติ เปรียบเทียบทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของนักศึกษามหาวิทยาลัย ตามตัวแปร ประเภทของมหาวิทยาลัย สาขาวิชาที่ศึกษา ระดับการศึกษา เพศ สถานที่พักอาศัย สภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดา การรับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจของนักศึกษา การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมพฤติกรรมทางเพศของลูก ลักษณะมุงอนาคต ผู้วิจัยใช้แบบสำรวจในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 800 คน

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Science) เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที ค่าเอฟและหาค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำเสนอโดยแยกเป็น 4 ตอน ดังนี้

1. ระดับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของนักศึกษามหาวิทยาลัยตามตัวแปร ประเภทของมหาวิทยาลัย สาขาที่ศึกษา ระดับการศึกษา เพศ สถานที่พักอาศัย สภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดา การรับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจของนักศึกษา
2. เปรียบเทียบทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของนักศึกษามหาวิทยาลัยตามตัวแปร ประเภทของมหาวิทยาลัย สาขาวิชาที่ศึกษา ระดับการศึกษา เพศ สถานที่พักอาศัย สภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดา การรับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจของนักศึกษา
3. ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของนักศึกษามหาวิทยาลัย กับการอบรมเลี้ยงดู แบบควบคุมพฤติกรรมทางเพศของลูก ทั้งในกลุ่มรวมและแยกตามตัวแปร ประเภทของมหาวิทยาลัย สาขาวิชาที่ศึกษา ระดับการศึกษา เพศ สถานที่พักอาศัย สภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดา การรับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจของนักศึกษา
4. ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วย ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกับลักษณะมุงอนาคต ทั้งในกลุ่มรวมและแยกตามตัวแปร ประเภทของมหาวิทยาลัย สาขาวิชาที่ศึกษา ระดับการศึกษา เพศ สถานที่พักอาศัย สภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดา การรับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจของนักศึกษา

ตอนที่ 1 ระดับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วย ของนักศึกษามหาวิทยาลัย

ตาราง 2 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วย จำแนกตามตัวแปร ประเภทของมหาวิทยาลัย สาขาวิชาที่ศึกษา ระดับการศึกษา เพศ สถานที่พักอาศัย สภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดา การรับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจของนักศึกษา

ตัวแปร	N	$\bar{X}$	SD
ประเภทของมหาวิทยาลัย			
รัฐบาล	400	3.5929	.5324
เอกชน	400	4.0341	.6250
สาขาวิชาที่ศึกษา			
สาขาทางด้านวิทยาศาสตร์	399	3.6827	.5840
ไม่ใช่สาขาทางด้านวิทยาศาสตร์	401	3.9436	.6295
ระดับการศึกษา			
ชั้นปีที่ 1	201	3.2050	.3200
ชั้นปีที่ 2	200	3.5503	.5099
ชั้นปีที่ 3	199	4.0698	.4322
ชั้นปีที่ 4	200	4.4333	.3210
เพศ			
ชาย	402	3.9006	.6330
หญิง	398	3.7255	.5961

ตาราง 2 (ต่อ)

ตัวแปร	N	$\bar{X}$	SD
สถานที่พักอาศัย			
อาศัยอยู่กับบิดามารดา	540	3.8218	.6237
อาศัยอยู่กับญาติ	66	3.7402	.5259
ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดามารดา หรือญาติ	194	3.8155	.6433
สถานภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดา			
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	541	3.8205	.6235
บิดามารดาแยกกันอยู่	95	3.7353	.6556
บิดาหรือมารดาเสียชีวิต	91	3.9665	.5923
บิดาและมารดาเสียชีวิต	73	3.6762	.5501
การรับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจของนักศึกษา			
เหลือใช้	328	3.9942	.6008
พอใช้	328	3.8014	.6004
ขาดแคลน	144	3.4295	.5183

จากตาราง 2 พบว่าค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของนักศึกษามหาวิทยาลัยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.2050 - 4.4333 โดยส่วนใหญ่มีระดับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยอยู่ในระดับเห็นด้วย มีเพียงนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาที่รับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจระดับขาดแคลนเท่านั้นที่มีระดับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยอยู่ในระดับไม่แน่ใจ

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วย ของนักศึกษามหาวิทยาลัยตามตัวแปร ประเภทของมหาวิทยาลัย สาขาวิชาที่ศึกษาระดับการศึกษา เพศ สถานที่พักอาศัย สภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดา การรับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจของนักศึกษา

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบที เพื่อเปรียบเทียบคะแนนทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วย ของนักศึกษามหาวิทยาลัย จำแนกตาม ประเภทของมหาวิทยาลัย สาขาวิชาที่ศึกษา และเพศ

ตัวแปร	N	$\bar{X}$	SD	t
ประเภทของมหาวิทยาลัย				
รัฐบาล	400	71.8575	10.647	-10.75*
เอกชน	400	80.6825	11.680	
สาขาวิชาที่ศึกษา				
สาขาวิชาทางด้านวิทยาศาสตร์	399	73.6541	11.680	-6.08*
ไม่ใช่สาขาทางด้านวิทยาศาสตร์	401	78.8728	12.591	
เพศ				
ชาย	402	78.0124	12.660	4.03*
หญิง	398	74.5101	11.923	

จากตาราง 3 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วย เป็นไปในทางเห็นด้วยมากกว่านักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งตรงกับสมมติฐานข้อที่ 1 เช่นเดียวกับนักศึกษาที่ไม่ใช่สาขาทางด้านวิทยาศาสตร์ มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยเป็นไปในทางเห็นด้วยมากกว่านักศึกษาด้านวิทยาศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งตรงกับสมมติฐานข้อ 2 และนักศึกษาเพศชายมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วย เป็นไปในทางเห็นด้วยมากกว่านักศึกษาเพศหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งตรงกับสมมติฐานข้อ 4

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบเอฟ เพื่อเปรียบเทียบคะแนนทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของนักศึกษามหาวิทยาลัย จำแนกตามระดับการศึกษา

Source	df	SS	MS	F
Between Group	3	71274.4819	23758.1606	364.5154*
Within Group	796	51881.1981	65.1774	
Total	799	123155.6800		

จากตาราง 4 พบว่า นักศึกษาที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงนำผลการวิเคราะห์ที่ได้ไปตรวจสอบหาค่าความแตกต่างเป็นรายคู่เพื่อเปรียบเทียบนักศึกษาระดับการศึกษาต่างกันมีคู่ใดบ้างที่มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะแต่งงานด้วยแตกต่างกัน โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe) ดังแสดงผลในตาราง 5

ตาราง 5 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ระหว่างค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของนักศึกษามหาวิทยาลัย จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
		64.0995	71.0050	81.3970	88.6650
ชั้นปีที่ 1	64.0995	-	6.9055*	17.2975*	24.5655*
ชั้นปีที่ 2	71.0050		-	10.3920*	17.6600*
ชั้นปีที่ 3	81.3970			-	7.628*
ชั้นปีที่ 4	88.6650				-

จากตาราง 5 พบว่า นักศึกษาที่ระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยแตกต่างกันหมดทุกคู่ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยที่นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วย เป็นไปในทางเห็นด้วยมากกว่านักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3 , 2 และ 1 ตามลำดับ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 3 ที่ตั้งไว้ว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นที่สูงกว่าจะมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วย ในทางเห็นด้วยมากกว่านักศึกษาที่อยู่ในระดับชั้นต่ำกว่า

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลทดสอบเอฟ เพื่อเปรียบเทียบ
คะแนนทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วย
ของนักศึกษามหาวิทยาลัย จำแนกตามสถานที่พักอาศัย

Source	df	SS	MS	F
Between Group	2	157.0658	78.5329	.5098
Within Group	797	1222998.6142	154.3270	
Total	799	123155.6800		

จากตาราง 6 พบว่า นักศึกษาที่สถานที่พักอาศัยแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยนี้ปฏิเสธสมมติฐานข้อ 5 ที่ตั้งไว้ว่า นักศึกษาที่มีสถานที่พักอาศัยแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่ไม่ได้พักอาศัยอยู่กับบิดามารดามีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วย ในทางเห็นด้วยมากกว่านักศึกษาที่อาศัยอยู่กับบิดามารดา

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลทดสอบเอฟ เพื่อเปรียบเทียบคะแนนทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของนักศึกษามหาวิทยาลัย จำแนกตามสภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดา

Source	df	SS	MS	F
Between Group	3	1647.8385	558.2795	3.6581*
Within Group	796	121480.8415	152.6141	
Total	799	123155.6800		

จากตาราง 7 พบว่า นักศึกษาที่สภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดาแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงนำผลการวิเคราะห์ที่ได้ไปตรวจสอบหาค่าความแตกต่างเป็นรายคู่ เพื่อเปรียบเทียบนักศึกษาศาณภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดาแตกต่างกัน มีคู่ใดบ้างที่มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยแตกต่างกัน โดยวิธีของเซฟเฟ (Scheffe) ดังแสดงผลในตาราง 8

ตาราง 8 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างกันเป็นรายคู่ ระหว่างค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วย ของนักศึกษามหาวิทยาลัย จำแนกตามสภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดา

สภาพการอยู่ร่วมกัน	$\bar{X}$	บิดามารดา เสียชีวิต	บิดามารดา แยกกันอยู่	บิดามารดา อยู่ด้วยกัน	บิดาหรือมารดา เสียชีวิต
		73.4521	74.7053	76.4104	79.3297
บิดามารดาเสียชีวิต	73.4521	-	1.2532	2.9583	5.8776*
บิดามารดาแยกกันอยู่	74.7053		-	1.7051	4.6244
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	76.4104			-	2.9193
บิดาหรือมารดาเสียชีวิต	79.3297				-

18-7-1

จากตาราง 8 พบว่า นักศึกษาที่บิดาหรือมารดาเสียชีวิต มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วย เป็นไปในทิศทางเห็นด้วยมากกว่านักศึกษาที่บิดามารดาเสียชีวิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยนี้ปฏิเสธสมมติฐานข้อ 6 ที่ตั้งไว้ว่า นักศึกษาที่มีสภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดาแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่บิดามารดาเสียชีวิต และบิดามารดาแยกกันอยู่ จะมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยในทางเห็นด้วยมากกว่านักศึกษาที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบเอฟ เพื่อเปรียบเทียบคะแนนทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของนักศึกษามหาวิทยาลัย จำแนกตามการรับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจของนักศึกษา

Source	df	SS	MS	F
Between Group	2	12796.5030	6398.2515	46.2074*
Within Group	797	110359.1770	138.4682	
Total	799	123155.6800		

จากตาราง 9 พบว่า นักศึกษาที่มีระดับการรับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงนำผลการวิเคราะห์ที่ได้ไปตรวจสอบหาค่าความแตกต่างเป็นรายคู่ เพื่อเปรียบเทียบว่านักศึกษาที่มีการรับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจแตกต่างกัน มีคู่ใดบ้างที่มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยแตกต่างกัน โดยวิธีของเซฟเฟ (Scheffe) ดังแสดงผลในตาราง 10

ตาราง 10 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ระหว่างค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วย ของนักศึกษามหาวิทยาลัย จัณเภา ตามการรับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจของนักศึกษา

การรับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจ ของนักศึกษา	$\bar{X}$	ขาดแคลน	พอใช้	เหลือใช้
		68.5903	76.0274	79.8841
ขาดแคลน	68.5903	-	7.4371*	11.2938*
พอใช้	76.0274		-	3.8567*
เหลือใช้	79.8841			-

จากตาราง 10 พบว่า นักศึกษาที่มีระดับการรับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยแตกต่างกันหมดทุกคู่ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยนักศึกษาที่รับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจในระดับเหลือใช้มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยในทางเห็นด้วยมากกว่า นักศึกษาที่รับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจในระดับพอใช้ และขาดแคลน ตามลำดับ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 7 ที่ตั้งไว้ว่า นักศึกษาที่รับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับเหลือใช้มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วย ในทางเห็นด้วยมากกว่า นักศึกษาที่รับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับขาดแคลน

ตอนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของนักศึกษามหาวิทยาลัยกับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมพฤติกรรมทางเพศของลูก ทั้งในกลุ่มรวมและแยกตามตัวแปร ประเภทของมหาวิทยาลัย สาขา วิชาที่ศึกษา ระดับการศึกษา เพศ สถานที่พักอาศัย สภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดา การรับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจของนักศึกษา

ตาราง 11 แสดงค่าความสัมพันธ์ระหว่าง การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมพฤติกรรมทางเพศของลูก กับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของนักศึกษามหาวิทยาลัยในกลุ่มรวม และแยกตามตัวแปร ประเภทของมหาวิทยาลัย สาขา วิชาที่ศึกษา ระดับการศึกษา เพศ สถานที่พักอาศัย สภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดา การรับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจของนักศึกษา

ตัวแปร	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
กลุ่มรวม	-.9060*
แยกตามตัวแปร	
ประเภทมหาวิทยาลัย	
มหาวิทยาลัยรัฐบาล	-.8469*
มหาวิทยาลัยเอกชน	-.9262*
สาขาที่ศึกษา	
สาขาทางด้านวิทยาศาสตร์	-.8802*
ไม่ใช่สาขาทางด้านวิทยาศาสตร์	-.9235*
ระดับการศึกษา	
ชั้นปีที่ 1	-.5753*
ชั้นปีที่ 2	-.8595*
ชั้นปีที่ 3	-.8161*
ชั้นปีที่ 4	-.7180*

ตาราง 11 (ต่อ)

ตัวแปร	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
เพศ	
ชาย	-.9061*
หญิง	-.9036*
สถานที่พักอาศัย	
อาศัยอยู่กับบิดามารดา	-.9103*
อาศัยอยู่กับญาติ	-.9039*
ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดามารดาหรือญาติ	-.8957*
สภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดา	
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	-.9097*
บิดามารดาเสียชีวิต	-.8806*
บิดามารดาแยกกันอยู่	-.8896*
บิดาหรือมารดาเสียชีวิต	-.9202*
การรับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจของนักศึกษา	
เหลือใช้	-.9145*
พอใช้	-.9078*
ขาดแคลน	-.8274*

จากตาราง 11 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมพฤติกรรมทางเพศของลูกกับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของนักศึกษา ทั้งในกลุ่มรวมและแยกตามตัวแปร ประเภทของมหาวิทยาลัย สาขาที่ศึกษา เพศ สถานที่พักอาศัย สภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดา การรับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเชิงลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 8 ที่ตั้งไว้ว่า ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วย ของนักศึกษามหาวิทยาลัย มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับการอบรมเลี้ยงดู

แบบควบคุมพฤติกรรมทางเพศของลูก ทั้งในกลุ่มรวม และแยกตามตัวแปร ประเภทของมหาวิทยาลัย สาขาวิชาที่ศึกษา เพศ สถานที่พักอาศัย สภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดา การรับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจของนักศึกษา

ตอนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของนักศึกษามหาวิทยาลัย กับลักษณะมุ่งอนาคต ทั้งในกลุ่มรวมและแยกตามตัวแปร ประเภทของมหาวิทยาลัย สาขาวิชาที่ศึกษา ระดับการศึกษา เพศ สถานที่พักอาศัย สภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดา การรับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจของนักศึกษา

ตาราง 12 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างลักษณะมุ่งอนาคตกับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของนักศึกษามหาวิทยาลัยในกลุ่มรวมและแยกตามตัวแปร ประเภทของมหาวิทยาลัย สาขา วิชาที่ศึกษา ระดับการศึกษา เพศ สถานที่พักอาศัย สภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดา การรับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจของนักศึกษา

ตัวแปร	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
กลุ่มรวม	-.0393
แยกตามตัวแปร	
ประเภทมหาวิทยาลัย	
มหาวิทยาลัยรัฐบาล	.0573
มหาวิทยาลัยเอกชน	-.1260*
สาขาที่ศึกษา	
สาขาทางด้านวิทยาศาสตร์	-.1355*
ไม่ใช่สาขาทางด้านวิทยาศาสตร์	-.1597*
ระดับการศึกษา	
ชั้นปีที่ 1	-.0337
ชั้นปีที่ 2	-.0376
ชั้นปีที่ 3	-.2435*
ชั้นปีที่ 4	-.1281*

ตาราง 12 (ต่อ)

ตัวแปร	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
เพศ	
ชาย	-.0817
หญิง	.0208
สถานที่พักอาศัย	
อาศัยอยู่กับบิดามารดา	-.0487
อาศัยอยู่กับญาติ	.0203
ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดามารดาหรือญาติ	-.0256
สภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดา	
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	-.0526
บิดามารดาเสียชีวิต	-.0374
บิดามารดาแยกกันอยู่	-.0338
บิดาหรือมารดาเสียชีวิต	-.0099
การรับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจของนักศึกษา	
เหลือใช้	-.0769
พอใช้	-.0305
ขาดแคลน	-.0583

จากตาราง 12 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างลักษณะมุ่งอนาคตกับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของนักศึกษามหาวิทยาลัยในกลุ่มรวมและแยกตามตัวแปรส่วนใหญ่ ไม่มีความสัมพันธ์กัน มีเพียงทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชน นักศึกษาศาสนาวิทยาศาสตร์ นักศึกษาไม่ใช่สาขาทางด้านวิทยาศาสตร์ นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3 และ 4 ที่มี

ความสัมพันธ์ในเชิงลบ ผลจากการวิจัยปฏิเสธสมมติฐานในข้อ 9 ที่ตั้งไว้ว่า ทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับลักษณะมุ่งอนาคต ทั้งในกลุ่มรวมและแยกตามตัวแปร ประเภทของมหาวิทยาลัย สาขาวิชาที่ศึกษา ระดับการศึกษา เพศ สถานที่พักอาศัย สภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดา การรับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจของนักศึกษา

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วย ของนักศึกษามหาวิทยาลัย มีจุดประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาระดับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของกลุ่มตัวอย่าง ที่แยกตาม ประเภทของมหาวิทยาลัย สาขาวิชาที่ศึกษา ระดับการศึกษา เพศ สถานที่พักอาศัย สภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดา การรับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจของนักศึกษา
2. เปรียบเทียบทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วย ของนักศึกษามหาวิทยาลัย ซึ่งแตกต่างกันตามตัวแปร ประเภทของมหาวิทยาลัย สาขาวิชาที่ศึกษา เพศ สถานที่พักอาศัย สภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดา การรับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจของนักศึกษา
3. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วย ของนักศึกษามหาวิทยาลัย กับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมพฤติกรรมทางเพศของลูก
4. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วย ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกับลักษณะมุ่งอนาคต

สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วย ในทางเห็นด้วยมากกว่านักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐบาล
2. นักศึกษาสาขาวิชาแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในสาขาที่ไม่ใช่สาขาทางด้านวิทยาศาสตร์ มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วย ในทางเห็นด้วยมากกว่านักศึกษาสาขาทางด้านวิทยาศาสตร์
3. นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่อยู่ในระดับชั้นที่สูงกว่า จะมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในทางเห็นด้วยมากกว่านักศึกษาที่อยู่ในระดับชั้นต่ำกว่า

4. นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยแตกต่างกัน โดยนักศึกษาเพศชายจะมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในทางเห็นด้วยมากกว่าเพศหญิง

5. นักศึกษาที่มีสถานที่พักอาศัยแตกต่างกันมี ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่ไม่ได้พักอาศัยอยู่กับบิดามารดาจะมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในทางเห็นด้วยมากกว่านักศึกษาที่อาศัยอยู่กับบิดามารดา

6. นักศึกษาที่สภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดาแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่บิดามารดาเสียชีวิตและบิดามารดาแยกกันอยู่ จะมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในทางเห็นด้วยมากกว่านักศึกษานักศึกษาที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน

7. นักศึกษาที่รับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับเหลือใช้ มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วย ในทางเห็นด้วยมากกว่านักศึกษาที่รับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับขาดแคลน

8. ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมพฤติกรรมทางเพศของลูก ทั้งในกลุ่มรวมและแยกตามตัวแปรประเภทของมหาวิทยาลัย สาขาวิชาที่ศึกษา ระดับการศึกษา เพศ สถานที่พักอาศัย สภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดา การรับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจของนักศึกษา

9. ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของนักศึกษามีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับลักษณะมุ่งอนาคต ทั้งในกลุ่มรวมและแยกตามตัวแปรประเภทของมหาวิทยาลัย สาขาวิชาที่ศึกษา ระดับการศึกษา เพศ สถานที่พักอาศัย สภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดา การรับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจของนักศึกษา

* วิธีดำเนินการ

1. กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานครทั้งหมดแยกเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐบาล 12 แห่ง มีนักศึกษา 376,411 คน มหาวิทยาลัยของเอกชน 13 แห่ง มีนักศึกษา 261,787 คน รวม 25 มหาวิทยาลัย มีนักศึกษา 638,198 คน กลุ่มตัวอย่างที่สุ่มมา

13

ศึกษาคือ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 400 คน และมหาวิทยาลัยรังสิต จำนวน 400 คนรวมทั้งสิ้น 800 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบทดสอบประกอบด้วย 4 ตอน คือ ข้อมูลทั่วไป 7 ข้อ แบบวัดทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วย 20 ข้อ แบบวัดการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมพฤติกรรมทางเพศของลูก 15 ข้อ แบบวัดลักษณะมุ่งอนาคต 20 ข้อ รวมทั้งสิ้น 62 ข้อ

3. วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. สร้างเครื่องมือขึ้นและนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 4 ท่าน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วัฒนา ศรีสัตย์วาท อาจารย์สมเกียรติ ทิพย์ทัศน์ อาจารย์ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร อาจารย์สำรวย มีชนอน รองอธิการบดีสถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานีภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว และอาจารย์ชนาทิพย์ ละม่อม คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต ตรวจสอบแก้ไข แล้วนำไปทดสอบกับนักศึกษามหาวิทยาลัยมหานคร 40 คน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 40 คน แล้วนำแบบทดสอบมาวิเคราะห์ แก้ไข จัดพิมพ์
2. นำแบบทดสอบที่แก้ไขแล้วทั้ง 4 ตอน ไปให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทำการทดสอบ จำนวนทั้งหมด 832 ชุด ได้รับคืน 800 ชุด จึงนำมาทำการวิเคราะห์ 800 ชุด

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

จากการศึกษาค้นคว้า พบว่า

1. นักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วย ในทางเห็นด้วยมากกว่านักศึกษามหาวิทยาลัยรัฐบาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการศึกษานับสนับสนุนสมมติฐานข้อ 1
2. นักศึกษาสาขาวิชาแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่ไม่ใช่สาขาทางด้านวิทยาศาสตร์มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ในทางเห็นด้วยมากกว่านักศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการศึกษานับสนับสนุนสมมติฐานข้อ 2
3. นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 4 มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเป็นไปในทางเห็นด้วยมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3,2,1 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการศึกษานับสนับสนุนสมมติฐานข้อ 3

4. นักศึกษาเพศชาย มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ในทางเห็นด้วยมากกว่านักศึกษาเพศหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการศึกษานับสนุนสมมติฐานข้อ 4

5. นักศึกษาที่มีสถานที่พักอาศัยแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยไม่แตกต่างกัน ผลการศึกษานับสนุนสมมติฐานข้อ 5

6. นักศึกษาที่บิดาหรือมารดาเสียชีวิต มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ในทางเห็นด้วยมากกว่า นักศึกษาที่บิดามารดาเสียชีวิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการศึกษานับสนุนสมมติฐานข้อ 6

7. นักศึกษาที่รับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจในระดับเหลือใช้ มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ในทางเห็นด้วยมากกว่านักศึกษาที่รับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจในระดับพอใช้ และขาดแคลนตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการศึกษานับสนุนสมมติฐานข้อ 7

8. ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมพฤติกรรมทางเพศของลูก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งในกลุ่มรวมและแยกตามตัวแปร ประเภทของมหาวิทยาลัย สาขาวิชาที่ศึกษา ระดับการศึกษา เพศ สถานที่พักอาศัย สภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดา การรับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจของนักศึกษา ผลการศึกษานับสนุนสมมติฐานข้อ 8

9. ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของนักศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะมุงอนาคต ผลการศึกษานับสนุนสมมติฐานข้อ 9

อภิปรายผล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของนักศึกษามหาวิทยาลัยตามตัวแปร ประเภทของมหาวิทยาลัย สาขาวิชาที่ศึกษาระดับการศึกษา เพศ สถานที่พักอาศัย สภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดา การรับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจของนักศึกษา การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมพฤติกรรมทางเพศของลูก และลักษณะมุงอนาคต สามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. ประเภทของมหาวิทยาลัย จากการศึกษาทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วย พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วย เป็นไปในทางเห็นด้วยมากกว่านักศึกษามหาวิทยาลัยรัฐบาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1 ที่ตั้ง

ไว้ว่า นักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วย ในทางเห็นด้วยมากกว่านักศึกษาในมหาวิทยาลัยรัฐบาล เนื่องจากมหาวิทยาลัยรัฐบาลมีการวางระเบียบการเรียนการสอนอย่างเคร่งครัด และมีการตรวจสอบอย่างจริงจัง นักศึกษาจึงตั้งใจเรียน สนใจศึกษาค้นคว้าตำรา มากจึงไม่ค่อยมีเวลาว่างมากนัก สังคมในมหาวิทยาลัยรัฐบาล แม้จะเปลี่ยนไปบ้างแต่ก็ยังยึดถือขนบธรรมเนียมประเพณีไทยอยู่ แต่ในมหาวิทยาลัยเอกชน สังคมค่อนข้างไปทางตะวันตกมาก มีอิสระเสรีมากกว่า เมื่อนักศึกษามีเวลาว่างมากก็มีโอกาสในการพบปะกันมากขึ้น มีโอกาสใกล้ชิดกันมากขึ้น จึงมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในทางเห็นด้วยมากขึ้น ซึ่งตรงกับงานวิจัยของ ปาริฉัตต์ ครองจันทร์ (2539) ที่พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนมีพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์และทัศนคติดีกว่านักศึกษามหาวิทยาลัยรัฐบาล ทางด้านเศรษฐกิจของนักศึกษาก็มีผลต่อทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสด้วยเช่นกัน นักศึกษาที่รับฐานะทางเศรษฐกิจในระดับเหลือใช้ มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ในทางเห็นด้วยมากกว่าในระดับพอใช้ และขาดแคลน นักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนมีค่าใช้จ่ายในการเรียน ค่าที่พักอาศัยและค่าครองชีพสูงกว่ามหาวิทยาลัยรัฐบาล ดังนั้นนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนส่วนใหญ่จะเป็นคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจเหลือใช้จึงทำให้มีโอกาสในการมีเพศสัมพันธ์มากกว่า และทำให้เกิดมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยเป็นไปในทางเห็นด้วยมากยิ่งขึ้น

2. สาขาวิชาที่ศึกษา จากการศึกษาทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วย ของนักศึกษาพบว่า นักศึกษาที่ไม่ใช่สาขาทางด้านวิทยาศาสตร์มีทัศนคติในทางเห็นด้วยมากกว่านักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2 ที่ตั้งไว้ว่า นักศึกษาสาขาวิชาแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในสาขาที่ไม่ใช่สาขาทางด้านวิทยาศาสตร์ มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วย ในทางเห็นด้วยมากกว่านักศึกษาสาขาทางด้านวิทยาศาสตร์ เนื่องจากนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์ มีวิชาการเรียนที่เข้มข้นและต้องใช้เวลาศึกษามาก จึงทำให้มีเวลาน้อยกว่านักศึกษาที่ไม่ใช่สาขาทางด้านวิทยาศาสตร์ จากการที่มีเวลาว่างมากทำให้มีพฤติกรรมทางเพศสูงกว่า และย่อมมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเป็นไปในทางเห็นด้วยมากกว่า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปาริฉัตต์ ครองจันทร์ (2539) ที่พบว่า นักศึกษาคณะสังคมศาสตร์ มีพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์และทัศนคติดีกว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ และนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ ตามลำดับ ส่วนในเรื่องของกระบวนการทางความคิดสาขาวิทยาศาสตร์เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นให้ศึกษาในเรื่องของการคิด การคำนวณ การค้นคว้า การทดลองการพิสูจน์ให้เห็นอย่าง

ประจักษ์ ทำให้นักศึกษามีกระบวนการทางความคิด มุ่งเน้นไปด้านของเหตุและผล แต่ในสาขาที่ไม่ใช่วิทยาศาสตร์จะมุ่งเน้นที่มนุษยสัมพันธ์ การบริการ การบริหาร และสัมพันธภาพ ทำให้นักศึกษามีกระบวนการความคิด ไปทางด้านมนุษยสัมพันธ์และสัมพันธภาพ มีความใกล้ชิดกับเพศตรงข้ามทำให้เกิดทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเป็นไปในทิศทางเห็นด้วยมากขึ้น

3. ระดับการศึกษา จากการศึกษาทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของนักศึกษาพบว่า นักศึกษาที่ระดับชั้นปีที่สูงกว่า มีทัศนคติในทางเห็นด้วยมากกว่านักศึกษาที่ระดับชั้นปีที่ต่ำกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 3 ที่ตั้งไว้ว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่อยู่ในระดับชั้นที่สูงกว่า จะมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในทางเห็นด้วยมากกว่านักศึกษาที่อยู่ในระดับชั้นต่ำกว่า และสอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐวดี วิจิธรรม (2539) ที่พบว่าวัยรุ่นตอนปลายมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสดีกว่าวัยรุ่นตอนต้น ยังมีทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล ของฟิชบินและไอเซน อธิบายไว้ว่า/นักเรียนวัยรุ่นตอนต้นมีความเชื่อว่า การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสทำให้เสียการเรียน หมดอนาคต หมดคุณค่าความเป็นกุลสตรี มากกว่าวัยรุ่นตอนปลาย ส่วนวัยรุ่นตอนปลายเชื่อว่า การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ทำให้ได้ศึกษานิยัจริตใจกัน และมีประสบการณ์ทางเพศมากกว่าวัยรุ่นตอนต้น จึงทำให้นักเรียนวัยรุ่นตอนปลายมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสดีกว่านักเรียนวัยรุ่นตอนต้น/และสอดคล้องกับงานวิจัยของอัญชลี คดิอนุรักษ์ (2535) ที่พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีทัศนคติและพฤติกรรมทางเพศสูงกว่านักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาเข้าใหม่ชั้นปีที่ 1 จะยังไม่ค่อยรู้จักกัน ไม่มีความใกล้ชิดสนิทสนมกัน แต่เมื่อเรียนถึงปีที่ 2,3 และ 4 มีเวลาอยู่ร่วมกันมากขึ้น ทำให้เกิดมีสัมพันธภาพและความใกล้ชิดกันมากขึ้น มีความเห็นอกเห็นใจ เข้าใจ และพึงพอใจซึ่งกันและกัน จนกลายเป็นคนรักกันและอาจล่วงเลยไปถึงการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสจึงทำให้นักศึกษาชั้นปีที่สูงกว่ามีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเป็นไปในทางเห็นด้วยมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ต่ำกว่า ในเรื่องของวัยที่เปลี่ยนแปลงไปทำให้มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และฮอร์โมนต่างๆ พบว่านักศึกษาในชั้นปีที่ 4 และ 3 มีความพร้อมและโอกาสในการมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 และ 1 ตามลำดับ จึงทำให้นักศึกษาชั้นปีที่สูงกว่ามีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเป็นไปในทางที่เห็นด้วยมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ต่ำกว่า

4. เพศ จากการศึกษาทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของนักศึกษาพบว่า นักศึกษาเพศชายมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสใน

ทางเห็นด้วยมากกว่านักศึกษาเพศหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 4 ที่ตั้งไว้ว่า นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยแตกต่างกัน โดยนักศึกษาเพศชายจะมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในทางเห็นด้วยมากกว่าเพศหญิง และสอดคล้องกับทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของฟิชบินและไอเซน กล่าวไว้ว่า นักเรียนหญิงมีความเชื่อว่า การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสทำให้เสียการเรียน หมคอนาคต ถูกเหยียดหยามนินทา นักเรียนชายมีความเชื่อว่า การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ทำให้มีประสบการณ์ทางเพศ ได้ความสนุกสนาน ศึกษาจิตใจกัน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐวดี วิจิธรรม (2539) ที่พบว่า นักเรียนชายมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสดีกว่าเพศหญิง สอดคล้องกับ เจอซัล (1979) ได้ศึกษานักศึกษาวัยรุ่น พบว่า นักศึกษาชายมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมสร้อยละ 75 ส่วนนักศึกษาหญิงมีเพียงร้อยละ 30 เท่านั้น นอกจากนี้ผู้ชายมีความคิดที่จะแสวงหาการมีเพศสัมพันธ์มากกว่าผู้หญิง เพราะคิดว่าไม่มีความเสียหายอะไร ผู้ชายเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นแล้วถ้ายังไม่เคยมีเพศสัมพันธ์จะถูกเพื่อนๆ ล้อเลียนต่าง ๆ นานา ทำให้เกิดความอับอาย ทำให้มีความคิดและพฤติกรรมในทางนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์สูงกว่าผู้หญิง นอกจากนี้ในสังคมไทยมีลักษณะหรือเอกลักษณ์ประจำชาติ คือ หญิงไทยมักจะรักนวลสงวนตัว ไม่ชิงสุกก่อนห่าม หรือมีเสรีภาพทางเพศเหมือนกับประเทศทางตะวันตก ผู้หญิงไทยจะไม่แสดงความต้องการทางเพศอย่างเปิดเผย ไม่คบหาผู้ชาย การรู้จักเพศตรงข้ามต้องอยู่ภายใต้การดูแลของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง (วันทนี วาสิกสิน. 2526 : 11) ดังนั้นเพศชายจึงมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยเป็นไปในทางเห็นด้วยมากกว่าเพศหญิง

5. สถานที่พักอาศัย จากการศึกษาทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักศึกษาพบว่า นักศึกษาที่อาศัยอยู่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไม่แตกต่างกันซึ่งปฏิเสธสมมติฐานข้อ 5 ที่ตั้งไว้ว่า นักศึกษาที่มีสถานที่พักอาศัยแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่ไม่ได้พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา จะมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในทางเห็นด้วยมากกว่านักศึกษาที่อาศัยอยู่กับบิดามารดา สาเหตุที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เพราะว่าสภาพสังคมในกรุงเทพมหานครปัจจุบัน บิดามารดาต้องไปประกอบอาชีพ กลับบ้านมีค่าค่าน้ำมันเพราะปัญหาการจราจรติดขัด จึงทำให้ไม่มีเวลาที่จะดูแลใกล้ชิดลูกมากนัก จึงอาจเป็นเหตุให้นักศึกษาที่พักอาศัยแตกต่างกันมีทัศนคติไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้มีการสื่อสารที่ก้าวหน้าไม่ว่าจะเป็นโทรทัศน์ วีดีโอ หนังสือ วารสารต่างๆ ตลอดจนมีแหล่งข้อมูลทางกามารมณ์เกิดขึ้นมากมาย เช่น สถานบันเทิงยามค่ำคืน รวมไปถึงกลุ่มเพื่อนที่เป็นสิ่งคอยชักจูงให้นักศึกษามีทัศนคติต่อการมีเพศ

สัมพันธ์เป็นไปในทางเห็นด้วยมากจึงทำให้นักศึกษาที่มีสถานที่พักอาศัยแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยไม่แตกต่างกัน

6. สภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดา จากการศึกษาทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสพบว่า นักศึกษาที่บิดาหรือมารดาเสียชีวิต มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในทางเห็นด้วยมากกว่านักศึกษาที่บิดามารดาเสียชีวิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานข้อ 6 ที่ตั้งไว้ว่า นักศึกษาที่สภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดาแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยแตกต่างกัน โดยนักศึกษาศึกษาที่บิดามารดาเสียชีวิตและบิดามารดาแยกกันอยู่ จะมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในทางเห็นด้วยมากกว่านักศึกษาที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน สาเหตุเกิดจากสภาพการอยู่ร่วมกันในครอบครัวปัจจุบัน สถานะเศรษฐกิจบีบรัด ทำให้บิดามารดาต้องทำงานหนักมากขึ้น มีเวลาในการดูแลบุตรน้อยลง เมื่อความใกล้ชิดของบิดามารดาน้อยลง การให้คำแนะนำ อบรมสั่งสอน หรือให้ความสนิทสนมก็มีน้อย ทำให้นักศึกษามักจะเรียนรู้จากสังคมที่อยู่รอบๆตัว จากสื่อต่างๆ เช่น คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ วีดีโอ หนังสือต่างๆ หรือจากเพื่อน โดยจะเชื่อถือและรับฟังเพื่อนมากกว่าพ่อแม่ (กรมอนามัย, 2531 : 61) จึงเป็นเหตุให้ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักศึกษาเป็นไปตามกลุ่มเพื่อน และสิ่งแวดล้อมมากกว่าที่จะขึ้นอยู่กับสภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดา

7. การรับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจของนักศึกษา จากการศึกษาทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยพบว่า นักศึกษาที่มีการรับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจในระดับเหลือใช้มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในทางเห็นด้วยมากกว่านักศึกษารับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจในระดับพอใช้ และขาดแคลน ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 7 ที่ตั้งไว้ว่า นักศึกษาที่รับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับเหลือใช้ มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยในทางเห็นด้วยมากกว่านักศึกษารับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับขาดแคลน เนื่องจากนักศึกษามีฐานะเหลือกินเหลือใช้ไม่ต้องช่วยครอบครัวประกอบกิจกรรมใดๆ หรือมีกิจกรรมน้อย จึงมีเวลาว่างมาก รวมถึงมีเงินในการใช้จ่ายเพื่อกิจกรรมสังสรรค์ และบันเทิง จึงมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์ได้ และเกิดทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในทางเห็นด้วย มีงานวิจัยที่ได้ผลคล้ายกัน เช่น ปาริฉัตร ครองจันทร์ (2539) พบว่านักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนมากจะมีพฤติกรรมและทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานดีกว่านักศึกษาที่มีรายได้น้อย สอดคล้องกับนางลักขณ์ เอมประดิษฐ์ (2521) พบว่า ผู้มีรายได้มากมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์มากกว่าผู้มีรายได้น้อย ทั้งนี้มีส่วนสนับสนุน คือ โอกาสและสถานการณ์ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ จุฑามาศ

นุชนารถ (2531) พบว่านักเรียนที่ได้ค่าใช้จ่ายต่างกันจะมีประสบการณ์ทางเพศที่แตกต่างกัน โดยนักเรียนที่ได้รับค่าใช้จ่ายมากกว่า จะมีประสบการณ์ทางเพศมากกว่านักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายต่ำกว่า และสอดคล้องกับ อัญชลี คติอนุรักษ์ (2535) พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนสูงจะมีประสบการณ์ทางเพศสัมพันธ์สูงกว่านักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำ

8. การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมพฤติกรรมทางเพศ จากการศึกษาพบว่า มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตรงกับสมมติฐานข้อ 8 ที่ตั้งไว้ว่า ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมพฤติกรรมทางเพศของลูก ทั้งในกลุ่มรวมและแยกตามตัวแปรประเภทของมหาวิทยาลัย สาขาวิชาที่ศึกษา ระดับการศึกษา เพศ สถานที่พักอาศัย สภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดา การรับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจของนักศึกษา การที่บิดามารดาอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมพฤติกรรมทางเพศมาก บุตรไม่มีโอกาสหรือมีโอกาสในการมีเพศสัมพันธ์น้อย ทำให้บุตรมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเป็นไปในทางไม่เห็นด้วย ตรงข้ามกับการที่บิดามารดาอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมพฤติกรรมทางเพศน้อย บุตรไม่ถูกควบคุมพฤติกรรมทางเพศ จึงมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์มากขึ้น ทำให้บุตรมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์เป็นไปในทางเห็นด้วย สอดคล้องกับ ใจทิพย์ พวงทอง (2540.) ได้รวบรวมเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม เป็นการอบรมเลี้ยงดูที่บิดามารดาควบคุมทั้งพฤติกรรม ความคิด ทัศนคติ และความรู้สึกรู้สึกของเด็กโดยบิดามารดาจะออกคำสั่ง หรือตั้งกฎเกณฑ์ให้ปฏิบัติตามเสมอ ถ้าไม่ปฏิบัติตามจะถูกลงโทษ ดังนั้นถ้าหากว่าบิดามารดาควบคุมพฤติกรรมทางเพศมาก เด็กจะมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์เป็นไปในทางไม่เห็นด้วย หากบิดามารดาควบคุมพฤติกรรมทางเพศน้อย เด็กจะมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์เป็นไปในทางเห็นด้วย

9. ลักษณะมุ่งอนาคต จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยกับลักษณะมุ่งอนาคตพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน ปฏิเสธสมมติฐานข้อ 9 ที่ตั้งไว้ว่า ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของนักศึกษามีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับลักษณะมุ่งอนาคต ทั้งในกลุ่มรวมและแยกตามตัวแปร ประเภทของมหาวิทยาลัย สาขาวิชาที่ศึกษา ระดับการศึกษา เพศ สถานที่พักอาศัย สภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดา การรับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจของนักศึกษา เนื่องจากผู้มึลักษณะมุ่งอนาคตสูงมีการอดได้รอได้ มีลักษณะทางจริยธรรมสูง มีความรับผิดชอบสูง แต่ทว่าสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมในปัจจุบันมีสถานบันเทิง และสื่อที่ชั่วร้ายทางอารมณ์มากมาย ประกอบกับวัยรุ่นเป็นวัยที่ขาดความมั่นคงทางอารมณ์ มักจะเอนเอียงไปตามกลุ่มเพื่อนมากกว่า

วิทยา นาควัชระ (2527) ได้กล่าวถึงสาเหตุที่วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสว่า วัยรุ่นชอบทดลอง อยากรู้ อยากเห็น ทนการอดอ้อนของเพศตรงข้ามไม่ได้ ส่วนใหญ่ฝ่ายชายจะเป็นฝ่ายอดอ้อน ฝ่ายหญิงก็จะใจอ่อน มีความคิดว่าเป็นแพชชั่น เมื่อคบกันเป็นแฟนก็ต้องมีการได้เสียกัน และหลังจากนั้นก็แสดงความเป็นเจ้าของซึ่งกันและกัน ทำให้รู้สึกว่าคุณค่าของตัวเองมีค่าเป็นที่ต้องการของอีกฝ่ายหนึ่ง รวมไปถึงมีแรงผลักดันจากฮอร์โมน และสัญชาตญาณของการสืบพันธุ์ สิ่งต่างๆ ที่กล่าวมาแล้วนั้น ทำให้วัยรุ่นมีแนวโน้มในการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสสูง จึงทำให้ลักษณะมุงอนาคต ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในทางเห็นด้วยมากกว่านักศึกษาในมหาวิทยาลัยรัฐบาล เพราะว่ามหาวิทยาลัยเอกชนยังไม่เข้มงวดมากเท่ากับรัฐบาล ดังนั้นเพื่อลดทัศนคติในทางเห็นด้วยลง จึงน่าจะมีการเข้มงวดกวดขันเพิ่มมากขึ้น และพยายามจัดให้นักศึกษามีกิจกรรมมากๆ เพื่อจะได้มีเวลาว่างน้อยลง โอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์ก็จะลดน้อยลงด้วย
2. นักศึกษาที่อยู่ระดับชั้นสูงกว่า มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในทางเห็นด้วยมากกว่าระดับชั้นที่ต่ำกว่า ดังนั้นจึงเสนอว่าควรมีการจัดกิจกรรมด้านจริยธรรม และอบรมเรื่องจริยธรรมในนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และปีที่ 4
3. นักศึกษาเพศชาย มีทัศนคติในทางเห็นด้วยมากกว่าเพศหญิง ดังนั้นควรจะลดทัศนคติในเพศชายลง โดยเน้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาช่วยอบรมเรื่องของจริยธรรมให้มากขึ้น
4. นักศึกษาที่รับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจในระดับเหลือใช้ มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในทางเห็นด้วยมากกว่า เนื่องจากมีโอกาสใช้เงินเพื่อการมีเพศสัมพันธ์ได้มาก ดังนั้นจึงควรณรงค์เรื่องการใช้จ่ายอย่างถูกวิธีและประหยัด และขอความร่วมมือไปยังผู้ปกครองให้ช่วยควบคุมเรื่องการใช้จ่ายเงินให้ถูกวิธีและประหยัด รวมถึงอาจารย์ที่ปรึกษาควรช่วยอบรมให้นักศึกษารู้ถึงคุณค่าของเงิน
5. ควรให้ผู้ปกครองอบรมบุตรแบบควบคุมพฤติกรรมทางเพศให้มากขึ้นโดยเฉพาะในวัยรุ่น แต่ควรมียืดหยุ่นบ้างตามสมควร

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาทั้งประเทศเพราะสภาพความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมและความเชื่อแต่ละแห่งต่างกัน
2. ควรมีการศึกษาในนักเรียนชั้นมัธยมด้วย เพราะเป็นช่วงวัยเจริญพันธุ์ เพื่อค้นหาปัญหาและช่วยป้องกันปัญหาที่อาจเกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส
3. ควรมีการศึกษาในนักศึกษาทางสายวิชาชีพด้วยเพื่อจะได้ทราบปัญหาและหาแนวทางแก้ไข
4. ควรมีการศึกษา กลุ่มวัยรุ่นที่ไม่ได้อยู่ในสถานศึกษาด้วย เพราะคนกลุ่มนี้มีแนวโน้มในการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสสูง
5. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องการให้เวลาอบรมสั่งสอนบุตรของบิดามารดาในปัจจุบัน เพราะว่า สังคมปัจจุบันบิดามารดาและบุตรแทบจะไม่ค่อยได้พบหน้ากันมากเท่าใดนัก เนื่องจากการประกอบธุรกิจการงานไกลบ้าน การจราจรติดขัดกลับถึงบ้านมีดค่า จึงไม่ค่อยมีโอกาสอบรมสั่งสอนบุตร
6. ควรมีการศึกษาเรื่องโอกาสและสถานที่เอื้ออำนวยต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักศึกษา เพื่อจะได้หาทางป้องกันไม่ให้มีโอกาสในการมีเพศสัมพันธ์ได้ง่าย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กุลชลี สุกันทะเกตุ. “การกระทำผิดของเด็กวัยรุ่น,” วารสารจิตแพทย์. 22-31 ; มีนาคม 2532.
- เกื้อ วงศ์บุญสิน และเขวรัตน์ ปรปักษ์งาม. รายงานผลการวิจัยการวิเคราะห์ด้านอุปสรรคและอุปทานของการใช้การวางแผนครอบครัว. กรุงเทพฯ : สถาบันประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- ขนิษฐา โพธิ์นุกูล. ทักษะคิดของนักเรียนอาชีวศึกษาในมหาวิทยาลัยต่อการเลือกคู่ครองและการวางแผนครอบครัว. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2522. อัดสำเนา.
- จริยา พงศ์วิวัฒน์. ทักษะคิดและความต้องการของนักศึกษาปีที่ 1 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2526. อัดสำเนา.
- จรรยา สุวรรณทัต และคณะ. ประมวลผลงานวิจัยในประเทศไทยเกี่ยวกับ... กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล, 2526.
- ใจทิพย์ พวงทอง. การศึกษาความสอดคล้องระหว่างกรอบมโนทัศน์ของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2540. อัดสำเนา.
- จุฑามาศ นุชนารถ. การมีเพศสัมพันธ์และการคุมกำเนิดของกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญในจังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2531. อัดสำเนา.
- ฉวีวรรณ สุขพันธ์ไพฑาราม. พัฒนาการวัยรุ่นและบทบาทครู. กรุงเทพฯ : มิตรนราการพิมพ์, 2527.
- ชลอศรี แดงเปี่ยม และประยงค์ ลิ้มตระกูล. “ปัจจัยส่งเสริมพฤติกรรมทางเพศที่มีผลต่อการป่วยเป็นกามโรคของเด็กชายวัยรุ่น อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่,” รายงานการวิจัยคณะพยาบาลศาสตร์. เมษายน 2526.
- ชุมมาศ กัลยาณมิตร. ปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติเกี่ยวกับการประพฤตินอกระบบไม่เหมาะสมกับสภาพและวัยของนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2530. อัดสำเนา.
- ชูศรี กุชัยสิทธิ์. “ปัญหาทางเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นกับการวางแผนครอบครัว,” วารสารคณะพยาบาลศาสตร์. 21-26 ; กรกฎาคม - กันยายน 2529.
- ชัยวัฒน์ ปัญญาพงษ์ และคณะ. เพศศึกษาแผนใหม่. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2524.

ชัยวัฒน์ วงศ์อาสา และคณะ. “ผลกระทบของครอบครัว ลักษณะบุคลิกภาพ และกลุ่มเพื่อนต่อการใช้จ่ายติดของผู้ติดยาในโรงพยาบาลรัฐ ปทุมธานี ปี 2531,” วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย 34. 106 ; เมษายน-มิถุนายน 2532.

ชวนชม สกลธวัฒน์ และคณะ. “การศึกษาความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติเกี่ยวกับเพศ การเจริญพันธุ์ และการคุมกำเนิดในวัยรุ่น ศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนอาชีวะในจังหวัดขอนแก่น,” รายงานการวิจัย, กองอนามัยครอบครัว กรมอนามัย, 2529.

ณัฐดี วิจิตรธรรม. ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักเรียนวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร, ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2539.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน. การวัดทัศนคติ, กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน. “วิธีอบรมเลี้ยงดูแบบลักษณะเด็กไทย ตอน 1 : ลักษณะที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ,” วารสารเศรษฐศาสตร์, 35-41 ; พฤษภาคม 2518.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และคณะ. ปัจจัยทางจิตวิทยาในวัยที่เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กของมารดาไทย, กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์, 2528.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจักษ์ปัจฉิม. จริยธรรมของเยาวชนไทย, กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา , 2520.

ทิตยา สุวรรณขุ. “ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับพฤติกรรม,” วารสารพัฒนบริหารศาสตร์, ตุลาคม 2520.

นันทวัน สุชาโต. ความสัมพันธ์ของเยาวชนไทยเกี่ยวกับเพศ ความรัก การแต่งงาน, กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยทางสังคมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516.

นงลักษณ์ เอมประดิษฐ์. สังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์กับปัญหาการโรคและงานระบาดวิทยา, วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2521. อุดมสำเนา.

นพดล ลิ้มสุรัตน์. “ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญในส่วนกลาง,” รายงานผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2522

บุปผา สิมามรรพ์. การเปลี่ยนแปลงค่านิยมของนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517. อุดมสำเนา.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. ทัศนคติ : การวัดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอนามัย, กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชย์, 2520.

ประสาร ทิพย์ธาริ. พัฒนาการเด็ก และการอบรมเลี้ยงดู. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แพร่พิทยา, 2521.

ประสาธ อิศรปริดา. จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศึกษาศยาม, 2532.

ปาริณัตต์ กรองจันทร์. พฤติกรรมทางเพศและทัศนคติของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาต่อการมีเพศสัมพันธ์กับคนรักก่อนแต่งงาน. วิทยานิพนธ์ พบ.ม. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2539. อัดสำเนา.

ปราโมทย์ ประสาทกุล และคณะ. “พฤติกรรมทางเพศก่อนแต่งงานของวัยรุ่นในเขตเมืองและชนบท,” การประชุมประชากรศาสตร์แห่งชาติ 2530. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

ปรีชา อันตระกูล. ความรู้และทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานครในด้านเพศศึกษาและการวางแผนครอบครัว. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523. อัดสำเนา.

ฝน แสงสิงแก้ว. ชีวิตและงาน รวมข้อคิดและข้อเขียนทางสุขภาพจิต และวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : 2524. ม.ป.ท. , ม.ป.ป.

พรทิพย์ วงศ์เพชรสง่า. การยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักศึกษามหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2528. อัดสำเนา.

พนม เกตุมาน. สุขใจกับลูกวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แปลนพับลิชชิง, 2535.

พรรณพิไล นาคชน. ช่วยเด็กให้ฉลาดที่บ้านและโรงเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ ฌ. ฌาณ, 2530.

พวงสร้อย วรกุล. การเปรียบเทียบสภาพปัญหาในการปรับตัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานครและจังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2522. อัดสำเนา.

พิชิต พัทธภัยเทพสมบัติ และคณะ. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : สถาบันประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

พูนผล สุวรรณพัฒน์. อิทธิพลของการศึกษาที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงจารีตประเพณีในครอบครัว และการสมรสในเขตเทศบาลจังหวัดสุรินทร์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2516. อัดสำเนา.

มยุรี ภูงามทอง. เพศศึกษาและสุขภาพในครอบครัว. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา, 2533.

ระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์. ความรู้ ทัศนคติ และประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล, 2526. อัดสำเนา.

รัชนี้ วารินทร์. การศึกษาลักษณะความเป็นชาย ความเป็นหญิงกับการอบรมเลี้ยงดู. ปรียญญา

นิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.

รัชนีกร เสริมรัฐ และคณะ. โครงสร้างสังคมไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2532.

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, 2525.

เรณู เจริญศรี. ทักษะคตินักเรียนอาชีวศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับความ

สัมพันธ์ระหว่างชายหญิง. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล, 2532.

อัดสำเนา.

ลัดดาวัลย์ พรศรีสมุทร และคณะ. ครอบครัวกับการอนุรักษ์วัฒนธรรมทางจิตใจของไทย.

กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2524.

วันเพ็ญ วาสีละสิน. ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์กับงานสังคมสงเคราะห์.

กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2526.

วัชร ทรัพย์มี. "ปัญหาวัยรุ่นยุคใหม่," วิทยาสาร. กุมภาพันธ์ 2518.

วิเชียร เกตุสิงห์. คู่มือการวิจัยเชิงปฏิบัติการ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์กรุงเทพ,

2537.

วิทยา นาควัชร. รู้จักชีวิต. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ส่งเสริมพัฒนา, 2527.

วีระชัย บัวผัน. ทักษะคติเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

สังกัด กรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรสาคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ:

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2534. อัดสำเนา.

ศิริกุล อิศรานุรักษ์ และสุทธิดา ปรีชารัตน์. "พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นที่ศึกษาในมหาวิทยาลัย

เกษตรศาสตร์," รายงานการวิจัย. กรมอนามัยครอบครัว กระทรวงสาธารณสุข, 2533.

ศุภจิร วชิรวัฒน์. ความรู้ ทักษะคติ ประสพการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศและโรคเอดส์: การศึกษา

นักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ:

มหาวิทยาลัยมหิดล, 2533. อัดสำเนา.

ศักดิ์ สุนทรเสณิ. เจตคติ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์รุ่งวัฒนา, 2528.

สุชา จันทรเฒ. จิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2527.

สุชาติ โสมประยูร. เพศศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2531.

สุมาลี โพธิ์ทอง. โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการใช้ถุงยางอนามัย เพื่อการป้องกันโรคของ

นักเรียนชายอาชีวศึกษากับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร. วิทยา

นิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล, 2328. อัดสำเนา.

สุโท เจริญสุข. จิตวิทยาพัฒนาการเด็กและวัยรุ่นพร้อมหลักสูตรแก้ไขปัญหาวิต. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์พีระพัฒนา, 2520.

สุพร เกิดสว่าง. ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการลักลอบทำแท้งในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : ธีระการพิมพ์, 2520.

สุพัตรา ศรีวิรัชการ. รายงานการศึกษาเรื่องการพัฒนาสาธารณสุขส่วนภูมิภาคในแผนพัฒนาสาธารณสุขฉบับที่ 7. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กระทรวงสาธารณสุข, 2534.

สมาน กำเนิด. การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ที่มีผลต่อการปรับตัวของเด็ก. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2522.

สาธารณสุข. กระทรวง. รวมบทบรรยายการสัมมนาเรื่องโรคเอดส์แห่งชาติ ครั้งที่ 1 พ.ศ.2534. กรุงเทพฯ : กระทรวงสาธารณสุข, ม.ป.ป.

โสภา เจริญสุข และอรทัย ชื่นมณูย์. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศาสนา, 2515.

โสภา ชูพิกุลชัย. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศาสนา, 2518.

สืบพงษ์ ไชยพรรค. การยอมรับการคุมกำเนิดของกลุ่มวัยรุ่นในสถานนอชีวศึกษา กรณีศึกษาเฉพาะเขตอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2530. อัดสำเนา.

สำนักนายก. แผนพัฒนาเด็กและเยาวชนในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 พ.ศ.2535-2539. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ.

อัจฉรา สุวรรณทล. การทำงานและการทำความเข้าใจ เจตนา และพฤติกรรมการให้นมบุตรของมารดาตามแนวทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529. อัดสำเนา.

เอนก อารีพรรค. จิตเวชศาสตร์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชย์, 2525.

อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม. เพศศึกษานำรู้. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ห้างหุ้นส่วนจำกัดสไตล์, 2532.

อุทิศ เชาวลิท. ทัศนคติเกี่ยวกับการสมรสของนักศึกษาโรงเรียนสารพัดช่างในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2521. อัดสำเนา.

อ้อยทิพย์ ทองดี. ผลของการพัฒนาจริยธรรมด้านความรับผิดชอบด้วยวิธีการสร้างความตระหนักและการปรับพฤติกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. ปริญญาโท กศ.ม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2537. อัดสำเนา.

เอี่ยมพร ทองกระจาย. “ความรู้” ทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์และพฤติกรรมทางเพศในกลุ่มเยาวชน : ข้อมูลเบื้องต้นจากการสนทนากลุ่ม,” การประชุมวิชาการพฤติกรรมสุขภาพ ครั้งที่ 3 ปี 2535. ม.ป.ท., ม.ป.ป. อัดสำเนา.

อัญชลี คติอนุรักษ. พฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ของนักศึกษาชายวิทยาลัยอาชีวศึกษาแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2535. อัดสำเนา.

✓ Anatasi Anne. Psychological Testing. New York : McMillan Company, 1967.

✓ Allport, G.W. Attitude : Handbook of Social Psychology Worcester. Mass : Clark University Press, 1985.

Byrne, D. and W. Fisher. (eds). Adolescence, Sex and Contraception. New Jersey:Lawrence

Erlbaum Association, 1983.

Blair and Jone. Psychology of Adolescence for Teacher. New York : McMillan Company, 1964.

Becker. Review of Child Development Research. New York : Connecticut Printer, 1964.

Dacey, John Stewart. Adolescent today. California : Goodyear Publishing, 1980.

Elber, Stewart W. Sociology: The Human Science. New York: McGraw-Hill, 1978.

Faw and Belkin. Child Psychology. New York : McGraw-Hill, 1989.

Freeman, Garlsmith. Social Psychology. New Jersey : Prentice-Hall Company, 1960.

Fishbien. Attitude Theory and Measurement. New York : John Wiley and Sone, 1967.

Foster. Psychology for Life Adjustment. Chicago : American Technical Society, 1952.

Good, C.V. Dictionary of Education. New York: McGraw - Hill Company, 1973.

Guiford. Fundamental Statistics in Psychology and Education. New York : McGraw-Hill Book Company, 1950.

Hall. Psychology of adolescence. New York : Holt, Rinehart and Winston, 1964.

Harloe and Michael. The People's Home : Social Rented Housing in Europe and America. Oxford, UK; Cambridge, USA : Blackwell, 1995.

Harlow. Elementary of Statistic for Psychology and Education. New York : McGraw - Hill Book Company, 1974.

Haffman, M.L. Carmichael's Manual of Child Development. New York : John Wiley and Sons, 1970.

Hillgrad, E.R. Introduction to Psychology. New York : Harcourt, Brade and World, Inc., 1962.

Hopkins, Zelink and Kantner. Educational and Psychological Measurement and Evaluation. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice Hall, 1972.

Hurlock, E.B. Adolescent Development. New York : Mc Graw-Hall Kogakuka Company, 1974.

Kay, F. Schaffer. Sex Roles and Human Behavior. Massachusett : Winthrop Publishers, 1975.

Kirkendall, W.I. Adolescent. New York : Appleton Company, 1965.

Lewis. The new Economic Mind : The Social Psychology of Economic Behaviour. New York : Harvester Wheatsheap, 1995.

Mischel and Gilligan. Advances in Experimental Social Psychology. New York : Acedemic Press, 1974.

Mussen and et al. Handbook of child Psychology. New York : John Wiley and Sons, 1969.

Reiss. Premarital Sexual Standard in America. New York : The Free Press of Glencoe Collier - Maem Limited, 1976.

Rosero. "Premarital Sex In Costa Rica," International Family Planning Perspectives and Digest. 1991.

Thurstone. American Journal of Sociology. 1946.

Watson and Henry. Education and Psychological Assessment of Exception Children : Theories, Startegies and Applications. St. Louis, Mo : C.V. Masby, 1973.

Wright, D. The Psychology of Moral Behaviour. Meddlesen, England : Penquin Book Company, 1975.

ภาคผนวก

หมายเลขแบบสอบถาม

--	--	--

แบบสอบถาม

ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของนักศึกษา
มหาวิทยาลัย

คำชี้แจง

1. การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วย เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาเป็นแนวทางพื้นฐานในการพัฒนาประชากรวัยรุ่น และเป็นพื้นฐานการตัดสินใจในการอบรมเลี้ยงดูบุตรของบิดามารดา
2. ผู้วิจัยใคร่ขอความกรุณาจากนักศึกษาในการตอบแบบสอบถามที่แนบมานี้ โดยนักศึกษาไม่ต้องลงชื่อข้อมูลที่ได้จะถือเป็นความลับ จึงใคร่ขอให้ท่านตอบคำถามตามความเป็นจริง

ผู้วิจัยขอแสดงความขอบคุณที่ให้ความร่วมมือมา ณ โอกาสนี้

นายสุรศักดิ์ เชื้อมเก็บ

นักศึกษานิเทศศาสตร์ สาขาจิตวิทยาพัฒนาการ
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

แบบสอบถาม

เรื่อง ทศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของนักศึกษา
มหาวิทยาลัย

กรุณาตอบคำถามต่อไปนี้ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านต้องการตอบ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

สำหรับเจ้าหน้าที่

1. มหาวิทยาลัยที่ข้าพเจ้ากำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบันอยู่ในสังกัด ☐
 () มหาวิทยาลัยของรัฐบาล () มหาวิทยาลัยเอกชน
2. สาขาที่ข้าพเจ้ากำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน ☐
 () สาขาวิชาทางด้านวิทยาศาสตร์
 () ไม่ใช่สาขาทางด้านวิทยาศาสตร์
3. ปัจจุบันข้าพเจ้าศึกษาอยู่ในชั้น ☐
 () ชั้นปีที่ 1 () ชั้นปีที่ 3
 () ชั้นปีที่ 2 () ชั้นปีที่ 4
4. เพศ ☐
 () ชาย () หญิง
5. ข้าพเจ้าพักอาศัยอยู่กับ ☐
 () อาศัยอยู่กับบิดามารดา
 () อาศัยอยู่กับญาติ
 () ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดามารดาหรือญาติ
6. สภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดาของข้าพเจ้า ☐
 () บิดามารดาอยู่ด้วยกัน () บิดามารดาแยกกันอยู่
 () บิดามารดาเสียชีวิต () บิดาหรือมารดาเสียชีวิต
7. ข้าพเจ้ารับรู้ว่ามีรายรับ และรายจ่ายของข้าพเจ้าในแต่ละเดือน ☐
 () ขาดแคลน () พอใช้
 () เหลือใช้

ตอนที่ 2 ทศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วย

ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับข้อความข้างล่างต่อไปนี้ กรุณาตอบตรงตามความคิดเห็นและกรุณาตอบทุกข้อ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านจะตอบ

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น อย่างยิ่ง
1. การมีเพศสัมพันธ์ไม่ใช่เรื่องผิดปกติแต่อย่างใดหากทั้งคู่คาดหวังจะสมรสกัน					
2. ไม่ควรมีเพศสัมพันธ์หากยังไม่พร้อมที่จะสมรส					
3. หญิงมีความเท่าเทียมกับชายที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส					
4. ผู้หญิงต้องไม่ยอมเสียตัวก่อนการสมรส					
5. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสสำหรับฝ่ายหญิงเป็นการแสดงออกถึงความรักที่มีต่อฝ่ายชาย					
6. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเป็นเรื่องน่าอับอายขายหน้า					
7. สังคมไทยน่าจะยอมรับการมีเพศสัมพันธ์กับคนรักก่อนการสมรส					
8. เมื่อมีเพศสัมพันธ์กับคนรักต้องรับผิดชอบด้วยการสมรสกันในอนาคต					
9. การมีเพศสัมพันธ์กับคนรักก่อนการสมรสเป็นเรื่องปกติที่ยอมรับได้					
10. ไม่ควรมีเพศสัมพันธ์กับคนรักในขณะที่ศึกษาเล่าเรียน					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น อย่างยิ่ง
11. การมีเพศสัมพันธ์กับคนรักจะทำให้ความรักและความสัมพันธ์แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น	+				
12. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเป็นเรื่องผิดพลาดในชีวิตของลูกผู้หญิง	-				
13. การมีเพศสัมพันธ์กับคนรักจะทำให้เขาไม่เปลี่ยนใจไปหาคนอื่น					
14. การมีเพศสัมพันธ์กับคนรักก่อนการสมรสเป็นเรื่องผิดศีลธรรม	-				
15. หญิงและชายที่ดีต้องรักษาความบริสุทธิ์ไว้จนถึงวันสมรส	-				
16. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเรียกได้ว่าเป็นการสำส่อนทางเพศ	-				
17. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเป็นเรื่องปกติไม่จำเป็นต้องปิดบังซ่อนเร้น ผู้อื่นรู้ก็ไม่เสียหาย	+				
18. ผู้หญิงที่เพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสจะถูกสังคมรังเกียจไม่ยอมรับจนอยู่ในสังคมแห่งนั้นไม่ได้	-				
19. การทดลองอยู่กินด้วยกันก่อนการสมรสเป็นเรื่องที่ดีเพราะจะทำให้รู้จักพฤติกรรมที่แท้จริงของแต่ละฝ่าย					
20. การอยู่กินด้วยกันก่อนการสมรสจะทำให้เกิดความเบื่อหน่ายซึ่งกันและกันเร็วขึ้น					

ตอนที่ 3 การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมพฤติกรรมทางเพศ

ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	ค่อนข้าง จะจริง	ไม่ค่อย จะจริง	ไม่จริง เลย
① บิดาหรือมารดาคอยสอดส่องดูแลความ ประพฤติฉันอย่างใกล้ชิด					
2. บิดาหรือมารดาปล่อยให้ฉันตัดสินใจเอง ในเรื่องการมีคนรัก					
3. บิดาหรือมารดาไม่อนุญาตในคบเพื่อนต่าง เพศ					
4. บิดาหรือมารดาเชื่อว่าฉันดูแลรักษาตัวเอง ได้เมื่ออยู่ไกลสายตาของท่าน					
5. บิดาหรือมารดาไม่อนุญาตให้ไปค้างคืน ที่อื่น					
6. บิดาหรือมารดาอนุญาตให้นำเพื่อนต่าง เพศมานอนค้างคืนในบ้านได้					
7. บิดาหรือมารดาคอยอบรมอยู่เสมอไม่ให้มี เพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส					
8. บิดาหรือมารดามักจะเปิดโอกาสให้ฉันไป เที่ยวกับเพื่อน ๆ โดยท่านไม่ห่วงกังวลเลย					
9. บิดาหรือมารดาชอบให้ฉันทำตามที่ท่าน พอในเสมอ					
10. บิดาหรือมารดามักไม่พอใจเมื่อลูกพูดคุย โทรศัพท์กับเพื่อนต่างเพศ					
11. บิดาหรือมารดามักจะคอยสนับสนุนให้ฉัน มีคนรักโดยเร็ว					
12. บิดาหรือมารดาอบรมอยู่เสมอไม่ให้พูดถึง เรื่องเพศ					

ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	ค่อนข้าง จะจริง	ไม่ค่อย จะจริง	ไม่จริง เลย
13. บิดาหรือมารดาสนับสนุนให้ฉันศึกษาเรื่อง เพศศึกษา					
14. บิดาหรือมารดาสอนว่าถ้ามีเพศสัมพันธ์ ก่อนการสมรสเป็นการผิดชนบธรรมเนียม ประเพณี					
15. ในสังคมปัจจุบันการมีเพศสัมพันธ์ก่อน การสมรสเป็นเรื่องธรรมดา บิดามารดา ไม่เคยห้าม					

ตอนที่ 4 ลักษณะมุ่งอนาคต

กรุณาดอบคำถามต่อไปนี้ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านต้องการตอบ
โดยข้อ ก หมายถึง มาก ข้อ ข หมายถึง น้อย

1. ข้าพเจ้ารีบทำการบ้านให้เสร็จก่อนไปเที่ยวเล่นเสมอ ☐

ก ข	ก ข	ก ข	ก ข
จริงที่สุด	ค่อนข้างจริง	ไม่ค่อยจริง	ไม่จริงเลย

2. ถ้าข้าพเจ้าอยากได้สิ่งใด และต้องรอคอย ข้าพเจ้าจะหมดความอดทนหรือทนไม่ได้ ☐

ก ข	ก ข	ก ข	ก ข
จริงที่สุด	ค่อนข้างจริง	ไม่ค่อยจริง	ไม่จริงเลย

3. ข้าพเจ้ามักจะจัดกระเป๋าหรือเตรียมสิ่งของที่ต้องนำไปมหาวิทยาลัยให้เสร็จในตอนเย็น เพื่อจะได้ไม่เสียเวลาในเช้าวันรุ่งขึ้น ☐

ก ข	ก ข	ก ข	ก ข
จริงที่สุด	ค่อนข้างจริง	ไม่ค่อยจริง	ไม่จริงเลย

4. ข้าพเจ้าจะไม่รับประทานขนมที่ข้าพเจ้าชอบให้หมดในครั้งเดียว นอกจากว่าขนมนั้นจะเสีย ถ้าเก็บไว้นาน ☐

ก ข	ก ข	ก ข	ก ข
จริงที่สุด	ค่อนข้างจริง	ไม่ค่อยจริง	ไม่จริงเลย

5. เมื่อเวลาใกล้สอบ ข้าพเจ้าจะขยันมาเรียนเป็นพิเศษ เพื่อจะได้เข้าใจบทเรียนที่อาจารย์สอน และจะได้สอบได้คะแนนดี ☐

ก ข	ก ข	ก ข	ก ข
จริงที่สุด	ค่อนข้างจริง	ไม่ค่อยจริง	ไม่จริงเลย

6. เมื่อข้าพเจ้าขี้เกียจ ข้าพเจ้าจะไม่แปร่งฟันในตอนเช้า ☐

ก ข	ก ข	ก ข	ก ข
จริงที่สุด	ค่อนข้างจริง	ไม่ค่อยจริง	ไม่จริงเลย

7. ข้าพเจ้ามักจะลืมทำการบ้านเสมอ ☐

ก ข	ก ข	ก ข	ก ข
จริงที่สุด	ค่อนข้างจริง	ไม่ค่อยจริง	ไม่จริงเลย

8. ข้าพเจ้ากลัวสายตาเสีย จึงไม่อ่านหนังสือในที่มืด ☐

ก ข	ก ข	ก ข	ก ข
จริงที่สุด	ค่อนข้างจริง	ไม่ค่อยจริง	ไม่จริงเลย

9. เมื่อได้ขนมที่ข้าพเจ้าชอบ ข้าพเจ้าจะทนไม่ไหวที่จะต้องเก็บไว้กินทีละน้อย ☐

ก ข	ก ข	ก ข	ก ข
จริงที่สุด	ค่อนข้างจริง	ไม่ค่อยจริง	ไม่จริงเลย

10. ข้าพเจ้าชอบหุ้มปกหนังสือทุกเล่ม เพื่อให้หนังสือไม่เก่ามาก ☐

ก ข	ก ข	ก ข	ก ข
จริงที่สุด	ค่อนข้างจริง	ไม่ค่อยจริง	ไม่จริงเลย

11. ข้าพเจ้าทนไม่ไหวที่จะเก็บขนมอร่อย ๆ ไว้ ☐
- ก ข ก ข ก ข ก ข
จริงที่สุด ค่อนข้างจริง ไม่ค่อยจริง ไม่จริงเลย
12. ข้าพเจ้าชอบขีดเขียนลงในหนังสือเรียนจนสกปรก ☐
- ก ข ก ข ก ข ก ข
จริงที่สุด ค่อนข้างจริง ไม่ค่อยจริง ไม่จริงเลย
13. ข้าพเจ้าอยากเรียนหนังสือต่อสูง ๆ เพื่อจะได้ทำงานดี ๆ ☐
- ก ข ก ข ก ข ก ข
จริงที่สุด ค่อนข้างจริง ไม่ค่อยจริง ไม่จริงเลย
14. เมื่อมีคนขัดใจข้าพเจ้า ข้าพเจ้ามักจะฉวยสิ่งใกล้มือขว้างปาหรือทำลายเสมอ ☐
- ก ข ก ข ก ข ก ข
จริงที่สุด ค่อนข้างจริง ไม่ค่อยจริง ไม่จริงเลย
15. ข้าพเจ้าไม่ชอบสอบตกจึงขยันดูหนังสือเรียน ☐
- ก ข ก ข ก ข ก ข
จริงที่สุด ค่อนข้างจริง ไม่ค่อยจริง ไม่จริงเลย
16. แม้ร่างกายจะสกปรก ข้าพเจ้าก็จะไม่อาบน้ำ ถ้ารู้สึกไม่สบาย ☐
- ก ข ก ข ก ข ก ข
จริงที่สุด ค่อนข้างจริง ไม่ค่อยจริง ไม่จริงเลย
17. ข้าพเจ้าจะไม่ใช้เงินจนหมดเพราะเกรงว่าพรุ่งนี้จะไม่มีเงินใช้ ☐
- ก ข ก ข ก ข ก ข
จริงที่สุด ค่อนข้างจริง ไม่ค่อยจริง ไม่จริงเลย
18. เมื่อข้าพเจ้าได้รับเงินเพื่อที่จะใช้จ่ายตลอดอาทิตย์ หรือตลอดเดือน แต่ถ้าข้าพเจ้าเห็นของที่ชอบได้มาก และราคาแพง ข้าพเจ้าจะซื้อและยอมอดหลังจากนั้น ☐
- ก ข ก ข ก ข ก ข
จริงที่สุด ค่อนข้างจริง ไม่ค่อยจริง ไม่จริงเลย
19. ข้าพเจ้าไม่ขัดใจเพื่อน เพื่อที่จะได้มีเพื่อนมาก ๆ ☐
- ก ข ก ข ก ข ก ข
จริงที่สุด ค่อนข้างจริง ไม่ค่อยจริง ไม่จริงเลย
20. เมื่อมีคนนำขนมมาให้ที่บ้าน ข้าพเจ้ามักจะหยิบชิมก่อนเสมอ ☐
- ก ข ก ข ก ข ก ข
จริงที่สุด ค่อนข้างจริง ไม่ค่อยจริง ไม่จริงเลย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นายสุรศักดิ์ เอี่ยมเก็บ
วัน เดือน ปี เกิด	21 กันยายน 2507
สถานที่เกิด	อำเภอหนองกี่ จังหวัดบุรีรัมย์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	121/88 หมู่บ้านชื่นกมลนิเวศน์ 4 หมู่ 9 ถนนรามอินทรา แขวงคันนายาว เขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร 10230
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	หัวหน้าแผนกฉุกเฉิน
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงพยาบาลสินแพทย์
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2522 มัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนห้วยแถลง พิทยาคม พ.ศ. 2523 มัธยมศึกษาปีที่ 4 จากโรงเรียนราชสีมา วิทยาลัย พ.ศ. 2527 ประกาศนียบัตรการพยาบาลและอนามัยจาก กรมแพทยทหารเรือ พ.ศ. 2530 การศึกษาระดับบัณฑิต (พยาบาลศึกษา) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วย
ของนักศึกษามหาวิทยาลัย

บทคัดย่อ
ของ
สุรศักดิ์ เอี่ยมเก็บ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาพัฒนาการ
พฤษภาคม 2541

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาระดับทัศนคติ และเปรียบเทียบทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของกลุ่มตัวอย่างที่แยกตามประเภทของมหาวิทยาลัย สาขาวิชาที่ศึกษา ระดับการศึกษา เพศ สถานที่พักอาศัย สภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดา การรับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจของนักศึกษา และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของนักศึกษากับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมพฤติกรรมทางเพศของลูก และกับลักษณะมุ่งอนาคต

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเอกชน 400 คน นักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐบาล 400 คน รวม 800 คน โดยมีวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามซึ่งแบ่งเป็น 4 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป จำนวน 7 ข้อ ตอนที่ 2 แบบวัดทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วย จำนวน 20 ข้อ ตอนที่ 3 แบบวัดการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมพฤติกรรมทางเพศของลูก จำนวน 15 ข้อ ตอนที่ 4 แบบวัดลักษณะมุ่งอนาคตจำนวน 20 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ใช้ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที การทดสอบเอฟ และการหาค่าสัมประสิทธิ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยสรุปจากการวิเคราะห์ข้อมูลทีละระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ.05 ที่สำคัญมีดังนี้

1. นักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วย ในทางเห็นด้วยมากกว่านักศึกษามหาวิทยาลัยรัฐบาล
2. นักศึกษาไม่ใช่สาขาทางด้านวิทยาศาสตร์ มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วย ในทางเห็นด้วยมากกว่านักศึกษาสาขาทางด้านวิทยาศาสตร์
3. นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วย ในทางเห็นด้วยมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3 , 2 และ 1 ตามลำดับ
4. นักศึกษาชายมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วย ในทางเห็นด้วยมากกว่านักศึกษาหญิง
5. นักศึกษาที่รับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจในระดับเหลือใช้ มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วย ในทางเห็นด้วยมากกว่านักศึกษาที่รับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจระดับ พอใช้ และขาดแคลน ตามลำดับ
6. ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมพฤติกรรมทางเพศของลูก

7. ทักษะต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะมุงอนาคต

ATTITUDE TOWARDS PRE-MARITAL SEXUAL INTERCOURSE
WITH SPOUSE -TO-BE OF UNIVERSITY STUDENTS

AN ABSTRACT
BY
SURASAK EAUMKEB

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Developmental Psychology
at Srinakharinwirot University
May 1998

This research aimed to study level of the attitude and to compare the attitude towards pre-marital sexual intercourse. The sample group studied was classified according to type of university, field of study, level of education, sex, residence, living status of parents and students, and perception of economic status. Moreover, this research aimed to study attitude towards pre-marital sexual intercourse with spouse-to-be in relation to child rearing concerning sexual behavior control, and future orientation of the samples.

The sample in this research were 400 students from private universities and 400 students from state universities, totally 800 students. The method of sampling was multi-stage sampling.

A questionnaire was employed as an instrument to collect data. It consisted of four parts. The first part was socio-economic question; the second part was the attitude survey, the third part was a child rearing scale check concerning sexual behavior control and the fourth part was a test on Future Orientation.

The statistics for data analysis was t-test, F-test and Pearson's Product - Movement Correlation.

The major findings were as follows:

1. The students in private universities had better attitude towards pre-marital sexual intercourse with spouse-to-be.
2. The students who were not studying in the field of science had better attitude towards pre-marital sexual intercourse with spouse-to-be than the students who were studying the field of science.
3. The students in the fourth year had attitude towards pre-marital sexual intercourse with spouse-to-be than the students in the first, second and third years respectively.
4. Male students attitude towards pre-marital sexual intercourse with spouse-to-be than female students.
5. The students who had a better level of economic status had better attitude towards pre-marital sexual intercourse with spouse-to-be than the students who had fair and scarce economic status.
6. The attitude towards having pre-marital sexual intercourse with spouse-to-be was negatively related to child rearing concerning sexual behavior control.
7. No significant correlation was found between future orientation and attitude towards pre-marital sexual intercourse.